

தமிழக சட்டப் பேரவை
வியாழக்கிழமை, 1968 பிப்ரவரி 15.

சென்னை செயின்ட் ஜார்ஜ் கோட்டையிலுள்ள சட்டப் பேரவை மண்டபத்தில் முற்பகல் 9 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் திரு. சி. பா. ஆதித்தனார் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை கூடியது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மூன்று நிமிடங்கள் பின்தங்கி வந்தமைக்கு பேரவையினர் என்னை மன்னிக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

1. வினாக்கள்—விடைகள்

வெள்ளிக்குறியிட்ட வினாக்கள்

State Transport Buses

* 1 S.N.Q.—THIRU G. GOMATHISANKARA DIKSHIDAR : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether the Government is aware that in some of the Government buses the State Emblem is not painted; and

(b) the details of the buses in various routes in Madras City not having such emblems?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) ஆம்.

(இ) பேருந்துகளில் அரசாங்க இலச்சிளையை பொறிப்பதற்கான இலச்சினைப் பாளங்கள் இராத காரணத்தினால் 40 பேருந்துகள் அரசாங்க இலச்சினையின்றி ஓடிக்கொண்டிருந்தன. இப்பாளங்கள் இப்பொழுது பெறப்பட்டுள்ளபடியால் பெரும்பான்மையான பேருந்துகளில் இலச்சினை பொறிக்கப்பட்டுள்ளது. எஞ்சிய பேருந்துகளிலும் இலச்சினை விரைவில் பொறிக்கப்படும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : இம்மாதிரி இலச்சினை பொறிக்கப் படாத பேருந்துகள் எத்தனை ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பதைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னை நகரில் 40 வண்டிகளும், வெளியூர்களில் ஓடும் சாதாரண வண்டிகளில் 9-ம், விரைவு வண்டிகளில் 3-ம் ஆக 52 பேருந்துகள் ஓடுகின்றன.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : அரசாங்க இலச்சினை பொறிக்கப்படாமல் ஓடுவது தேசவிரோதமான செய்கையென்று பேசப்படுகிறதே அது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எத்தனையோ விஷயங்கள் அப்படிப் பேசப்படலாம். ஆனால், இந்த அரசு அரசாங்க சின்னங்களுையோ, தேசிய சின்னங்களுையோ என்றைக்கும் அவமதிக்கவில்லை. தேசிய கீதத்திற்குக்கூட அவமதிப்பு தெரிவிப்பது அல்ல. ஆனால் அப்படிப் பேசப்படுவது எல்லாம் உண்மை அல்ல.

[1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. கே. வினாயகம் : நமது அரசாங்க பேருந்துகளில் பெரும் பாலும் எழுதப்பட்டிருக்கின்ற சொற்கள் எல்லாம் தமிழ் மொழியிலே இருக்கின்றன. குறிப்பாக 'குறிப்பிட்ட சில்லரை தர வேண்டும்', 'இங்கே பீடி, சிகரெட் பிடிக்கக்கூடாது', பெண்கள் உட்காரும் இடம்' என்றெல்லாம் இருக்கின்றன. இதெல்லாம் தமிழிலே இருப்பதினாலே, தமிழ் தெரியாதவர்கள் நம் நாட்டுக்கு வரும்பொழுது, அவர்கள் பஸ்ஸிலே செல்லும்போது, சரியான இடத்தில் உட்கார முடிவதில்லை. அவர்களுக்கெல்லாம் வசதியாக இருக்கும் பொருட்டு ஆங்கிலத்திலே இவற்றை எழுதுவதற்கு அரசு முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இம்மாதிரி சிறிய விஷயங்கள்—அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டமாதிரி சில்லறை விஷயங்கள்—எல்லாம் ஆங்கிலத்திலே எழுதப்படவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன்பு இந்த மன்றத்தில் பதில் அளித்ததில் இருந்து கேள்வி கேட்கிறேன். தமிழக அரசு போக்குவரத்து என்ற சொற்றொடரிலே பிழையிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்ட நேரத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் அரசாங்க இலச்சினை இடையில் வருகின்ற காரணத்தால் அது பிழையில்லை என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்க இலச்சினையை மேலே பொறித்திவிட்டு தமிழக அரசு போக்குவரத்து என்பதை பிழையில்லாமல் கீழே எழுதுவதற்கு அரசு முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : முன்பே கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இதற்கு நீண்டதொரு விளக்கம் அளித்திருக்கிறார்கள். இலக்கணப்படி இது தவறு அல்ல.

திரு. கே. வினாயகம் : இவைகள் எல்லாம் சில்லறை விஷயங்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். தமிழிலே 'பெண்கள் மட்டும்' என்று எழுதிபோட்டிருப்பதால் தமிழ் தெரியாத வடக்கத்திய ஆண்கள், பெண்கள் உட்காருகிற இடத்தில் உட்கார்ந்ததால் பேச்சு முற்றி, கண்டக்டருடன் சண்டையிடும் நிலைமையேற்பட்டு போலீஸ் ஸ்டேஷனுக்கு போகக்கூடிய அளவிற்கு எனக்குத் தமிழ் தெரியாது ஆங்கிலம்தான் தெரியும், ஆகவே நான் உட்கார்ந்தேன்' என்று எல்லாம் தாராறு செய்தார்கள் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? இதை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று நினைக்கிறார்களா? அல்லது எதிர்க்கட்சிக் காரர்கள் கேட்கிறார்கள் என்று தட்டிக்கழிக்க முயற்சிக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : கேள்வி இலச்சினையைப் பொறுத்தது. ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் மொழிப் பிரச்சினைக்குச் சென்றிருக்கிறார்கள். அரசாங்க பஸ்களில் மாத்திரம் அல்லாமல் மற்ற பஸ்களிலும் இருக்கிற கண்டக்டர்கள் யார் யார் எங்கெங்கே உட்காரவேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்கிலமும் தெரியாமல் தமிழ் மொழியும் தெரியாதவர்களாக இருந்து இந்தி மட்டும் தெரிந்தவர்களாக இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்தியில் எழுதவேண்டியிருக்கும்.

1968 பிப்ரவரி 15]

அப்படிப்பட்ட சங்கடங்களைச் சமாளிப்பதற்குத்தான் பெண்கள் உட்காருகின்ற இடத்தைப்பார்த்து அங்கே பெண்கள்தான் உட்கார வேண்டுமென்று தெரிந்து வேறு இடத்தில் உட்கார்ந்து கொள்வார்கள். காலியாக இருக்கிற இடத்தில் கண்டக்டர் சொல்லி அமரச்செய்வார்கள் என்ற முறையிலே இருக்கிறது.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த புள்ளி விவரத்திலே கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அங்குள்ள பஸ்ஸுகளும் சேர்ந்துள்ளனவா? ஏனென்றால் என்னுடைய அறிவுக்கு எட்டியவரையில் அரசாங்க இலச்சினை இல்லாமல் அங்கே 40 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன என்பது எனக்குத் தெரியும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : வெளி ஊர்களிலே 9 பேருந்துகள் ஓடுகின்றன என்று குறிப்பிட்டேன். இப்போது அங்கங்கே எல்லா பேருந்துகளிலும் பொறிக்கப்பட்ட காரணத்தால் முன்பு 40 ஆக இருந்தது இப்போது குறைந்திருக்கக்கூடும். இலச்சினையை நாமே எழுத முடியாது. தனிப்பட்ட கம்பெனியாரிடமிருந்து வரவழைக்கப்பட வேண்டியிருக்கிறது. நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டப்படி இதற்கான வார்ட்னிஷ் பிக்ஷிங் டிரான்ஸ்பர் ஷீட் varnish fixing transfer sheets தமிழிலே பாளம் என்று சொல்லலாம். குழந்தைகள் பொம்மை படத்தைத் தண்ணீரில் அழுக்கிகையிலே அழுத்தினால் அந்த பொம்மை ஒட்டிக்கொள்ளும் அதுபோல் பாளம் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே இதைப்பற்றி விமிட்ட கம்பெனிகளிடமிருந்து டென்டர் கேட்டோம். சென்னையிலுள்ள கம்பெனி எதுவும் டென்டர் அனுப்பவில்லை. ஆனால், கல்கத்தாவிலுள்ள கம்பெனி டென்டர் அனுப்பியது. அரசு அந்த டென்டரை ஏற்றுக்கொண்டு 1966-ம் வருஷம் நவம்பர் மாதம் பாளம் வேண்டுமென்று அறிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இடையில் அவைகள் எல்லாம் தமிழாக்கப்பட்ட காரணத்தாலே திருத்தி அமைக்கப்பட்டது. அப்படித் திருத்தி அமைக்கப்பட்ட பாளங்கள்கூட சரிவர அமையவில்லை. அவற்றைச் சரிவர அமைப்பதற்கு மீண்டும் திருப்பி அனுப்பப்பட்டன. அந்தத் திருத்தத்தை செய்து அங்கிருந்து அவைகள் திருப்பி அனுப்பப்பட்டன. அப்படிப்பட்டவை இப்போது விரைவாகப் பொறுத்தப்பட்டுவருகிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, what is the total cost of converting these things in Tamil and what is the cost of each emblem?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நூறு ஷீட்டுகள் ரூ. 112 ஆகிறது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தமிழ் தெரிந்தவர்களுக்கு அங்கிலம் தெரியவில்லை; அங்கிலம் தெரிந்தவர்களுக்கு தமிழ் தெரியவில்லை; இரண்டும் தெரியாதவர்களுக்கு இந்தி மட்டும் தெரிந்திருக்கும், என்கிற நிலைமையதான் என்று இருப்பதால் தமிழிலே எழுதுவதோடு, பொம்மைகளையும் போட்டு தெரியப் படுத்த ஏற்பாடு செய்ய முடியுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன். (சிரிப்பு).

[1968 பிப்ரவரி 13]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இன்னும் பொம்மை போடும் அளவுக்கு இருந்தால், நம்முடைய கல்வித்தரத்தை நாம் குறைத்துக் கொண்டவர்கள் ஆகிவிடுவோம்.

திரு. ஆ. கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, வெளியூர்களில் அரசாங்க வண்டிகளில் அதிகப்படியான, ஓவர்-டிக்கெட் ஏற்றி செல்லப் படுகிறது. அது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? சரியாகச் சில்லரையும் கொடுப்பதில்லை என்கிற புகார் பரவலாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றியும் அரசாங்கம் கவனித்து அரசு லாபகரமாக ஓட்ட நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பஸ்ஸைப் பற்றி என்றதும், எல்லாவிதமான கேள்விகளையும் கேட்கிறார்கள். மூலக் கேள்வி இலச்சினையைப் பொறுத்த விஷயம்.

கல்லூரி முதல்வராகவுள்ள தமிழ் ஆசிரியர்கள்

* 35 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா :—

கல்லூரிகளில் தமிழ் ஆசிரியர்கள் எவ்வளவு பேர் கல்லூரி முதல்வராக உள்ளனர்?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஆறு தமிழ் ஆசிரியர்கள் அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் முதல்வராக உள்ளனர்.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, வரும் கல்லூரி ஆண்டிலிருந்தாவது, அரசாங்கக் கல்லூரிகளில் தமிழாசிரியர்களை, புதிதாகத் தொடங்கும் கல்லூரிகளிலாவது அதிகமாக அவர்களுக்கு இடம் கொடுக்க சர்க்காருக்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி முதல்வர் அவதற்கு உள்ள தகுதிகளும், கால வகைகளும் இருக்கின்றன. ஆகவே அந்தப் பதவியை ஏற்பவர்கள் எத்தனை ஆண்டு பணியாற்றியிருக்கிறார்கள், அவர்களுடைய சீனியாரிடி என்ன என்பதையெல்லாம் பார்க்கும்போது, தமிழாசிரியர்களுக்கும் அந்தத் தகுதிகளெல்லாம் இருந்தால், அந்தத் துறைக்கு வருவதற்கு தடங்கள் எதுவும் இல்லை. அந்த வகையில் ஆறு கல்லூரிகளில் இப்பொழுது முதல்வராக இருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : கல்லூரிகள் ஏராளமாக இருக்கின்றன, ஆனால் ஆறு கல்லூரிகளில்தான் தமிழ் படித்தவர்கள் முதல்வராக இருக்கிறார்கள் என்றால், அப்படிப்பட்ட குறைந்த நிலைக்கு காரணம் என்ன? கல்லூரி முதல்வராவதற்கு நியமித்துள்ள தகுதிகள் என்னென்ன என்பதை அமைச்சர் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அதுபற்றி தகுதி விவரங்கள் இப்பொழுது என்னிடம் இல்லை.

1968 பிப்ரவரி 15]

தனிக் கேள்வி போட்டால் அது கூறப்படும். இருக்கும் கல்லூரிகளில் குறிப்பிட்ட துறையைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் முதல்வர்களாக வருகிறார்கள் என்பதில்லை. சில கல்லூரிகளில் பாடனி பேராசிரியர்கள் முதல்வர்களாக இருக்கிறார்கள். இன்னும் சில வற்றில் ஆங்கிலப் பேராசிரியர்களும், ஜுவாலஜி பேராசிரியர்களும், இன்னும் பிஸி்க்லில் தேர்ச்சிபெற்றவர்கள், மற்றவர்களும் வருகிறார்கள். அதே வகையில் தமிழ் பேராசிரியர்களும், அந்த தகுதிகள் உள்ளவர்களாக இருந்தால் முதல்வர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்கு முக்கியமாக பட்டதாரிகளாக இருக்க வேண்டும்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: தலைவர் அவர்களே, இந்தத் தமிழ் பேராசிரியர்களைப் பொறுத்தவரைக்கும், சமீப காலத்தில்தான் அவர்களுடைய வேலை நிர்ணயிக்கப்பட்டு இருப்பதால், அவ்விதம் அவர்களுடைய கடந்தகால சேவை ஆண்டுகளைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு உரிய சலுகைகள் கொடுக்கப்படுகின்றனவா? அவர்களுடைய சேவை உறுதிப்படுத்தப் படுவது காலந்தாழ்த்தப் பட்டது என்பதை மனதில் கொண்டு தமிழாசிரியர்களை கல்லூரி முதல்வர்களாக ஆக்குவதற்கு வழிவகை செய்யப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி முதல்வராகத் தேர்ந்தெடுப்பதில், தகுதி பெற்றவர்கள் அம்மாதிரிப் புறக்கணிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வந்தால் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்கிற உறுதியைத் தரமுடியும்.

திரு. அ. லெ. சுப்பிரமணியம்: தலைவர் அவர்களே, அதே மாதிரி உயர்நிலைப் பள்ளிகளிலும் தமிழாசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிப்பது என்றிருக்கிறதா? அப்படி ஜி.ஓ. இருந்தும், தமிழாசிரியர்களைத் தலைமை ஆசிரியர்களாக நியமிப்பதில் கல்வி இலாகா பல இன்னல்களை ஏற்படுத்தி வருகிறதென்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதை நீக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: அவைத் தலைவர் அவர்களே, உயர்நிலைப் பள்ளிகளில் தலைமை ஆசிரியர்கள் பற்றிய விவரக் குறிப்பு இல்லை. ஆனால், அதைப் பற்றித் தனிக் கேள்வி போட்டால், அது பற்றி ஆராய்ச்சி செய்யலாம்.

திரு. பெ. சௌந்தரபாண்டியன்: நடப்பு கல்லூரி ஆண்டில் அவர்களுடைய எண்ணிக்கையை விரிவுபடுத்தும் நோக்கம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்: மூலக் கேள்விக்கும் இந்தத் துணைக் கேள்விக்கும் தொடர்பு இல்லை.

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, now that the Tamil Professors have been elevated to the position of Principals of colleges, may I know whether the efficiency of the Principal of the colleges has gone down or is it on a par with that of any other Professor who

[1968 பிப்ரவரி 16]

becomes a Principal? Also, in the matter of emoluments—salaries and allowances, paid to the Principals who were once Tamil professors, is there any difference between them and those who have qualifications in other subjects and who became Principals?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி முதல்வர் சம்பளம், மற்றவைகள் இவற்றில் எந்த விதமான வேறுபாடும் கிடையாது. அவரவர்களுடைய கல்வியறிவு வேறு, அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் திறமை வேறு. அப்படிப்பட்ட நிர்வாகத் திறமை தமிழாசிரியர்களுக்குக் கிடையாது, மற்ற மற்ற துறையினருக்குத்தான் இருக்கிறது என்பதில்லை. எவ்வளவோ தமிழாசிரியர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், நல்ல திறமையுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள், நிர்வாக திறமை வேறு, அறிவியல் தன்மை வேறு. அவர்களுடைய சம்பளம் மற்றவைகளில் வேறுபாடு எதுவும் இல்லை.

திரு. ஏ. ஆர். சுப்பையா முதலியார் : இந்த ஆறு கல்லூரி முதல்வர்கள் சர்க்கார் கல்லூரிகளில் இருக்கிறார்களா அல்லது மற்ற கல்லூரிகளிலும் இருக்கிறார்களா? சர்க்கார் கல்லூரி என்றால், அவற்றின் பெயர்களைச் சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : சர்க்கார் கல்லூரி களைப் பொறுத்தத்தான் இருக்கிறது. அவை, வேலூர் கவர்மென்ட் ட்ரெயினிங் கல்லூரியில், திரு. கோவிந்தராசன் முதல்வராக இறக்கிறார்; புதுக்கோட்டை ராஜாகல்லூரியில் திரு. வன்மிகநாதன் என்பவர் தலைவராக இருக்கிறார். திரு. ஏ. கிருஷ்ணமூர்த்தி என்கிற கல்லூரி முதல்வர் வேறு பணியில் இருக்கிறார். கிருஷ்ணகிரி கல்லூரியில் திரு. பி. முருகன் என்பவர் தலைவராக இருக்கிறார்; சென்னைக் கலைக் கல்லூரியில் திரு. ராசாகண்ணு என்பவர் தலைவராக இருக்கிறார்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : சார், கல்லூரிகளில் போதனை மொழி ஆங்கிலமாக இருக்கும் மட்டும், ஆங்கிலத்தில் தேர்ச்சியுள்ளவர் முதல்வராக இருந்தால்தான் கல்லூரிகளில் கல்வி முறைகளை மேற்பார்வை இடவும், நிர்வாகத்தை சரியாகச் செய்யவும் ஏதுவாக இருக்கும் என்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? ஆகவே, தமிழாசிரியர்களை முதல்வர்களாக ஆக்குவதில் அரசு நன்றாக சிந்தித்து செயல்பட முன்வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கல்லூரி முதல்வர்களாக இருக்கத் தகுதிகள் இருக்கின்றன. நான் ஏற்கனவே சொன்னபடி, அவர்கள் எம். ஏ. பட்டம் பெற்று இருக்க வேண்டும். சில ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து தகுதி வந்திருக்க வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister, it appears as though only Government colleges are having Principals who know Tamil and those who have

1968 பிப்ரவரி 15]

qualifications in Tamil. In view of the fact that the previous Government and this Government have been telling in season and out of season that they are for improving the standard of Tamil and for giving encouragement to Tamil, why is there this hesitation to have more Principals who know Tamil? Also will the Government give a categorical answer that they would not show any distinction between those who have Tamil qualifications and those who have science qualifications?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் கூறியபடி, அதில் எந்த வேறுபாடும் யாருக்கும் காண்பிப்பது இல்லை. பிரின்சிபாலாக வருகிறவர்களுக்கு என்ன தகுதி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ அது இருக்க வேண்டும். அதாவது, போஸ்ட்-கிராஜுவேட் பட்டம் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்று தகுதி நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பட்டம் பெற்றவர் யாராக இருந்தாலும், ஸீனியாரிடி அடிப்படையில் அந்த இடத்தைப் பெறுவதற்குரியவராகிறார்.

அரசாங்கக் கல்லூரிகளைப் பொறுத்து நான் சொன்னேன். தனியார்க் கல்லூரிகளைப் பொறுத்து, காரைக்குடி அழகப்பா கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த ஒருவர்தான் முதல்வராக இருக்கிறார். மதுரை தியாகராயர் கல்லூரியில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக இருந்த டாக்டர் சிதம்பரநாதன் செட்டியார் முதல்வராக இருந்தார். தனியார்த் துறையில் கணக் கெடுத்துப் பார்த்தாலும் பலர் இருக்கிறார்கள். ஆனால், கேட்டது அரசாங்கக் கல்லூரியைப் பொறுத்து என்ற காரணத்தால் அந்த விடை அளித்தேன்.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : It is stated that Tamil Lecturers will be posted as principals of colleges. Will the Hon. Minister be pleased to state whether Lecturers in other languages will be given similar facilities?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : நான் முதலிலேயே சொன்னேன். அவர்கள் என்ன பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்து வேறுபாடு காண்பிப்பதில்லை. வேறு மொழி சொல்லிக்கொடுப்பவராக இருந்தாலும், ஸீனியாரிடி அடிப்படையில், தகுதி பெற்றிருப்பாரானால், அவரும் முதல்வராக ஆக்கப்படுவார்.

DR. H. V. HANDE : On a point of clarification, Sir.

MR. SPEAKER : A point of clarification does not arise. Under what rule is the hon. Member asking for clarification?

DR. H. V. HANDE : I am rising on a point of order. The question is about the number of Tamil Lecturers in "colleges" working as Principals. But the Hon. Minister has said that his answer is with reference to "Government colleges".

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விடை இல்லை.

[1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவர் அவர்களே, தமிழாசிரியர்கள் அத்தனை பேரும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் என்றும், தமிழாசிரியர்களுக்கு ஸ்விட்ச் போடக் கூடத் தெரியாது என்றும் காங்கிரஸ்காரர்கள் கூறிவந்தார்களே, இப்போதாவது தமிழாசிரியர்கள் தகுதி மிக்கவர்கள் என்று அவர்கள் உணர்கிறார்களா? அல்லது முதலைக் கண்ணீர் வடிக்கிறார்களா?

THIRU K. VINAYAKAM : I object to this kind of question. Let him substantiate his charge. This insinuation and allegation are all baseless. The Chair should categorically discourage this kind of thing.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சட்டப்பேரவை நடைமுறை விதியின்படி, கேள்வி நேரத்தில், உட்கங்கள் (inferences) குற்றம் குறைசாட்டுகள் (imputations) கூடாது. பொது விவாதத்தின்போது சால்லாம். கேள்வி நேரத்தில் கூடாது.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, நடைமுறைக் கேள்வியொன்றை எழுப்ப விரும்புகிறேன். காங்கிரஸ்காரர்களைப் பற்றி கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் ஆதாரமின்றி குற்றச்சாட்டு சொல்லியிருக்கிறார். அதைப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : 'ஆதாரமில்லாத குற்றச்சாட்டு' என்று நண்பர் அவர்கள் சொன்னார்கள். முன்பு ஒரு முறை, திரு. அவினாசிலிங்கம் செட்டியார் அவர்கள், இதே மன்றத்தில் அப்படி ஒரு குற்றச்சாட்டைக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது விதி 235-இன் கீழ் வருவது இல்லை. நேரம் தவறிப் பேசியிட்டார். கட்சியைப்பற்றி குற்றச்சாட்டுகள் கூறவேண்டுமானால், அதை விவாத நேரத்தில் வைத்துக்கொள்ளலாம். கேள்வி நேரத்தில் குற்றச்சாட்டு கூடாது. பத்து மணிக்கு மேல் விவாத நேரத்தில் வேண்டுமானால் பேசலாம். அதனால், உறுப்பினர் திரு. நாகசுந்தரம் அவர்களுடைய வினாவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்க வேண்டியதில்லை. வினா அனுமதிக்கப்படவில்லை.

நத்தத்தில் தொழில்பேட்டை

* 36 வினா.—**திரு. பெ. வலைச்சாமி :** மாண்புமிகு கல்வி-தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா :—

மேலூர் வட்டம் நத்தத்தில் தொழில்பேட்டை அமைக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : இல்லை, ஐயா.

1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. பெ. மலேச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, இந்தப் பகுதி மிகவும் பிற்பட்ட பகுதியாக இருப்பதால், வருகின்ற ஆண்டுகளில் லாவது அங்கு ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைக்க அரசு முன் வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனிலும் ஒரு தொழிற்பேட்டை இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு, முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலிருந்து, இருக்கிற நிதி வசதி, மற்ற வசதிகளைப் பொறுத்து, தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. 48 ரெவின்யூ டிவிஷன்களில் இப்பொழுது 30 ரெவின்யூ டிவிஷன்களில் இந்தத் தொழிற்பேட்டைகள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கூடுமானவரை, அந்தத் தொழிற்பேட்டைகள், அந்தந்த ரெவின்யூ டிவிஷனில் உள்ள முக்கியமான பெரிய நகரத்தை யொட்டி அமைக்கப்படும். தொழிற்சாலைகள் பல வைப்பதற்கு யார் யார் முன்வருகிறார்கள் என்பதைப் பொறுத்தும், வானிகத் தின் தன்மையைப் பொறுத்தும், மற்ற நிலைமைகளைப் பொறுத்தும் ஆராய்ந்து இடங்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. இவற்றை யெல்லாம் வைத்துப் பார்க்கும்போது, நத்தத்தில் தொழிற் பேட்டை வைப்பதற்கான கூறுபாடு ஏதும் இல்லை.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம், திரு. க. இராமமூர்த்தி எழுந்தார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த வினா, மேலூர் வட்டம் நத்தத்தில் தொழிற்பேட்டை அமைப்பது பற்றியது. அதைப் பற்றி மட்டும் வினா கேட்க சுதந்திராக் கட்சி துணைத் தலைவர் அவர்களை அனுமதிக்கிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : தொழிற்பேட்டை, ஒவ்வொரு ரெவின்யூ டிவிஷனுக்கும் ஒன்று அமைப்பது என்ற கொள்கை சர்க்காரில் இருப்பதாகக் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன பதிலைக் கேட்க சந்தோஷமாக இருக்கிறது. ஆகவே, திருநெல் வேலி ஜில்லாவில், சேரன்மகாதேவி ரெவின்யூ டிவிஷனைப் பொறுத்தும் சர்க்கார் அனுதாபத்துடன் கவனித்து, அங்கே ஒரு தொழிற்பேட்டையை அனுமதிக்க முன்வருமா?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலில் சொல்லியபடி, 48 ரெவின்யூ டிவிஷன்களிலும் தொழிற்பேட்டைகள் இருக்கவேண்டும் என்ற கருத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலிருந்து தொடர்ந்து முயற்சி மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. இப்பொழுது கிட்டத்தட்ட 30 டிவிஷன்களில் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 11 தொழிற்பேட்டைகள் ஆங்காங்கு வைக்கப்படுவதற்கான முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய கருத்தும் தொடர்ந்து நிலைமைகள் வரும்போது கவனத்தில் கொள்ளப்படும்.

[1968 பிப்ரவரி 15]

கோத்தகிரியில் பாவிடெக்னிக் பள்ளி

* 37 வினா.—திரு. ஜெ. பெள்ளி கௌடர் : மாண்புமிகு கல்வி தொழில் அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா :

(அ) நீலகிரி மாவட்டம், கோத்தகிரியில் பாவிடெக்னிக் பள்ளி ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா ?

(இ) ஆம் எனில், அதன் விவரம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : (அ) இல்லை.

(இ) இக்கேள்விக்கு இடமில்லை.

State Transport Buses

* 38 Q.—THIRU A. M. RAJA : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state the cost of body building for one bus in the State Transport Department?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி :

பேருந்தின் வகை

‘பாடி’ கட்டுவதற்குச்
சராசரிச் செலவு

1. சென்னை மாநகர வகைப் பேருந்து	ரூ. 12,870
2. வெளியூர் வகைப் பேருந்து	13,838
3. சீர்வசதி வண்டி (விரைவுப் பேருந்து)	26,270

திரு. ஏ. எம். ராஜா : இந்த பஸ் பாடிகள் எத்தனை ஆண்டுகளுக்கு உழைக்கின்றன என்பதை அரசு தெரிவிக்க முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இவைகளை பாடிகளைப் பொறுத்து மாத்திரம் வைத்துக்கொள்ளுவதில்லை. அதோடு சேர்ந்திருக்கிற ‘சாஸி’யைப் பொறுத்தும், வண்டிகளினுடைய வயது கணக்கிடப்படுகிறது. இதற்கு முன்பு நான்கு ஆண்டுகள் என்று இருந்ததை ஐந்தாண்டுகள் அளவுக்கு அதிகமாக உழைப்பதற்கு அவைகளினுடைய ஆயுளைக் கூட்டவேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்திருக்கிறோம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நாகர்கோயிலில் இராணித் தோட்டத்தில் அமைந்திருக்கிற அந்த ஓர்க்ஷாப்பில் ஒரு பஸ் பாடி கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவினத்தைப்பற்றி தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் விவரம் இருந்தால் கூற முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நாகர்கோயிலுக்கென்று தனியாக விவரம் இல்லை. நாகர்கோவியிலில் மாதமொன்றுக்குப் பத்து வண்டிகள் கட்டப்படுகின்றன. சென்னைக்கும் நாகர்கோயிலுக்கும் சிறிதுதான் வித்தியாசம். தனித்தனியாக விவரம்—சென்னையைப் பொறுத்துச் சொன்னால்—நாகர்கோயிலைப் பொறுத்து, சற்றுதான் வித்தியாசம் இருக்கும்.

1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி: அரசாங்கப் போக்குவரத்துத் துறையில், பாடிப் பேருந்து கட்டும் செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? அப்படிக்கட்டவேண்டுமானால் ஒரு பஸ்ஸுக்கு ஏற்படும் செலவு எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இப்பொழுது அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இல்லை.

திரு. செ. பாலசுப்பிரமணியன்: இம்மாதிரி அரசாங்க பாட்டரியில் பாடி கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவிற்கும் தனியார்த் துறையில் பாடி கட்டுவதற்கு ஆகும் செலவிற்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன? தனியார்த் துறையில் ஆகும் செலவை விட அரசாங்கத் துறையில் அதிகமா? அல்லது குறைச்சலா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: ஏராளமான தொழிலாளர்கள் அரசாங்க பஸ் போக்குவரத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதை விட்டுவிட்டு தனியாத் துறைக்கு இந்த வேலையைக் கொடுப்பதாக இல்லை. அது மாத்திரம் அல்ல. தனியார் துறையில் எவ்வளவு, அரசாங்கத் துறையில் எவ்வளவு என்று ஒப்பிட்டு கணக்கு எடுக்கப்படவில்லை. கொஞ்சம் செலவு அதிகமானாலும் இங்கிருக்கும் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும் வகையில் இங்குதான் இந்த பாடி கட்டும் வேலை நடைபெறும்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி: இருந்தாலும், தனியார் பஸ் பாடி கட்டுவதற்கும் நாம் கட்டுவதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. அந்த அளவுக்கு அமைச்சர் அவர்கள் கொஞ்சம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டு, கட்டுபடியாகக் கூடிய அளவுக்குச் செய்ய முன்வருவார்களா? சொகுசு பஸ்ஸைப்பற்றி முன்பிருந்த அரசாங்கம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தது. அந்த பஸ்ஸுக்கு பாடி கட்டும் செலவு எவ்வளவு ஆகும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: சீர்வசதி வண்டிக்கு (விரைவுப் பேருந்து) பாடி கட்டுவதற்கு ரூ. 26,270 ஆகிறது என்று சொன்னேன். தனியார் பஸ்ஸைவிட அதிகமா, குறைவா என்று உறுப்பினர் அவர்கள் கேட்டதனால், அதுபற்றி விளக்கம் அளிக்க விரும்புகிறேன். இங்கு பாடிகள் கட்டப்படுகிற காரணத்தால் தொழிலாளர்கள் நல்ல சலுகைகளைப் பெற முடிகிறது. ஆகவேதான் இங்கே தொடர்ந்து பாடிகள் கட்டப்பட்டு வருகின்றன.

திரு. எம். பூபதி: தலைவர் அவர்களே, இப்போதிருக்கின்ற 35 சீட்டுகள் கொண்ட துரித பஸ்களை, 45 சீட்டுகளாக உள்ள பஸ்களாக மாற்றினால் வருவாய் அதிகமாகக் கிடைக்கும் அல்லவா? அப்படி மாற்றுவதற்கு அரசு உத்தேசித்திருக்கிறதா? அதற்கு எவ்வளவு தொகை செலவாகும்?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதுபற்றிய விவரம் இப்போது என்னிடம் இல்லை.

முதல் பக்கம் 9-30

[1968 டிப்ரவரி 15]

திரு. க. இராமமூர்த்தி : தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத் துறையையே தேசிய மயமாக்கும் திட்டத்தின்கீழ், தனியார் துறையிலுள்ள பல பஸ்கள் ரூட்டுகளில் ஓடாமல் இருக்கின்றனவே, அவற்றை அரசாங்கம் வாங்கி எடுத்துக்கொண்டால், பஸ் பாடி கட்டும் செலவு போன்ற செலவுகள் தவிர்க்கப்படலாம் அல்லவா? அதனால் அரசாங்கத்திற்கும் செலவு குறையும் அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பஸ்களை எடுத்துக்கொள்கிற நேரத்தில், அதனுடைய இயந்திரங்கள் எப்படி இருக்கின்றன என்று பார்க்காமல் எடுத்துக்கொள்ள முடியாது. பஸ் பாடிகள் வேண்டுமானால் நன்றாக இருக்கலாம் இயந்திரங்கள் நன்றாக இருக்காது. நல்லவர்களாக இருப்பவர்கள் பஸ்களிலுள்ள இயந்திரங்களை மாற்றாமல் அப்படியே விற்று விடுவார்கள். நல்லவராக அல்லாதவர்கள் அதனுடைய இயந்திரத்தை மாற்றி, அரசாங்கத்தின் தலையில் சுமத்திவிடக் கூடும். பின்னர் அவரே, 'பார், பார், அரசாங்கத் துறையிலுள்ள பஸ் ஓடாமல் அடிக்கடி நின்றுவிடுகிறது' என்று கூறுவார்.

திரு. ரா. கிருஷ்ணசாமி கவுண்டர் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரவர்கள், 'கொஞ்சம் விலை கூடினாலும் பரவாயில்லை. அரசாங்கத் துறையில் கட்டுவதே நல்லது. ஏனெனில் தொழிலாளர்களுக்கும் வேலைவாய்ப்பு கிடைக்கும்' என்றெல்லாம் கூறினார்கள். தனியார் துறையில் முதலாளிகளா பஸ் பாடி கட்டுகிறார்கள்? அங்கும் தொழிலாளர்கள்தானே பாடி கட்டுகிறார்கள், தொழிலாளர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு தனியார் துறையிலும் கிடைக்கிறது அல்லவா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, 'இதிலே வேறுபாடு கணக்குத் தெரியாது' என்று நான் ஏற்கனவே கூறியிருக்கிறேன். தனியார் துறையில் பாடிகளைக் கட்டினால், அரசாங்கத் துறையில் இப்போதிருக்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு வேலையின்றி, அவர்கள் வேலையை இழப்பார்கள் என்றுதான் நான் சொன்னேன். மேலும், முதலாளிகள் பாடி கட்டுவதுபோன்ற கஷ்டமான காரியத்தைச் செய்யமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன்.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : தலைவர் அவர்களே, பஸ்களில் பாடி கட்டுவதில் உள்ள சேலிஸ் விலை என்ன? பர்கோ, பெட் போர்டு இவைகள் எல்லாம் முறையே டி.வி.எஸ்., கீவராஜ் கம்பெனிகளில் வாங்கப்படுகின்றனவா? விவரம் தெரிவிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : லேலண்ட், பென்ஸ், பர்கோ முதலியவைகள் டி.வி.எஸ். மூலமாக முன்பு வாங்கப்பட்டன. மேலும் புதிதாக வாங்குவதில்லையென்று இந்த அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது. பெட் போர்டு கீவராஜ் மூலமாக முன்பு வாங்கப்பட்டிருக்கலாம். இப்போது வாங்குவதாக உத்தேசம் இல்லை.

1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: தலைவர் அவர்களே, நாகர்கோயிலில் பஸ்கள் அதிகமாக தேவைப்படுவதால், ராணி தோட்டத்திலிருக்கும் ஒர்க் ஷாப்பை மேலும் விஸ்தரிக்கும் எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கு உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அப்படிப்பட்ட உத்தேசம் இருக்கிறது.

திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தமிழக அரசு பொறுப்பேற்றுக்கொண்டபிறகு, பேருந்துகளை அதிகமாகக் கட்டியிருக்கிறார்களா? அப்படியானால் எவ்வளவு? மேலும், ஒரு பேருந்து கட்டுவதற்காகும் செலவு சென்ற ஆண்டை விட குறைந்திருக்கிறதா? அப்படியானால் எவ்வளவு?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பேருந்துகள் அதிகமாகக் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், எண்ணிக்கையைக் குறிப்பாகத் தருவதற்கு இடமில்லை.

திரு. ஆர். கருப்பையா: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்க பஸ்போக்குவரத்தைப்பற்றிய கால அட்டவணை ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. தமிழக அரசு, அந்தக் கால அட்டவணையைத் தமிழில் வெளியிட முன்வருமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இந்தக் கேள்விக்கும் மூலக் கேள்விக்கும் தொடர்பு இல்லை.

THIRU T. MARTIN : Sir, defective body-building leads to accidents and therefore, may I request the Hon. Minister to state whether any special technical staff has been employed by the department to supervise the body-construction?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, பாடிகள்—தமிழிலே கூடுகள்—என்று சொல்லப்படுபவைகளினால் எந்த விதமான விபத்துக்களும் ஏற்படுவது இல்லை. இயந்திரத்தில் ஏற்படுகிற கோளாறுகளினால்தான் விபத்துக்கள் நிகழ்கின்றன. சிலசமயங்களில் டிரைவருடைய அஜாக்கிரதையினால் அல்லது வழிப்போக்கர்களுடைய அஜாக்கிரதையினால் விபத்துக்கள் ஏற்படுகின்றன.

திரு. எம். எஸ். மணி: தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே இருந்த அரசு, பஸ்களுக்குப் பாடி கட்டும் ஏற்பாட்டைத் தனியார் கம்பெனிகளுக்குக் கொடுத்ததன் காரணமாக பல ஊழல்கள் ஏற்பட்டன என்பது உண்மையா? அது சட்டமன்றத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டதா? அரசாங்கமே சொந்தமாக பாடி கட்டும் ஏற்பாட்டைச் செய்தது எந்த அரசு?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அந்தக் குற்றச்சாட்டு சட்டமன்றத்தில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டது உண்மை. அரசாங்கமே

[1968 பிப்ரவரி 15]

பாடி கட்டும் ஏற்பாட்டைச் செய்தது பழைய அரசாங்கம் செய்த ஏற்பாடு. அதைத் தொடர்ந்து இந்த அரசும் செய்துவருகிறது.

திரு. க. மு. ராசகோபால் : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது அரசாங்கம் கட்டுகின்ற பாடிகள், தனியார் கம்பெனிகளில் கட்டப் படுகின்ற முறைப்படி இல்லாத காரணத்தால், பொதுமக்கள் தங்களுடைய சாமான்களை எடுத்துச்செல்ல வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. அரசாங்கப் பஸ்களில் மேலே கம்பிகள் மட்டும் போடப்பட்டிருக்கின்றன. சாமான்கள் கீழே விழுந்துவிடுகின்றன. தனியார் பஸ்களில் இருப்பதுபோன்று இருந்தால் சமானங்களுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு இருக்கும். மேலும், பஸ் செல்லும் வழியிலுள்ள முக்கிய ஊர்களின் பெயரை இருபக்கங்களிலும் எழுதினால் பொது மக்களுக்கு மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் அல்லவா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விடை இல்லை.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய பதிலில், உள்நூர் பஸ்களைவிட, வெளியூர் பஸ்களில் பாடி கட்டும் செலவில் சுமார் 1,000 ரூபாய் அதிகமாகிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படி கூடுதலாகக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பாடிகள் கட்டுவது அடித்தளத்தைப் பொறுத்த விஷயம். வெளியூர் பஸ்கள் நீண்ட நாட்களுக்கு வர வேண்டும். நீண்ட தூரம் ஓடக்கூடியவை. அதனால் அதற்குத் தக்கவாறு அடித்தளம் பொருத்தப்பட வேண்டும். இதன்காரணமாக கூடுதல் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது.

DR. H. V. HANDE : Sir, arising out of the answer given by the Hon. Minister for Public Works, will he be pleased to state the number of employees who are now working under this scheme and the various demands put forth by them and also the number of demands met by the Government?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்த பாடி பில்லிங்கைப் பொறுத்தவரையில் குரோம்பேட்டையில் 1,115 தொழிலாளர்களும் ராணித்தோட்டத்தில் 193 தொழிலாளர்களும் இந்தப் பணி புரிகிறார்கள். அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் எடுத்துச்சொல்லப் பட்டு, அவைகளிலே நிறைவேற்றக்கூடிய கோரிக்கைகள் நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் இதுவரை பெற்றுவந்த ஊக்க போனஸ் 20 சதவிகிதத்தை 40 சதவிகிதமாக மாற்றியதன் காரணமாக சென்னையிலுள்ள தொழிலாளி வருடம் ஒன்றுக்கு 225 ரூபாய் பெறுகிறார்; ராணித் தோட்டத்திலுள்ள தொழிலாளி 93 ரூபாய் பெறுகிறார். அவர்களுடைய ஊக்க போனஸ் அவர்களுடைய சம்பளத்தின் அடிப்படையில் தரப்பட்டு வருகிறது.

1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தலைவர் அவர்களே, கீவராஜ் கம்பெனி, டி.வி.எஸ். கம்பெனிகளின் மூலமாக இனிமேல் பஸ் வாங்குவதில்லையென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அதற்கான காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, பொதுக் கூட்டங்களிலும், மேடைகளிலும் பல பேர், 'அமைச்சர் கீவராஜ் கம்பெனியுடன் தொடர்பு கொண்டு பேரம்பேசி, அவர்களுடைய பஸ்களை வாங்க வேண்டுமென்று திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள்' என்று பேசிக்கொண்டு வருவதைக் குறித்து நண்பர் அவர்கள் காரணம் அறிய விரும்புகிறார் என்று கருதுகிறேன். நமக்கு நல்ல தரமான வண்டிகள் தேவை. லேலண்ட், பென்ஸ் என்ற இரண்டு வகை வண்டிகள் போதும். அவை பல ஆண்டுகளுக்கு நன்றாக உழைக்கக் கூடியவை. ஆகவேதான் லேலண்ட், பென்ஸ் இவற்றிற்கு முக்கியத் துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பர்கோ முன்பு வாங்கியிருக்க லாம். வாங்கியவரைக்கும் பர்கோ போதும். இனிமேல் புதிதாக வாங்க வேண்டாம் என்று அரசு முடிவெடுத்திருக்கிறது.

* 39 வினா—திரு. பெ. மலைச்சாமி : மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

பழனியிலிருந்து நத்தம் வழியாகத் தேவகோட்டைக்கு அரசி னரின் துரித பஸ் விடுவதற்கேற்ற செயற்குறிப்பு ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இல்லை.

திரு. பெ. மலைச்சாமி : தலைவர் அவர்களே, செட்டிநாட்டுப் பகுதி யில் இருந்து பழனிக்கு அதிக மக்களும், வணிகத் தொடர்பும் இருப்பதனால் அந்தப் பகுதியில் மிக விரைவில் செல்லக்கூடிய பேருந்து வண்டி விடுவதற்கு அரசினர் முயல்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பழனி, தேவகோட்டை ஆகிய இருமுனைகளிலும் இன்று டெப்போக்கள் இல்லாததால் உடனடியாக விடுவதற்கு வசதியில்லாமல் இருக்கிறது. மேலும் தற்போதுள்ள வழித்தடங்களை தேசியமாக்குவதன் காரண மாக அதிக பஸ்கள் தேவைப்படுகிற காரணத்தினால் இந்தப் புதிய ரூட் பற்றி சற்று நிதானமாக யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது.

திரு. பி. எஸ். மணியன் : தலைவர் அவர்களே, மதுரையிலிருந்து கொடைரோடு வழியாக பிற இடங்களுக்கு இன்றைக்கு அரசாங்கப் பேருந்து வண்டிகள் செல்கிறபோது இடையில் ரயில்வே கேட்டுகளில் மணிக்கணக்கில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே, இந்த ரூட்டை மதுரையில் இருந்து சோழவந்தான் வழியாக கொடைரோடு சென்று பிற இடங்களுக்கு விடுவதனால் இந்தக் காலதாமதம் தவிர்க்கப்படுவதோடு மொத்த தூரத்திலும் 2½ மைல்கள் குறைவாக வரும் என்பதனால் இதைப்பற்றி அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

[1968 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இது குறித்த விவரங்களை கனம் உறுப்பினர் எழுதி அனுப்பினால் இந்தத் துறையினரும், இயக்குநரும் கவனிப்பார்கள்.

Over-bridge near Kumbakonam Railway station.

* 40 Q.—THIRU N. KASIRAMAN : Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) whether there is a proposal to construct an over-bridge at the level-crossing on the Kumbakonam-Karaikkal road, on the eastern side of Kumbakonam Railway Station; and

(b) if so, when it will be taken up for execution?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: (அ) ஆம், அந்தச் சாலையின் மைல் 0/7-ல் மேல் பாலம் கட்டுவதற்கான திட்டம், நான்காம் ஐந்தாண்டுத் திட்டச் செயற்குறிப்புகளில் சேர்க்கப்படத் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

(இ) திட்டத்தில் இப்பணி சேர்க்கப்பட்ட பின்னர், வரிசை முறைப்படியும் நிதிவசதி கிடைப்பதைப் பொறுத்தும் இவ்வேலை மேற்கொள்ளப்படும்.

THIRU K. VINAYAKAM : What is the estimate for this project?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இன்னும் அதற்கான எஸ்டிமேட் தயாரிக்கப்படவில்லை.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்: சார் இப்படிப்பட்ட வேலைகளுக்கு எல்லாம் இந்திய சர்க்காரில் இருந்து பூராவும் மானியமாக வருகிறதா? அல்லது நமது சர்க்காரும் ஓரளவுக்கு அந்தச் செலவை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டுமா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: தேசிய நெடுஞ்சாலைகளில் இந்த வேலை அமைந்தால் அதற்காகும் செலவில் பாதியை நாம் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. பாதித்தொகையை மத்திய சர்க்கார் அளிக்கிறது.

நல்லம்பாக்கத்தில் புதிய ஏரி

* 41 வினா.—திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : மாண்புமிகு பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா?

(அ) தென்னார்க்காடு மாவட்டம், திண்டிவனம் வட்டம், மரக்காணம் பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த நகர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த நல்லம்பாக்கத்திற்கு ஓர் புதிய ஏரி கட்டிக்கொடுக்க கோரி 19—3—1966-ஆம் தேதியில் மேற்படியூர் பஞ்சாயத்து தலைவர் மூலமாக மகசர் மனு ஒன்று நீர்ப்பாசன அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பப்பட்டதா?

(இ) ஆமெனில் அதன் பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது?

1968 பிப்பிரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : (அ) நல்லம்பாக்கம் கிராமத் திலுள்ள பழைய ஏரி ஒன்றைப் புதிப்பிக்க வேண்டுமென்று தென் ஆக்காடு மாவட்டம், நல்லம்பாக்கம் உழவர்களிடமிருந்து பொதுப் பணித்துறை அமைச்சருக்கு 1966, மே மாதத்தில் முறையீடு ஒன்று வந்தது.

(இ) விரிவான புலனாய்வுக்காக இவ்வேலைத்திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ளுமாறு மேற்பார்வைப் பொறியாளர் உத்தரவுகள் பிறப்பித்துள்ளார்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : ஏரியை அமைத்துக் கொடுப்பதற்கு எத்தனை ஆயிரம் ரூபாய் மதிப்புப் போட்டிருக்கிறார்கள்? அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிற பதில் ஒருவகையில் இருக்கிறது, ஆனால் அங்கு இருக்கிற நிலைமை ஒன்றும் அப்படி இருப்பதாகத் தெரியவில்லையே.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அதன்மூலம் 75 ஏக்கரா பாசன வசதிபெறும் என்பதாக நமக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போபது நடைபெற்றிருக்கிற ஆராய்ச்சிக் குறிப்பிலிருந்து நமக்குத் தெரியவருவது 25 ஏக்கராதான் பாசனவசதி பெறமுடியும் என்பதாகும். ஆகவே, அதற்கான முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளப்படவேண்டுமா என்ற கேள்வி இருந்தும் தொடர்ந்து பரிசீலனை நடைபெறுகிறது.

உர விநியோகம்

* 42. வினா.—**திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி :** மாண்புமிகு வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா?

(அ) சென்ற ஆண்டு ஏப்ரல் மாதத்தில் டெல்லியில் நடைபெற்ற முதலமைச்சர் மாநாட்டில் நமது மாநிலத்திற்கு விவசாயிகளுக்குத் தேவையான அமோனியம் சல்பேட், ஸ்ரீரியா ஆகியவைகளை கோரி பெறப்பட்ட டன்கள் எவ்வளவு?

(இ) அப்படி வாங்கியிருந்தால் இந்த ஆண்டில் மேற்படி ரசாயன உரங்கள் பற்றாக்குறை நிவர்த்தி செய்யப்பட்டுவிடுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 1967-68-ஆம் ஆண்டில் நமது உறுதியான தேவை அமோனியம் சல்பேட் அளவில் 8.15 லட்சம் டன்னாகும். 23-3-1967, தேதியிட்ட கடிதத்தில் இந்திய சர்க்கார் இம்மாநிலத்திற்கு 1967-68-ம் ஆண்டில் 4.15 லட்சம் டன் (அமோனியம் சல்பேட் அளவில்) ஒதுக்குவதாக குறிப்பிட்டிருந்தனர். ஆனால் பிற்பாடு அதை 5.20 லட்சம் டன்னாக (அம்மோனியம் சல்பேட் அளவில்) உயர்த்தினர். எனினும் இவ்வாண்டிற்கு அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கும் அளவு நம்முடைய உறுதியான உரத்தேவைக்கு குறைவாகவே இருப்பதால் இம்மாநிலத்தில் உரம் வழங்கப்படுவதில் ஓரளவுக்கு பற்றாக்குறை இருக்கும்.

[1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மத்திய அரசாங்கம் நமது கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டு நமக்குத் தேவையான அளவுக்கு உரம் கொடுக்க முடியாது என்று அறிவித்துவிட்டால் நாம் நமக்குத் தேவையான உரத்தை வெளிநாட்டில் இருந்து இறக்குமதி செய்து கொள்ள முயற்சி செய்ய முடியாதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி.: நமது ராஜ்ய அரசாங்கம் இது விஷயத்தில் தலையிடுவதற்கில்லை. மத்திய சர்க்கார்தான் வாங்கித் தரவேண்டியிருக்கிறது.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லும்போது இந்திய சர்க்கார் நமக். 1967-68-க்கு 5.20 லட்சம் டன் உரம் ஒதுக்கியிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். இதற்கு முந்திய ஆண்டு எவ்வளவு ஒதுக்கப்பட்டது என்று சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : 1966-67-க்கு 6.75 லட்சம் டன் உரம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று நாம் கேட்டோம். ஆனால் அவர்கள் 4.33 லட்சம் டன் தான் ஒதுக்கினார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு அதிகம் தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. ச. சிவசாமி : மத்திய சர்க்கார் நமது ராஜ்யத்திற்கு சர்க்கரை, உரம் போன்றவைகளை ஒதுக்குவதில் 1967-68-ஆம் ஆண்டில் இருந்து குறைத்திருக்கிறார்களே, அதற்குக் காரணம் இங்கே அரசாங்கம் மாறியிருக்கிறது என்பதுதானா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : இது உரத்தைப்பற்றிய கேள்வி, நமக்குப் போதுமான உரம் ஒதுக்கப்பட வேண்டுமென்று பலமுறைகள் வற்புறுத்தியதன் பேரிலும், முதல் அமைச்சர் அவர்கள் முதல் மந்திரிகளின் மகாநாட்டில் இதை மிகவும் வற்புறுத்தியதன் பேரிலும், மத்திய உணவு அமைச்சர் திரு. ஜக்ஜீவன்ராமின் நல்லெண்ணத்தின் காரணமாகவும் சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டு கூடுதலாகத்தான் கிடைத்திருக்கிறது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : இப்போது மத்திய அரசாங்கம் மாநில அரசாங்கங்களுக்கு எந்த அடிப்படையின் கீழ் உரம் ஒதுக்கி வருகிறார்கள்? நமக்குக் கிடைக்க வேண்டிய அளவு கிடைத்திருக்கிறதா? அல்லது குறைந்திருக்கிறதா? ப்ரொக்யூர்மெண்டு கணக்கை வைத்து உரம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா? அல்லது சாகுபடி நில அளவைக்கொண்டு ஒதுக்குகிறார்களா? எந்த அடிப்படையில் ஒதுக்குகிறார்கள் என்பதைக் கூறுவதோடு, நமக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அளவு கிடைக்காவிட்டால் அதைப் பெறுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நம்முடைய தேவைக்குக் குறைவாகத்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். அதுவும் இன்றைய தினம் அமோக விளைச்சல் தரக்கூடிய ஆடுதுறை ஏ.டி.டி. 27 போன்ற ரகங்களுக்குத்தான் ஒதுக்குகிறார்கள். 1962-இல் இருந்து நம்முடைய தேவையில் பாதி மட்டுமே ஒதுக்கி வந்திருப்பதன் காரணத்

1968 பிப்ரவரி 15]

தினால்தான் தொடர்ந்து பற்றாக்குறை இருந்து வந்திருக்கிறது. நெய்வேலியில் உற்பத்தியாகக்கூடிய யூரியாவைக் கூட ஒப்பன் மார்க்கெட் என்று சொல்லி, கரி வாங்கிக் கொள்சிறவர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். கரிக்கும் உரத்திற்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று தெரியவில்லை. அதை நமக்கே தரவேண்டும் என்று நாம் கோரி வருகிறோம். நெல் கொடுப்பவர்களுக்குத் தருவதாகச் சொன்னார்கள். நாங்கள் நெல் தருவதாகக் கூறியும் உரம் வந்தபாடிಲ್ಲ. அந்தப் பொறுப்பு மத்திய அரசாங்கத்திடம் இருப்பதனால்தான் இந்தச் சங்கடமான நிலைமை இருக்கிறது.

திரு. வி. டி. அண்ணாமலை. மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, சர்க்காருடைய கொள்கை ஏ.டி.டி. 27-க்கு மட்டும் ரசாயன உரம் அளிக்க வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய அரசாங்கம் எல்லா இடங்களிலும் எல்லாவகையான நெல்லையும், கிச்சடி சம்பா, சம்பா, கார் போன்ற எல்லாவற்றையும் கொள்முதல் செய்கிறார்களே, ஆகவே அவற்றிற்கும் ரசாயன உரம் அளிப்பதற்கு அரசாங்கம் யோசனை செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: நமக்கு வரக்கூடிய உரத்தை எந்த அளவுக்கு பகிர்ந்து அளிக்க முடியுமோ அந்த அளவுக்கு ஏ.டி.டி. 27-க்கும் ஹைப்ரீட் ரகங்களுக்கும் அவற்றிற்கு அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால் கொடுக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட ரகங்களுக்கு உரத்தை அளிக்கவில்லையென்றால் அவற்றின்மூலம் நாம் எதிர்பார்க்கின்ற விளைச்சல் வராது. அதன் காரணமாகத் தான் அமோக விளைச்சல் ரகங்களுக்கு அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கமும் அப்படிப்பட்ட அமோக விளைச்சல் ரகங்களுக்குத் தான் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதையொட்டித்தான் (C.O.) 25 (C.O.) 29 இவற்றையெல்லாம் அமோக விளைச்சல் ரகங்களாக ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று மத்திய அரசைக் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களும் அது சம்பந்தமாக விஞ்ஞானிகளைக் கலந்து அனுமதிப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அனுமதித்தால் கூடுதலாக அப்படிப்பட்ட ரகங்களுக்கெல்லாம் உரம் கிடைக்க வழி இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ராமலிங்கம்: செயற்கை உரம் பற்றாக்குறையாக இருப்பதாலே இயற்கை உரத்தை அபிவிருத்தி செய்யத் திட்டம் இருக்கிறதா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: இயற்கை உரத்திலேயும் கவனம் செலுத்தி வருகிறோம். பசுந்தான் உரத்தைத் தயார் செய்கிறோம். முனிசிபாலிடிகளிலே குப்பையைச் சேகரித்து கம்போஸ்ட்டு உரம் தயார் செய்கிறார்கள். அப்படித் தயார் செய்வதிலே அகில இந்தியாவிலேயே மதுரை மாவட்டம்தான் முதல் பரிசு பெற்றிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கா. வேழவேந்தன்: தலைவரவர்களே, மத்திய அரசாங்கம் உரத்திற்காக தமிழ்நாட்டுக்கு வழக்கமாகத் தந்து உதவி வந்த சப்ஸிடியை நிறுத்தி இருக்கிறதே, அதை எப்பொழுது முதல்

[1968 பிப்ரவரி 15]

நிறுத்தியிருக்கிறது? அப்படி நிறுத்தியிருப்பதன் உள்நோக்கம் என்ன? 1967-ஆம் வருடத்தில் ஏற்பட்ட மிகப் பெரிய மாற்றம்தான் அதற்குக் காரணமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: உள்நோக்கம் ஒன்றும் சொல்வதற்கில்லை. மத்திய அரசாங்கம் சப்ஸிடி வழங்கியதற்குக் காரணம் மக்களுக்கு ரசாயன உரம் பிடிக்கவேண்டும், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் மானியம் வழங்கினார்கள். இப்பொழுது ரசாயன உரத்தை அனைவரும் ஏற்றுக் கொண்டு அது தேவை என்று உணர்ந்துவிட்ட காரணத்தினாலே அந்தச் சலுகையை வழங்க முடியாது என்று அவர்கள் தகவல் தருகிறார்கள். உரத்தினுடைய விலை ஏறி இருப்பதாலே சப்ஸிடி கொடுங்கள் என்று நாம் கேட்டோம். டிவேல்யுவேஷன் காரணமாக 1-4-1967 முதல் ஏற்பட்ட ரூபாய் மதிப்பின் குறைவு காரணமாக ஒரு டன்னுக்கு 8 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு கூடி இருக்கிறது. நெல்லினுடைய விலையைக் கூட்டவேண்டுமென்று விவசாயிகள் கூறுகிற நேரத்திலே உரத்தினுடைய விலையும் கூடியிருக்கிறது என்ற புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் மானியம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னாலும்கூட அவர்கள் முடியாது என்றுதான் சொல்லிவருகிறார்கள்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: சார், இப்பொழுது இருக்கிற உர விநியோக முறையிலே கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அலாட்மெண்ட் கொடுப்பதினாலே சீசனிலே உரம் போட முடியாமல் போய்விடுகிறது. கிடைக்கின்ற உரத்தை விவசாயிகள் சீசனுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய முறையில் முன்னாலேயே சேமித்து வைத்து பின்பு ஒரேயடியாக உரத்தைக் கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு இரண்டு மூன்று தவணைகளில்தான் கொடுக்கிறார்கள். வருகிறபொழுது அதை நாம் புகிர்ந்து அளிக்கிறோம். அதிலேகூட சில விவசாயிகள் தேவையில்லாமல் போய்விட்டால் அவர்கள் வைத்திருப்பதை மலிவான விலைக்கு விற்றுவிட்டு பிறகு தேவைப் படுகிற நேரத்தில் உரம் கிடைக்காமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு இப்படிப்பட்ட சிரமங்கள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு மாவட்ட கலெக்டர்கள் முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

திரு. சு. துரைசாமி: உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கி எல்லா மக்களுக்கும் உணவைக் கொடுக்கவேண்டுமென்ற நல்ல நோக்கத்தோடு உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய வகையில் போதுமான உரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டும்கூட மத்திய அரசாங்கம் போதுமான அளவுக்கு உரம் கொடுக்காத காரணத்தினால் தமிழக அரசாங்கமே உரத் தொழிற்சாலைகளை அமைக்கும் நோக்கம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி: தமிழக அரசாங்கம் உரத் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்றாலும் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி தேவையாக இருக்கிறது. மேலும்,

1968 பிப்ரவரி 15]

உணவு அமைச்சர் ஜக்ஜீவன்ராம் அவர்களைப் பார்க்கின்ற போது எல்லாம் நாம் அதிகமாக உரம் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்கள் ஏற்கனவே அதிகமாகத் தந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தருவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருப்பதாலே நாம் வாங்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையும் இருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கூடுதலாகக் கேட்டிருக்கிறோம். கிடைக்கும் என்று நம்பலாம் ஏனென்றால் நாம் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கொடுத்த வாக்குறுதியை, அதாவது உற்பத்தியைப் பெருக்கிக் காட்டுவோம் என்ற வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றி இருக்கிறோம். அந்த அளவிலேதான் அவர்களும் ஏற்கனவே 1 லட்சத்து, 5 ஆயிரம் டன் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். லைசன்ஸ் எழுங்குவதிலே கூட காலதாமதம் ஏற்படும் என்ற காரணத்தினாலே தான் நாம் இப்படிப்பட்ட முயற்சிகள் மேற்கொள்ளவில்லை.

திருமதி கே. பி. ஜானகியம்மாள் : ஏழை விவசாயிகளுக்கு உரம் வழங்கக்கூடிய முறையில் கிராமத்தில் லோன் வாங்கி உரம் வாங்கக்கூடிய பழக்கம் இருக்கிறது. 500 ரூபாய் லோன் வாங்கி உரம் வாங்கவேண்டுமென்றால் 300 ரூபாய்க்குத்தான் உரம் வாங்கவேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தக்கூடிய நிலையில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. அப்படியில்லாமல் விவசாயிகள் தேவைப்படக்கூடிய அளவுக்குத் தங்களுக்குத் தேவையான உரத்தையும் கடனையும் வாங்கிக்கொள்ளக்கூடிய அளவில் ஏற்பாடு செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கட்டாயம் ஒன்றும் இல்லை. எவ்வளவு உரத்திற்காகக் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு கொடுப்பார்கள். அம்மையார் அவர்கள் சொல்வதுபோல் 500 ரூபாய் கேட்டால் 300 ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்பது இல்லை.

திரு. கே. வினாயகம் : உரம் ஒதுக்குவதிலே, அமோனியம் சல்பேட், யூரியா போன்ற உரங்களை மத்திய சர்க்கார் இன்றைக்கு தி.மு.க. ஆட்சிக்கு வந்திருப்பதினாலே குறைவாகக் கொடுப்பதாகவும் ஏற்கனவே இருந்த சர்க்கார் காங்கிரஸ்காரர்கள் சர்க்கார் என்ற காரணத்தினாலே அதிகமாகக் கொடுத்ததாகவும் ஆளுங்கட்சியைச் சேர்ந்த நண்பர்கள் எங்கு பார்த்தாலும் பிரச்சாரம் செய்வது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா? அதிகமாகத்தான் அவர்கள் தருகிறார்கள், பாரபட்சமில்லாமல் மத்திய சர்க்கார் நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை மந்திரி அவர்கள் அறிவிப்பார்களா?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் பேசுகிறார்களோ இல்லையோ திரு. வினாயகம் அவர்கள் பேசுகிறார்கள் என்பது தெரிகிறது. நான் தமிழிலேதான் பேசினேன். இந்தக் கேள்விக்கு இடம் இல்லை என்று நினைக்கிறேன். இதைப் பற்றி ஏற்கனவே என்னுடைய கட்சிக்காரர் கேட்டார். அப்படி ஒன்றும் இல்லை, ஒரு லட்சத்து ஐயாயிரம் டன் அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களும், உணவு அமைச்சர் திரு. மதியழகன் அவர்களும் நானும் வற்புறுத்தி கேட்ட காரணத்தினாலேதான் இது கிடைத்ததே ஒழிய இல்லா

[1968 பிப்ரவரி 15]

விட்டால் கிடைத்திருக்காது ஏற்கனவே இருந்த அரசாங்கம் பயந்து இப்படி வற்புறுத்தாத காரணத்தினாலே தொடர்ந்து உரம் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்காத நிலை இருந்தது. நாம் கேட்கிறோம், அவர்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை இப்பொழுது உருவாகியிருக்கிறது.

திரு. கே. சகாதேவ கண்டர் : தமிழ்நாட்டிலே உரப் பற்றாக்குறையை நீக்குவதற்காக சிறிய சிறிய உரத் தொழிற்சாலைகளை ஏற்படுத்தி உரப் பற்றாக்குறையை நீக்குவோம் என்று தேர்தல் வாக்குறுதி கொடுத்தார்களே, அதை எப்பொழுது நிறைவேற்றுவார்கள் ?

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : மூலக்கேள்விக்கும் இந்தக் கேள்விக்கும் தொடர்பு கிடையாது.

கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் சர்க்கரை முதலியவை விநியோகம்

* 43 வினா.—திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : மாண்புமிகு சட்ட கூட்டுறவு அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

மாவட்டங்களில் உள்ள கூட்டுறவு சப்ளை மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளிடமிருந்து ரசாயன உரங்கள், சர்க்கரை முதலிய பல்வேறு பண்டங்களைத் தாலுகா கூட்டுறவு சப்ளை மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளின் மூலம் வழங்குவதற்கான திட்டம் ஏதும் அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் உள்ளதா ?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : சேலம், மதுரை, திருநெல்வேலி, மாவட்டங்களிலுள்ள தாலுகா கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களையும், வட ஆற்காடு, திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டங்களில் சில கூட்டுறவுச் சங்கங்களையும் தவிர மற்ற எல்லா தாலுகா கூட்டுறவு விற்பனைச் சங்கங்களிடமும் இரசாயன உரங்களின் மொத்த விநியோகம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கிராம நாணயச் சங்கங்கள் ஆரம்பக் கூட்டுறவுப் பண்டக சாலைகள் மட்டுமின்றி தாலுகா விற்பனைச் சங்கங்கள் மூலமாகவும் சர்க்கரை விநியோகிக்கப்படுகிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : தலைவரவர்களே, என்னுடைய கேள்வியின் தாத்பரியம் என்னவென்றால் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாவாகக் கேளுங்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிலே விநியோகிக்கக்கூடிய உரம் டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்க்கெட்டிங் பிராஞ்சுகளிலேதான், அதாவது ஐக்கிய நாணய சங்கத்தின் மூலமாகத்தான் விநியோகிக்கவேண்டுமென்று செய்யவேண்டும். தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகளிலேயிருந்து விநியோகிக்கக் கூடாது. அப்படிக் கொடுத்தால் ஒரு சிலர் ஆதிக்கத்தின் கீழ் அவை வந்து அவர்கள் இஷ்டம்போல் நடக்கிறார்கள். ஆகவே, டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்க்கெட்டிங் பிராஞ்சு மூலமாகக் கொடுக்க அரசாங்கம் முன்வருமா ?

1968 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கேள்வியும் சரி, பதிலும் சரி. வேறு விளக்கம் கேட்கிறார்கள். உரம் வந்தவுடனே அதை சர்க்கார் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகளிடம் ஒப்படைத்துவிடுகிறார்கள் டிஸ்ட்ரிக்ட் மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகள் அரசாங்கத்தின் சொந்த ஸ்டாக்கிஸ்டு களாக அதை ஒப்பிக்கொள்கிறார்கள். அது அங்கே செல்கிறது, புனகேட்டுந்து யார் யாருக்கு எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை மாவட்ட ஆட்சி தலைவர் அவர்கள்தான் நிர்ணயிப்பார்கள், கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் நிர்ணயிப்பதில்லை. அதன்பிறகு தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொசைட்டிகள் விநியோகிக்கிறார்கள். எவ்வளவு வேண்டுமென்பதை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான் நிர்ணயிக்கிறார். அதை அடிப்படையாக வைத்துக்கொண்டுதான் தாலுகா மார்க் கெட்டிங் சொசைடிகள் மூலம் சப்ளை செய்கிறார்கள். இப்பொழுது நேரடியாக தாலுகா அளவிலேயே சப்பளையை ஏற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனை இருக்கிறது, அதற்குரிய பணம் ரிசர்வ் வங்கியிலிருந்து பெற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற யோசனையும் ஆலோசனையில் இருக்கிறது. இதைப்பற்றி மீண்டும் திருச்சியில் இம்மாதம் 27-ம் தேதி நடக்கும் கூட்டத்தில் முடிவு எடுக்கலாம் என்று இருக்கிறோம்.

THIRU T. MARTIN : May I request the Hon. Minister to state on what basis fertiliser and sugar are allotted to different districts in this State? மு. 10-00

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அலாட் செய்யும் உரத்தையும், சீனியையும் விநியோகம் செய்யும் உரிமை கூட்டுறவு இலாகா வினுடையது. எந்த அடிப்படையில், எவ்வளவு கொடுக்க வேண்டுமென்று கூறும் பொறுப்பு உணவு இலாகாவுடையது.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : உரம் மிகவும் முக்கியமானது. மாமியாரிடத்தில் மருமகள் நிற்பது போலவும், ஆண்டயிடத்தில் அடிமை காத்து நிற்பது போலவும், மத்திய சர்க்காரிடத்தில் மாகாண சர்க்காரும் மாகாண சர்க்காரிடத்தில் ஜில்லா மார்க் கெட்டிங் சொசைடியும், ஜில்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைடியிடத் தில் தாலுகா மார்க்கெட்டிங் சொசைடியும் காத்து நிற்க வேண்டியிருக்கிறது. ஜில்லா மார்க்கெட்டிங் சொசைடி காங்கிரஸ்காரர்களிடத்தில் இருக்கிறபடியால் ஐந்து வருஷத்திற்கு முன்னால் மாகாண ரிஜிஸ்ட்ரார் அவர்கள் சிபாரிசு செய்தும் எங்களுடைய தாலுகா சொசைடி—எங்கள் கட்சியினர் தலைமையில் உள்ளது—உரத்தை வாங்கி விற்பனை செய்ய முடியாதபடி நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள் தலைமை வகிக்கும் சொசைடிகளுக்கு மட்டுமே உரத்தை விநியோகிக்கிறார்கள். இந்த வேறுபாடு இல்லாமல் எல்லா சொசைடிகளுக்கும் கிடைப்பதற்கு வழி செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இப்போதுள்ள விநியோக முறையை ஆங்காங்குள்ள மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நிர்ணயிக்கிறார்கள். அரசியல் கட்சி வேறுபாட்டின் காரணமாக கொடுக்கவில்லை என்றால் அது பற்றி எழுதி அனுப்பினால் நிச்சயம் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யும்.

[1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. சி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : இந்தச் சர்க்கரை விநியோகத்தைத் தனிப்பட்ட வநியோகஸ்தர்களிடத்தில் கொடுத்திருக்கும் காரணத்தால் அது பற்றி மக்களிடமிருந்து பல புகார்கள் வருகின்றன. ஆகவே, கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் விநியோகம் செய்ய வேண்டுமென்று இந்தச் சர்க்கார் வலியுறுத்துமா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் சரியாகச் செயல்படாத இடங்களில் மக்களுக்கு ஒழுங்காகக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் டிஸ்காஸ்டைக், ஆங்காங்குள்ள நிலைமைக் கேற்றவாறு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் யார் யார் மூலம் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நிர்ணயிக்கிறார்கள். கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகத்தான் கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டால் மக்களுக்குப் பாதகமாக அமையக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கொடுப்பதில் ஊழல் இருக்கிறது என்பதை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஒப்புக் கொள்ளுகிறார்கள், அமைச்சர் அவர்களும் ஒப்புக் கொள்கிறார்கள். இந்தக் கூட்டுறவு சம்பந்தப்பட்ட சட்டதிட்டங்களுயாவது அமைச்சர் அவர்கள் மாற்ற முன் வருவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : மாநில ஆட்சித் தலைவர் உரையைக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேட்டிருப்பார்கள். அது பற்றி ஆராய, இந்திய நாட்டிலே நல்ல நிலையில் இருந்த பெரிய அறிவாளி என்று ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட திரு. சந்தானம் அவர்கள் தலைமையில் அங்கத்தினர்களை எல்லாம் சேர்த்து ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்தக் குழு விரைவில் செயல்படும். அப்போது கனம் அங்கத்தினர்கள் போன்றவர்கள் அவர்களுடைய கருத்தைக் குழுவினரிடத்தில் தெரிவிக்க வாய்ப்பு ஏற்படுத்தப்படும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அமைச்சர் அவர்கள் மூலக் கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்றபோது மதுரை போன்ற சில மாவட்டங்களில் தாலுகா கூட்டுறவு சப்ளை மார்க்கெட்டிங் சொசைடிகளில் உரம் சரியாக விநியோகிக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள், அதற்குக் காரணம் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அதற்கும் நான் முன்னாலேயே பதில் சொன்னேன். அந்தந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஆங்காங்குள்ள கூட்டுறவுப் பதிவாளர்களைக் கலந்து முடிவு செய்கிறார்கள். எந்தக் கூட்டுறவுச் சங்கமாவது சரியாக நடக்காவிட்டால் அதன் காரணமாக மக்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படக் கூடாது என்ற முறையில்தான் நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

THIRU K. S. KOTHANDARAMIAH : The Government have been making elaborate arrangements for distribution of fertilisers through marketing and other societies. But in practice these societies are not discharging their duties properly. Middle-class

1968 பிப்ரவரி 15]

agriculturists poor agriculturists and agriculturists in distant places are not able to get them. Will the Government think of supplying these fertilisers through Government mobile vans?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இந்த ஆண்டு நாங்கள் சென்ற இடங்களில் எல்லாம் 'எங்களை உரம் கட்டாயமாக வாங்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகிறார்கள்; அந்தப் பணத்தை எங்களுக்குத் திரும்பக் கொடுத்துவிடுங்கள்; உரம் வேண்டாம்' என்று சொன்னதாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். எங்காவது உரம் தேவையென்று எழுதியனுப்பினால் ஏன் அங்கு கொடுக்கப்படவில்லை என்ற காரணத்தை அறிந்து கொடுப்பதற்கு அரசாங்கம் வழிவகைகளைச் செய்யும்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : அமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவு அமைப்பைத் திருத்தியமைப்பது பற்றி ஆராய ஒரு கமிட்டியை நிறுவியதாகக் கூறு இருக்கிறார்கள். கழிந்த கவர்னர் பேருரையின்போது இந்தக் கமிட்டி பற்றி அறிவிக்கப்பட்டு இப்போதுதான் தலைவரை நியமித்திருக்கிறார்கள். இதற்கு உறுப்பினர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க இன்னும் எத்தனை ஆண்டு காலம் ஆகும்?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : இதிலே யார் யாரை பங்கு பெறச் செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் டிஸ்பினிஸில் உள்ள சில அறிஞர்களையும், பொருளாதார நிபுணர்களையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்து அவர்களுக்குத் தனித் தனியாக எழுதி அவர்களுடைய அனுமதியைப் பெறுவதற்கு கொஞ்சம் காலம் ஆகியிருக்கிறது. அவர்கள் இதைப் பற்றிச் சிந்தித்து தங்களுடைய முடிவைக் கூறுவதற்குக் கொஞ்சம் காலம் தர வேண்டியிருந்தது. அமைதியாகச் சென்றாலும் உறுதியாகச் செல்ல வேண்டுமென்பதுதான் நோக்கம். கனம் வினாயகம் அவர்கள் உட்கார்ந்துகொண்டே 'உரம் வாங்கித்தான் தீர வேண்டுமென்று கட்டாயப்படுத்தப் படுகிறார்களா?' என்று கேட்டார்கள். கட்டாயப் படுத்தப்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறதே தவிர, இந்த அரசாங்கம் கட்டாயப்படுத்தவில்லை.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : உர விநியோகமாக இருந்தாலும் சரி, சர்க்கரை விநியோகமாக இருந்தாலும் சரி, விநியோகப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் வாரிசு மாதிரி இருக்கிற காரணத்தால் தொடர்ந்து தவறுகள் நடந்து கொண்டே வருகின்றன. ஆகவே, மூன்று ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை விநியோக அனுமதியை மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்வார்களா?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : யார் எப்போது தவறு செய்தாலும் உடனடியாகக் கண்டித்து அனுமதியை ரத்து செய்யக் கூடிய அதிகாரம் இப்போதே இருக்கிறது. கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பாக எழுதி அனுப்பினால் அரசாங்கம் நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்.

[1968 பிப்ரவரி 15]

தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியில் பட்ட மேற்படிப்பு

* 44 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு மருத்துவத் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விகளுக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியில் Post-Graduate course ஏற்படுத்தும் திட்டம் எவ்வளவு காலமாக பரிசீலிக்கப்பட்டு வருகிறது?

(இ) எப்போது அத் திட்டம் செயல்படத் தொடங்கும்?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (அ) தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியில் எம்.பி.பி.எஸ்-க்கு மேற்பட்ட படிப்பு ஆரம்பிக்கும் உத்தேசம் ஏதும் அரசினர் கவனத்தில் தற்சமயம் இல்லை.

(இ) இக் கேள்விக்கு இடமில்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : அடுத்த ஆண்டாவது இது பற்றிப் பரிசீலிக்க அரசாங்கத்திற்கு உத்தேசம் உண்டா?

மாண்புமிகு திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : தற்சமயம் உத்தேசம் இல்லை.

பழைய மாம்பலம் ஏரிக்கரை சாலை

* 45 வினா.—திரு. வை. சுவாமிநாதன் : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

சென்னை, பழைய மாம்பலம் ஏரிக்கரை ரோடை அகலப் படுத்தும் உத்தேசம் ஏதேனும் பரிசீலனையிலுள்ளதா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இல்லை.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : இது பற்றி அடுத்த ஆண்டாவது பரிசீலிக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஏரிக்கரைப் பாதையை அகலப்படுத்தும் பொறுப்பு மாநகராட்சியினுடையது. அவர்களைக் கேட்டபோது அந்த மாதிரித் திட்டம் எதுவும் இல்லையென்று அறிவித்திருக்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பழைய மாம்பலம் ஏரிக்கரை ரோடைப் பற்றிய துணை வினா ஒன்றை மாண்புமிகு திரு. வினாயகம் அவர்கள் கேட்பார்கள்.

திரு. கே. வினாயகம் : பழைய மாம்பலம் ஏரிக்கரை ரோடு என்னுடைய கான்ஸ்டிடுவன்சியைச் சேர்ந்தது. முன்பு அந்த ஏரிக்கரை ரோடில் அரசுப் பொறுப்பில் இருக்கும் பேருந்து வண்டிகளும் போகின்றன. ஒன்று போக இன்னொன்று வர அதற்கு வேண்டிய அளவுக்கு பாதை அகலமாக இல்லை. அதனால்

1968 பிப்ரவரி 15]

நம்முடைய பஸ்கள் அடிப்பட்டு நொறுங்கிப் போகாமல் இருப்பதற்காகவாவது “easy facility for traffic negotiation” என்ற அளவில் மறுபடியும் பரிசீலித்து ஒரு சில கட்டடங்களை ஆர்ஜிதம் செய்தாவது, அந்த செலவை ஏற்றுக்கொண்டாவது இது பற்றி மறு பரிசீலனை செய்ய முடியுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கனம் உறுப்பினர் அவர்களுடைய பழைய பாசத்திற்காக மிகுந்த பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது போன்ற பேருந்து வழித் தடங்களை விரிவு படுத்துவதற்காகவும், சீர்படுத்துவதற்காகவும் மாநகராட்சிக்குக் கடனாகவும், மானியமாகவும் அரசு தொகை வழங்குகிறது. 1967-68-ம் ஆண்டுக்கு 5 லட்சம் ரூபாய் மானியமாகவும், 5 லட்சம் ரூபாய் கடனாகவும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வகையில் அவர்கள் திட்டமிட்டுச் செயலாற்றுகிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் மாநகராட்சி மன்றத்தை அணுகி இந்தத் திட்டத்தை விரைவுபடுத்துவதற்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

DR. H. V. HANDE : Sir, this particular area, Old Mambalam which happens to be in the constituency of our Hon. Minister for Public Works, is something like a Cinderella of the Madras City. It is a most neglected area and nobody is bothered to rectify the situation there. In spite of petitions sent to the Government—we have sent a petition to the Hon. Minister for Public Works also—and in view of the tragic situation there, will the Hon. Minister for Local Administration go a little out of the way and pull up the Corporation and see that it is rectified there? If the Corporation cannot do it, will he and the Hon. Minister for Public Works take some immediate and concrete steps in the matter?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : டாக்டர் ஹான்டே அவர்கள் என் தொகுதிக்காக இவ்வளவு பரிந்து பேசுவதுபற்றி என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பனைவெல்லக் கூட்டுறவு சம்மேளனம்

* 46 வினா.—திரு. ஏ. எம். ராஜா : மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட கேள்விக்குப் பதிலளிப்பாரா—

(அ) தமிழ்நாடு பனைவெல்லக் கூட்டுறவு சம்மேளனத்தின் கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்யச் சென்ற கதர்போர்டு தணிக்கை ஊழியர்களை மேற்படி சம்மேளனத்தின் காரியதரிசி அனுமதி மறுத்தது உண்மையா?

(இ) ஆம் எனில், அரசும் கதர்போர்டும் மேற்கொண்டு கணக்குகளைத் தணிக்கை செய்ய எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகள் என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : (அ) இல்லை.

(இ) கேள்விக்கு இடமில்லை.

[1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. ஏ. எம். ராஜா : இந்தச் சம்மேளனம் சட்டப்படி கூட்டுறவுத் தணிக்கையில் வருகிறதா? ஆம் எனில், இதுவரை எவ்வளவு தடவை கூட்டுறவுத் தணிக்கை செய்யப்பட்டது?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : கூட்டுறவுச் சம்மேளனக் கணக்குகள் கூட்டுறவுத் தணிக்கையில் தணிக்கை செய்யப்படுகிறது. 1963-64-க்குத் தணிக்கை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 1964-65-க்கான தணிக்கைகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

திரு. கொளத்தூர் கோதண்டம் : செங்கல்பட்டு மாவட்ட பனை வெல்லக் கூட்டுறவுச் சம்மேளனம் அமைக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கை அரசின் பரிசீலனையில் இருக்கிறதா? அது எப்போது செயல்படுத்தப்படும்?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அந்தக் கோரிக்கையின் மீது பரிசீலனை நடைபெற்று வருகிறது. பரிசீலனை முடிந்த பிறகு திட்டமான முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. கே. பி. எஸ். மணி : தஞ்சை ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில் பதனீரிலிருந்து பனைவெல்லம் செய்தால் அதில் லாபம் இல்லை என்று அங்குள்ள கூட்டுறவுச் சங்கங்களால் முடிவு செய்யப்பட்டு இப்போது அதைக் கள்ளாகவே விற்று வருகிறார்கள். ஆகவே, தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் பனைவெல்லக் கூட்டுறவுச் சங்கச் செலவிற்காக இருக்கிற தனி நிர்வாகத்தை நீக்கிவிட்டால் அது அரசுக்கு லாபகரமாகக்கூட இருக்கும் என்ற கருத்தை ஏற்று அதன் மீது நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : பனை மரங்களிலிருந்து எடுக்கப்படுகிற பதனீரிலிருந்து வெல்லம் தயாரிக்க முடியவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டு எதுவும் அரசாங்கத்திற்கு வரவில்லை. ஒரு வேளை கள் இறக்குவதற்காக அப்படிப்பட்ட சமாதானங்களைச் சொல்லக்கூடும். அதுபற்றியெல்லாம் திட்டமாக அறிவித்தால் தகுந்த நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : பனைவெல்லம் காய்ச்சுவது அவ்வளவு கட்டுபடியாகவில்லை என்று ஒரு உறுப்பினர் கேட்டார். அதற்கு அமைச்சர் அவர்களும் ஏதோ பதில் சொன்னார்கள். பதனீர் விற்பதற்கு பலயிடங்களில் ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : ஒரு உறுப்பினர் ஏதோ கேட்டார் என்றும் அமைச்சர் ஏதேனோ சொன்னதாகவும் சொன்னார்கள். கேட்ட கேள்விக்கு உரிய விடை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பதனீராகவும் விற்கப்படுகிறது, பனைவெல்லமாகவும் விற்கப்படுகிறது. கட்டுபடியாகவில்லை என்று ஏதோ ஒரு குறை சொல்லப் பட்டாலும் பலயிடங்களில் அது நல்ல லாபகரமாக நடந்து வருகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : நஷ்டக்கணக்காக இருக்கிறதே என்பதற்காகத் தெரிவித்துக்கொண்டேனே தவிர வியாக்கியானம் செய்யவில்லையென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாவைப் போடுங்கள்.

திரு. எஸ். ஜே. ராமசாமி : நான் கேட்கும்போது ஏதோ என்ற ஒரு வார்த்தையைச் சொன்னேன். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் ஏதேதோ என்று சொல்வது சரியல்ல என்று சொன்னார்கள். ஏதோ என்று சொன்னது நஷ்டக் கணக்காக இருக்கிறதே என்பதற்காகச் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தங்கள் மூலம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளனேஷனா?

ஹாஜி ம. மு. பீர் முஹம்மது : பனை ஏறுகிற தொழிலுக்கு லைசென்ஸ் முறை வைத்திருக்கிற காரணத்தினால் அனுவசியமான முறையில் அந்த ஏழைத் தொழிலாளர்களும் சந்தேகக் கேஸ்கள் போடுகிற வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது. ஆகவே, அந்த முறையை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று பலமுறை இங்கு கேட்டும் இதுவரை செய்யவில்லை. ஆகவே இந்த லைசென்ஸ் முறையை ரத்து செய்ய நமது அரசு முயற்சிக்குமா?

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : இதுபோன்ற அனுமதிகள் வழங்கப்படுகிற நிலையில் கூட குறைகள் இருப்பதாகச் சுட்டிக் காட்டப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் இல்லை என்ற நிலை ஏற்படுமானால் அந்தக் குறை மேலும் அதிகமாகிவிடும் என்ற அச்சம் காரணமாக அது அமுத்தந்திருத்ததாக எடுத்துச் சொல்லப்படுகிறது. வழங்குவதில் உள்ள நிர்வாகச் சிக்கல்களைக் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்களானால் அவற்றை உடனடியாகத் தீர்பதற்கான முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படும். அதை ரத்து செய்கிற உத்தேசம் அரசாங்கத்திற்கு இல்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வினாக்கள்-விடைகள் முடிவடைந்தன.

[குறிப்பு.—ஓர் உரையின் தொடக்கத்தில் வெள்ளிக்குறி (*) இடப்பட்டிருந்தால் அவ்வுரை உறுப்பினரால் சரிபார்க்கப்பட்டது என்பதைக் குறிக்கும்.]

2. அறிவிப்பு.

உலகத் தொழில்-பொருட்காட்சிக்கு அழைப்பு

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு அறிவிப்பு. சென்னையில் அறிஞர் அண்ணா நகரில் நடைபெறுகிற உலகத் தொழில்-பொருட்காட்சிக்கு வருகை தரவேண்டுமென்று பேரவை உறுப்பினர்கள் எல்லோரையும் பொருட்காட்சித் தலைவர் அவர்கள் அழைத்துள்ளார்கள். எனவே, 16-2-1968, 17-2-1968 இரண்டு நாட்களிலும்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1968 பிப்ரவரி 15]

மாதில் ஐந்து மணிக்கு பொருட்காட்சிக்குப் போக வரவும், பார்வையிடவும் ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. பொருட்காட்சித் தலைவரின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிற மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேரவைச் செயலாளரிடம் நாளைக் காலை ஒன்பது மணிக்குள் தெரிப்படுத்தும்தம்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

3. ஆளுநரின் பேருரையினை விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, ஆளுநர் அவர்களின் பேருரையின்மீது விவாதம் தொடர்ந்து நடைபெறுகிறது. பத்து நிமிடங்கள் என்ற காலவரையறைக்குள் உறுப்பினர்கள் அருள் கூர்ந்து உரையாற்றும்படிக் கேட்டுக்கொள்ளப்படுகிறார்கள்.

* திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தங்கள் அனுமதியின் பேரில் ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். பல வருடங்களாக இம் மன்றத்தில் ஆளுநர் உரையைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அதன்மீது விவாதங்களும் நடத்தி வந்திருக்கிறோம். ஆனால் இந்த ஆண்டு உரை மற்ற ஆண்டுகவிட நல்ல முறையில், அத்தனை பேர்களும் வரவேற்கத்தக்க அளவிற்கு நிகழ்த்தப்பட்டிருக்கிறது. அந்த உரையில் நாட்டிற்கும், நாட்டு மக்களுக்கும் தேவைப்படுகிற அத்தனையும், சிறப்பாக முக்காலங்களையும், பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிற காரணத்தினால்—ஒரு சிலர் வேண்டாதவர்கள் அதைக் குறை சொல்வதும் எங்களைப் போன்றவர்கள் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்வதும் என்ற முறையில் இருப்பதை எடுத்துச் சொல்லி இதில் சொல்ல விட்டு விட்டத்தை அரசாங்கத்திற்கு நினைவுபடுத்துவதும் எங்கள் கடமை என்ற காரணத்தினால் நானும் சில வார்த்தைகளைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் உரையில், (1) உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு, (2) மொழி, (3) விவசாயம் இவைகளைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது எனக்கு முன் பேசியவர்கள் நாட்டின் நிலைமைபற்றியும், கொள்கைகள் பற்றியும், நாட்டு மக்கள் எதை எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பது பற்றியும் இப்படிப் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி விட்டால் நானும் அவை பற்றி பேசிக்கொண்டு போவது நலன் பயக்காது என்பதினால் சில முக்கியமான கருத்துக்களை அதிலும் குறிப்பாக என் கொருதி பற்றிய சில கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நமது அரசு விவசாயத்திற்கு முதலிடம் தந்து, விவசாயிகளினுடைய மனம் புண்படாமல் இருப்பதற்கு அவர்கள் என்னென்ன கருதுகிறார்களோ, அவர்கள் என்னென்ன கேட்கிறார்களோ, அத்தனையையும் அரசாங்கம் ஏற்று அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருந்து விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்று எண்ணுகின்ற காரணத்தால், விவசாயத்திற்குப் புதிது புதிதாக எந்தெந்தக் கோணங்களிலே விவசாயத்தைப் பெருக்குவதற்குக் கடன் வேண்டுமோ அத்தனையையும் தருகிறார்கள்.

1968 பிப்ரவரி 15]

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

அதே நேரத்திலே நாட்டிலே இதுவரைக்கும் இல்லாத, பரம்பரையாக செய்த விவசாய பழக்க வழக்கங்களையெல்லாம் மாற்றி இன்றையதினம் புதிதாக எஞ்சின்கள் மூலம் விவசாயத்திற்கு வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கான அறிஞரிகள் எல்லாம் ஆளுநர் உரையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலையிலே விவசாயம் பெருக வேண்டும், விவசாயம் பெருக வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கும் விலையிலே மாற்றம் வேண்டும், மாற்றம் வேண்டும் என்றும் சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு கூறும் இதைதான் எங்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. நெல்லின் விலையை ஏற்ற வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், அதே நேரத்திலே நாடு பூராவும் படி அரிசி போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது பொருளாதாரம் என்கிறார்கள். ஆனால் நான் பொருளாதாரம் படிக்கவில்லை. இருந்தாலும், என்னுடைய அனுபவத்தைக் கொண்டு சொல்லுகிறேன். நெல் மூட்டைக்கு அதிக விலை கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதே நேரத்திலே படி அரிசி போட வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இது எப்படிச் சாத்தியமாகும்? வேண்டுமானால் டெக்னிக்கல் பாயிண்ட் என்று சொல்லி கொண்டிருக்கலாமே தவிர, என்னைப் பொறுத்தவகையில் விவசாயத்தில் அனுபவமுள்ளவர்களை சரிக்கட்ட முடியாது. பதில் சொல்வது முடியாது என்பதைத் தயவுசெய்து அந்தக் கருத்தை வலியுறுத்தம் நண்பர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே நேரத்திலே உங்கள் வாதப்படியே வந்தாலும் எங்களைப் பார்த்து எல்லா இடங்களிலும் படி அரிசி ஏன் போடவில்லை என்று சொல்கிறீர்களே தவிர நீங்கள் ஏன் அதைகூட செய்யவில்லை என்பது ஒரு கேள்வி, சரி, வாதப்படியே நீங்களும் சொல்வதாக வைத்துக்கொள்வோம். நாங்களும் கொடுப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். அந்த அளவுக்கு நீங்கள் என்ன வைத்து விட்டுப் போனீர்கள். 400 கோடி ரூபாய் கடன் வைத்துவிட்டு போனீர்களின். அதிலும் சென்ற மார்ச் மாதம் 6-ஆம் தேதி அரசு பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளும் நேரத்திலே ஒரு நாள் உணவைக் கூட வைத்து விட்டுப் போகாத நீங்கள் இன்றைக்கு எங்களைப் பார்த்து ஒரு படி அரிசி எங்கே, ஒரு படி அரிசி எங்கே என்று மூலை முடுக்குகளிலெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். படித்தவர்கள் எப்படி ஒப்புக்கொள்ளுவார்கள்? இதுதான் எங்கள் பிரச்சனை. நீங்கள் சொல்லுகிறபடி வாங்கிக் கொடுப்பதாக வைத்து கொள்வோம். பணம் ஏது? 400 கோடி ரூபாய் கடனை வைத்து விட்டுப் போயிருக்கிறீர்கள். இப்போது இருக்கும் வரியை வாங்கி லைசூட இருக்கிற செலவைச் சரிக்கட்டலாமே தவிர அதிக நெல் வாங்க என்ன வழி? எங்கே இருக்கிறது வழி? இது தெரியாமல் எதையாவது சொல்ல வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே, ஏழை எளியமக்களிடையே பேசி வருகிறார்கள். பட்டத்திலும், கோயம் புத்தூரிலும் மட்டும்தான் படி அரிசியா? மற்ற கிராம மக்களுக்கு வேண்டாமா? கிராமத்திலே உள்ளவர்கள் யாரும் படி அரிசி சாப்பிடக் கூடாதா என்று பிரச்சினையை இனிமேலாவது விட்டு

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

விட வேண்டும். காரணம், சென்ற ஆண்டிலேயே கவர்னர் உரைமீது படி அரிசிக்குப் பதில் சொல்லித் தீர்த்தாகிவிட்டது. தொடர்ந்து இந்த ஆண்டும் படி அரிசி, படி அரிசி என்று சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால் நேரம்தான் வீணாகுமே தவிர எடுக்கும் முயற்சியிலே பலன் இருக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

அதே நேரத்திலே சில மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர்கள் பிரச்சினையைத் தொடும்பொழுது சண்டை போட்டுக்கொள்வது மாதிரி தொடுகிறார்கள். நாம் எந்த நோக்கத்துடன் இந்த மன்றத்திற்கு வந்தோமோ அதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டு வந்து எண்ணுகிற எண்ணத்தை நிறைவேற்ற வழிவகை செய்ய வேண்டுமே தவிர தொகுதியிலே இப்படி இருக்கிறது, அப்படி இருக்கிறது. நேரிடையாக இதை அவர் சொன்னார், அதை இவர் சொன்னார் என்று கூறிக் கொண்டிருப்பதால் நேரம்தான் வீணாகும். அவர்களுக்குப் புத்தி சொல்வதாகச் சொல்லவில்லை. சண்டை போடுவது மேடையிலேயே இருக்கட்டும். அதே மாதிரியே இங்கும் வைத்துக்கொண்டால் தொகுதிக்குச் செய்ய வேண்டுமென்று நினைத்தது, சொல்ல நினைத்தது எல்லாம் போய் நேரமும் வீணாகி சொல்வதற்கும் செய்வதற்கும் வழியில்லாமற் போய்விடும். மற்றவர்களின் நேரத்தையும் கெடுத்து விடுகிறார்கள் என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனது தொகுதியைப் பொறுத்த அளவில் இரண்டு பிரச்சனைகள் இதில் வரும் என்று நினைத்தேன். தயவு செய்து குறை கூறுவதாகக் கருத வேண்டாம். வருகிற பட்ஜெட்டிலேயாவது சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதுதான் எனது வேண்டுகோள். ஒன்று வாஹார் தொகுதியிலே 25,000 ஏக்கர் நில விஸ்தீரணமுள்ள ஒரு இடம் நீண்ட காலமாக இருக்கிறது. கழிவரி, ஸ்வாம்பி என்று சொல்லுகிறார்கள். இந்த நிலங்களிலே அரசாங்கத்தின் முயற்சி இல்லாமலேயே அண்டை கிராமங்களிலுள்ள ஏழை விவசாயிகள் சொந்தமாகவே பயிரிட்டுச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதில் அரசாங்கம் அதிகார பூர்வமாக செய்து ஏதாவது பலனைக் கண்டு பிடிக்க வேண்டும். விவசாயத்தைப் பெருக்க வேண்டுமென்பதற்கு 25,000 ஏக்கர் உள்ள ஒரு சதுரமான இடம் இருக்கிறது. வேறு என்ன வேண்டும்? குறைந்த நீர்ப் பிடிப்பு என்று 5 ஏக்கர், 10 ஏக்கர் அல்லது 100 ஏக்கரா போனாலும் சரி, மீதி இருக்கிறதே, இது சம்பந்தமாகப் பல முறைகள் அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்கும் கொண்டுவந்து, மனுக்கள் கொடுத்தும் இதுபற்றி பரிசீலனையில் இருக்கிறது, பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று 1962-லிருந்து சொல்லிக்கொண்டே வருகிறார்களே தவிர பரிசீலனை எப்போதுதான் முடியப் போகிறதோ தெரியவில்லை இப்பொழுதாவது அந்தப் பிரச்சினைக்கு முடிவு கட்டி, செய்வோம் அல்லது செய்ய மாட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் பொது மக்களுக்கு நான் சொல்ல வேண்டிய பதிலும் தீர்ந்துவிடும் என்ற காரணத்தால் அதை வலியுறுத்துகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்]

எனது பகுதி பாண்டிச்சேரி பார்டர். அங்கு அரசிந்த ஆஸ்ரமம் என்று அமைத்துக் கொண்டு அதில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் அகில உலகத்திலிருந்தும் 50,000 ஜனத்தொகையை இறக்குமதி செய்து ஆரவல்லி நகர் என்று ஏற்படுத்தி அதை உலக நாடு போல் உண்டு பண்ணுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருப்பதாகப் பல ஆதாரமற்ற செய்திகளைக் கேட்கிறோம். சில பத்திரிகைகளிலே கூட பார்த்தேன். பத்திரிகைக்காரர்கள் கூட இதை எப்படி எழுதுகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. அங்கேயே நான் இருக்கிறேன். எனக்குக் கூடத் தெரியவில்லை. பத்திரிகைக்காரர்கள் அங்கு நேரில் பார்த்தது மாதிரியே எழுதுகிறார்கள். பத்திரிகைகள் இருப்பவைகளைச் சொல்வதுதான். 50,000 பேர்களை வெளிநாடுகளிலிருந்து அங்கே கொண்டு வந்து இறக்குவதாய் இருந்தால் அங்குள்ளவர்களை எங்கே வெளியேற்றுவது? இதற்கு யாராவது பதில் சொல்ல வேண்டாமா? என்னைப் பார்ப்பவர்கள், அமைச்சர்களைச் சந்தித்தோம், இசைவு தருகிறார்கள். நீங்கள் மட்டும் ஏன் மறுக்கிறீர்கள் என்கிறார்கள். அமைச்சர்களைக் கேட்டால் அந்த விவரமே எங்களுக்குத் தெரியாது. பத்திரிகைகளிலேதான் பார்த்தோம், மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவியோடு நடக்கிறதோ என்னவோ என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படி ஏதாவது நிலைமை உருவாகுமானால், உங்கள் தொகுதி விஷயத்தைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாமல் நாங்கள் என்னச் செய்யப் போகிறோம் என்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் கூறும் விஷயமாக இன்னும் முதலமைச்சர் அவர்கள் அனுமதி தரவில்லை. வெளியிலே செல்கிற நோத்திலே விவசாயிகளும் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கிறார்கள் என்பதை அவர்களுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் அவர்களுக்கும் தெரிவித்திருக்கிறேன். அந்தப் பகுதி விவசாயிகள் கூட முதலமைச்சரவர்களிடத்தில் இதுபற்றித் தெரிவிக்கவில்லை. பத்திரிகையிலே வந்த செய்தி மூலம் தெரிகிறதே தவிர அதிகார பூர்வமாக எந்தத் தகவலும் கிடைக்கவில்லை. மேலும் முதலமைச்சர் அவர்களிடத்தில் இது பற்றிப் பேச நிறைய வாய்ப்பிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. இந்த அரசாங்கம் போகிற போக்கிலே அது எதைச் செய்கிறதோ, எதைக் கூறுகிறதோ அதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். ஆனால் இதில் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய அனுமதி என்று ஒரு வார்த்தை இருப்பதினாலே தான் எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. நிலம் நம் முடைய நிலம். பாதுகாக்கப்பட வேண்டிய பொதுமக்கள் நம் மக்கள். அதில் மத்திய அரசாங்கம் தலையிடுவானேன். அரசு வல்லியிலே அது தலையிடுவானேன் என்பது தான் என்னுடைய வருத்தமான கேள்வி. இந்த நிலையிலே மத்திய அரசாங்கம் தலையிட்டாலும் சரி, அல்லது வேறு எந்த நாடு தலையிட்டாலும் சரி. அல்லது அவர்கள் போற்றுகின்ற ஆண்டவனே வந்து தலையிட்டாலும் சரி, நாடு நம் நாடு, இடம் நமது இடம், அந்த இடத்

முற்பகல்
10-30

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1963 பிப்ரவரி 15]

திலே குடியிருக்கிற விவசாயிகள் நமது மக்கள். அவர்களுடைய நிலமாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் என்ன வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களோ

மாண்புமிகு திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறுகின்ற கருத்துப் பற்றிய விளக்கம் கூறுவதற்கு நான் வந்துள்ளேன். பாண்டிச் சேரிக்குப் பக்கத்திலே, ஆரவல்லி என்கிற உலக நகர் ஒன்று உருவாவதைப் பற்றி கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆரவல்லி என்கின்ற நகர் உலக நகராக அமைவதற்கு ஏற்ற முறையில் உலகத்திலே முதல் முறையாக தமிழ் நாட்டிலே தான் பெற இருக்கின்றது. ஐக்கிய நாடுகள் அவை முடிவு எடுத்ததற்கிணங்க அந்த நகரை இந்தியாவிலே பாண்டிச்சேரிக்குப் பக்கத்திலே, தமிழகத்திலே அமைக்கலாம் என்றும் அதற்கான முயற்சிகள் எல்லாம் மேற்கொள்ளலாம் என்றும் ஒரு முடிவுக்கு வரப்பட்டது. உலக நகர் அமைக்கப் படுவதிலே முதல் முயற்சியாக 'இண்டர் நேஷனல் சிட்டி' என்ற பெயரில் இது அமைக்கப்பட இருக்கிறது. உலகத்தில் இருக்கிற எல்லா நாடுகளும் இதிலே பங்கு பெற்று எப்படி பொருட்காட்சி யிலே ஒவ்வொரு மாநிலமும் ஒவ்வொரு நாடும் தனித் தனி 'பெவிலியன்-கள்' அமைக்கின்றதோ அதைப் போல இந்த நகரை உருவாக்குவதற்கு ஐக்கிய நாடுகள் அவை திட்டமிட்டிருக்கிறது. அதற்கு ஏற்கனவே இருந்த அரசு அனுமதி அளித்துள்ளது. இந்த அரசும் அதை ஆதரிக்கின்ற முறையில் அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது. இதனால் ஏற்படுகின்ற லாபம் என்ன என்று பார்த்தால் கிட்டத்தட்ட 200 கோடி ரூபாயாகும். உலகத்திலே உள்ள பல்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் இந்தியாவிலிருந்தும் எல்லா பகுதிகளிலிருந்தும் உள்ளவர்கள் அமைக்கப் போகிற இந்த நகருக்கு அவரவர்கள் தங்கள் தங்களுக்கென்று அமைக்கப் போகும் பகுதிக்கு அவரவர்களே செலவை ஏற்றுக் கொள்ளப் போகிறார்கள். தமிழகமும் தங்களுக்கென்று ஒரு 'பெவிலியன்' ஒரு பகுதியை அங்கு அமைக்க இருக்கிறது. அங்கேயே பல்கலைக் கழகங்கள், கலைக் கூடங்கள், கல்வி நிலையங்கள், மருத்துவ மனை, வானிகக் கூடங்கள், விளையாட்டு நிலையங்கள் உட்பட எல்லாவற்றையும் ஏற்படுத்தி, எதிர்காலத்திலே 'ஃபீர் போர்ட்' என்று சொல்லக் கூடிய அளவிலே அந்த இடத்தை மாற்றுவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

உலகத்திலேயே சிறப்பான தன்மையில் அமையப் பெறும் என்ற அளவிலும், 2 கோடி ரூபாயைக் கொண்டு அமைக்கப்பட இருக்கிறது என்ற அளவிலும் இந்த அரசாங்கம் அதில் ஈடுபட்டிருக்கிறது. அந்த இடத்திலே உள்ள நிலங்களும் கரம்பு நிலங்களாகவும் மற்ற உபயோகமாற்ற நிலங்களாகவும் இருக்கின்றன. சிலபல பகுதிகளிலே மட்டும் குடியிருப்புகள் இருக்கின்றன. குடியிருப்புகளுக்கு வேண்டிய வீடுகளைப் பக்கத்திலேயேக் கட்டித் தருகின்றன முழுப் பொறுப்பையும் இந்த ஆரவல்லியை அமைக்கிறவர்கள் ஏற்றிருக்கிறார்கள். அந்தக் குடியிருப்புகளில்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இருப்பவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பையும் அந்த ஆரவல்லி நகரிலேயே தருவதற்கு அதன் அமைப்பாளர்கள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 2 கோடி ரூபாய் செலவிலே ஒரு நகரம் அமைக்கப்பட இருப்பதால், வேலை வாய்ப்புகள் ஏராளமாக அங்கு ஏற்பட வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதிலும் அந்தப் பகுதியில் இருப்பவர்களுக்குக் கொடுத்து விட்டுத் தான் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் என்பதையும் அந்த ஆரவல்லி நகரத்தை உருவாக்குகிறவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிலே 28-ம் தேதி அன்று அதன் துவக்க விழாவை வைத்துள்ளார்கள். 56 நாட்டிலிருந்து அந்த அந்த நாட்டினுடைய மண்ணை அந்த அந்த நாட்டுக் குழந்தைகள் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த 56 தேசத்திலிருந்து குழந்தைகளால் கொண்டு வரப்பட இருக்கின்ற அந்த அந்த தேசத்தினுடைய ஒரு பிடி மண்ணை அந்த ஆரவல்லி நகரிலே ஒரு குழியிலே போட்டு, அந்த நகரை உருவாக்குவதற்கான நிலையில் ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. ஆகவே, அந்த நகரம் நமக்கும் தமிழகத்திற்கும் அனுகூலமாக அமைய முடியும். அந்தப் பகுதியிலே வாழுகிற மக்களுக்கு எந்த விதக் குறைபாடுகளும் ஏற்படாமல் நிறைபாடுகள் ஏற்படுகிற அளவில் இந்த அரசு அக்கறை கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன் : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சருடைய விளக்கத்திற்கு நன்றி. என்ன செய்தாலும் சரி, அங்கே இருக்கிற ஏழை விவசாய மக்களை அங்கிருந்து எங்கே அனுப்புவது என்பது தான் என்னுடைய சந்தேகம். அங்குள்ளவர்களுக்கு அருகிலேயே வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதிலும் அந்த ஆரவல்லி நகரை அமைக்கப் போகிறவர்களே ஏற்பாடுகள் செய்து வருகிறார்கள் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஆனால் என்னுடைய கேள்வி என்ன வென்றால், நமது நாட்டைப் பொறுத்த அளவிலே ஒரு குடும்பத்திலே 10 பேர் இருந்தால், அவர்களிலே எத்தனை பேர் வேலை செய்கிறார்கள், எத்தனை பேர் வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள் என்பது என்னுடைய சந்தேகம். வேலை செய்பவர்களுக்குத் தான் வேலை கொடுக்கப் போகிறார்கள். கிழம் கட்டைகளுக்கு என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பது சந்தேகமாக இருக்கிறது. அவர்களைப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பை இந்த அமைச்சரவை ஏற்றுக் கொள்ளுமானால் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லாத முறையிலே அதை விட்டு விடுகிறேன்.

இந்த ஆரவல்லி ஆசிரமத்தை ஏற்பாடு செய்தவர்களைப் பற்றி மற்றொரு சந்தேகமும் எனக்கு இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே பாப்பாஞ்சாவடி என்ற ஒரு கிராமத்திலே ஹரிஜனங்களுக்கு மனைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்ற முறையிலே கெஜட் நோடிபிகேஷன் பண்ணியாகிவிட்டது. ஆனால் அப்படி பாஸ் ஆகி விட்ட பிறகு அமைச்சரவையிடத்திலே வந்து அதன் உரிமையாளர்கள் நாங்கள் அந்த இடத்தைக் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சொல்லி 'ஸ்டே' வாங்கி விட்டார்கள். அந்த ஸ்டே இன்று வரைக்கும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஹரிஜனங்கள்

[திரு. ஏ. கோ. பாலகிருஷ்ணன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

மனை வேண்டுமென்று கேட்ட அந்த இடத்தைக் கூட விட மாட்டோம் என்று ஸ்டே வாங்கிவிட்டவர்கள் எப்படி வீடு கட்டித் தருவார்கள் என்ற சந்தேகம் எனக்கு இருக்கின்றது. அந்தச் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்து விட்டால் எனக்கு எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் மணி அடிக்க உறுப்பினரைப் பார்த்த பொழுது) மத்தியிலே அமைச்சரவர்கள் குறிப்பிட்டதால் கொஞ்சம் நேரமாகிவிட்டது.

இந்த நிலையிலே இந்த ஆரவல்லி நகரை அமைப்பதன் மூலம் அங்குள்ள மக்களுக்கு எந்த வித பாதகமும் ஏற்படாது என்ற முறையில் அரசாங்கம் முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டால் எனக்கு எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எனது வானூர் தொகுதியிலே இருக்கிற 25,000 ஏக்கர் நிலத்தைப் பயிர் செய்வதற்கு வேண்டிய கிணறுகளுக்கு வேண்டிய பம்ப் செட்களுக்கு மின்சார வசதி செய்து அந்த நிலங்களில் பயிர் செய்ய வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று இந்த அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதுவும் இந்த மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையிலே, அவர்கள் பம்ப் செட் அமைப்பதற்குக் கடன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மொத்தத்தில் யூனியனுக்கு 5 மோட்டார் பம்ப் செட் வாங்குவதற்கோ அல்லது 6 மோட்டார் பம்ப் செட் வாங்குவதற்கோ தான் நிதி வசதி அளிக்கப்படுகிறது. அவ்வளவு பெரிய நிலப் பகுதி உள்ள இடத்திற்கு மின்சார பம்ப் செட்டுகள் வாங்குவதற்குக் கடன் உதவி தாராளமாகக் கொடுப்பதற்கு வழி வகை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டு, தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன், வணக்கம்.

* ஹாஜி. ம. மு. பிர. முஹம்மது : நாம் தமிழர்! ஆம். நாம் தமிழர் என்ற நல்லற உணர்ச்சியை தமிழ்ப் பெருமக்களின் ஊனிலும், உயிரிலும், உணர்விலும் ஊட்டி வளர்த்த பெருமைக்குரிய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே! நமது தமிழ்நாடு ஆளுநர் உரைமீது நன்றி தெரிவித்துப் பேசும் வாய்ப்பளித்தமைக்குத் தங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். — —

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவைத் தலைவரை இசுழ்ந்தும் பேசக் கூடாது; புகழ்ந்தும் பேசக் கூடாது.

ஹாஜி ம. மு. பிர. முஹம்மது : நாடாளுமன்றமாகவும் இந்திய அரசியல் அமைப்பவையாகவும் சேர்ந்து செயல்பட்ட நேரத்தில் அம்மாமன்றத்தில் இந்தியாவை ஒன்றுபடுத்தி ஆண்ட பெருமை புடைய ஆங்கிலத்தையே அனைத்து இந்தியத் தொடர்பு மொழியாக வைத்துக் கொள்ளலாம். அது வெளிநாட்டு மொழியாக இருப்பதால் வேண்டாம். நம் நாட்டு மொழி ஒன்றுதான் வேண்டுமென்று கூறுகிறீர்களா? அப்படி என்றால் இலக்கண வரம்பும் இலக்கியச் செறிவும் தனித் தியங்கும் தன்மையும் தாணி ஆண்ட பாரம்பரியத்தையும் தனக்கே உரித்தாக்கிக் கன்னடத்தையும் களி

1968 பிப்ரவரி 15] [ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது]

தெலுங்கையும் கவின் மலையாளத்தையும் துளுவையும் தனது சேய் மொழியாகக் கொண்டுள்ள என் தாய்மொழியாகிய இன்பத் தமிழ் மொழியை இந்தியத் துணைக் கண்டத்தின் இணைப்பு மொழியாகக் கொள்ளுங்கள் என்று அறைகூவல் இட்ட இந்திய தேசிய மைனாரிட்டி மக்களின் தந்தை இந்திய யூனியன் முஸ்லீம் லீக் தலைவர் அல்ஹாஜ் காயிதே மில்லத் எம். முஹம்மது இஸ்மாயில் சாஹிப் அவர்களின் தலைமையைப் பெறும் பாக்கியம் பெற்றுள்ள நான் உலகளாவிய பேருமை படைத்த இரண்டாம் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டை கற்றவர்களும் மற்றவர்களும் கண்டு மகிழும் வண்ணம் நடத்துவதற்குத் துணைநின்ற அமைச்சர் பேரு மக்களையும் அதற்குமுடிந்த தமிழ் அன்பர்களையும் பாராட்டிய வகை எனது நன்றியுரையைத் துவக்குகின்றேன்.

இன்பத் தமிழ் நாட்டிற்குத் தமிழ்நாடு என்றும், கொஞ்சகின்ற ரஞ்சிதமான கோலத் தமிழ்தான் அனைத்து இடங்களில் கோலோச்சும், இந்தியத் துணை கண்டத்துடனும் அனைத்துலகோடும் தொடர்பு கொள்ள ஆங்கிலம் பயன்படுத்திக் கொள்ளப்படும் என்ற காலத்தால் வேண்டப்பட்ட கருத்திற்குகந்த நல்ல முடிவை மிகத் துணிவுடன் இம் மாமன்றம் நிறைவேற்றியுள்ளதை வரவேற்கிறேன். பாராட்டுகிறேன். நமது மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்களும் தங்களது உரையில் அதைச் சிறப்புடன் கூறியுள்ளதற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் நாடு விவசாய நாடாக இருந்தும், கடந்த காலத் திட்டங்களில் கனரகத் தொழில்களுக்கும் பெரிய நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்கும், . . .

THIRU V. GEORGE : I request the Speaker to give a ruling as to whether a member is entitled to read a written speech, because it will amount to reading anybody's opinion. Especially the Member concerned is an experienced Member who can make an effective speech even without reading a written matter.

MR. SPEAKER : The rule is that a member cannot read a speech, but he can refer to notes for the purpose of making the speech.

ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது : என்னுடைய குறிப்பை அடிப்படையாக வைத்துத்தான் நான் பேசுகிறேன். எந்த நிலையிலும், எந்தப் பிரச்சினையைக் குறித்தும் பேசுகின்ற ஆற்றலைப் பெற்றவன் நான் என்பதை மதிப்பிற்குரிய உறுப்பினர் அவர்களுக்கு மிகவும் நன்றியோடு தெரிவித்துக்கொள்வதுடன் எனது பேச்சைத் தொடர்கின்றேன். கனரகத் தொழில்களுக்கும், பெரிய நீர்பாசனத் திட்டங்களுக்கும் நம்முடைய பழைய அரசு அதிக நிதி ஒதுக்கீடு செய்த காரணத்தினால் நமது வேளாண்மைத்துறை அதிக வளம் காண முடியாது போய்விட்டது என்ற உண்மையை உணர்ந்து, நமது அரசு சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களுக்கு முதலிடம் கொடுத்துள்ளதை வரவேற்கின்றேன்.

[ஹாஜி. ம. மு. பிரீ முஹம்மது] [1968 பிப்ரவரி 15]

அதே நேரத்தில் நெல்லை மாவட்டத்தில் கடனாநதி-இராம நதி நீர்த்தேக்கத் திட்டங்கள் தேக்கிவைக்கப்படாது விரைந்து நடைபெற்றுவருவதைப் பாராட்டி, அது முடிந்தவுடன் நமது வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்களால் நெல்லை மாவட்ட விவசாயக் கருத்தரங்கில் விவாதிக்கப்பட்டு பரிசீலிக்கப்பட்டு, நல்ல பயன்பட்டுள்ள திட்டம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு, பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள பச்சையாற்று நீர்த்தேக்கத் திட்டத்திற்கும் நிதி ஒதுக்கி ஆரம்பித்துவிடுவதன் மூலம் அதிக உணவுப் பொருள் உற்பத்திக்கு ஊக்கமளிக்க வேண்டுகிறேன்.

அதுமாத்திரமல்லாமல், ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் டிராக்டர்களை வாங்கிக் குறைந்த வாடகையில் உழவர்வர்களுக்குக் கொடுத்து உதவச்செய்துள்ளதை நன்றியுடன் நினைவு கூர்ந்து, அதே போன்று ஒவ்வொரு வட்டத்திற்கும் ஒரு புல்டோசரை அரசு வாங்கிக் கொடுத்து, தூர்ந்து மேடு தட்டியுள்ள குளங்களை ஆழப்படுத்தும் பணிக்கு ஒரு நிரந்தரமான பரிகாரம் காண நமது அரசு முயற்சித்தால், குளங்கள் ஆழமாகி நீர் நிலை பெருகும், உணவு உற்பத்தி அதிகப்படும். அத்துடன் இப்பொழுது கடனாநதி-இராம நதி திட்டங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் புல்டோசர்களை அவைகளுக்கு வேலை இல்லாத நாட்களில் அப் பகுதியில் உள்ள மேட்டு நிலங்களைப் பள்ளமாக்கவும், குளங்களை ஆழப்படுத்துவதுமான ஆக்க வேலைகளுக்குக் குறைந்த வாடகையில் கிடைக்கச் செய்தால் அப் பகுதி விவசாயிகள் பயன்படுத்திக்கொள்வர் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுபற்றி நம்முடைய வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் அவர்கள் உத்தரவு பிறப்பிக்கக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய இந்தியத் துணைக் கண்டத்தைப் பொருத்த வரையில் இரண்டாவது பெரிய தொழில் கைத்தறி ஜவுளி உற்பத்தித் தொழில். அத் தொழில் இப்பொழுது ஏற்பட்டுள்ள நெருக்கடி நிலையையும், ஜவுளி உற்பத்தியில் ஏற்பட்டுள்ள தேக்கத்தையும் நீக்கும் முகத்தான் நமது பெருந்தலைவர்களான அறிஞர் அண்ணாவும், தந்தை காமர்தே மில்லத்தும், பெருமைக்குரிய இராஜாஜி அவர்களும் கூறிவந்துள்ள வேஷ்டி, துண்டு, சேலை ஆகிய ரகங்களின் உற்பத்தியைக் கைத்தறிகளுக்கு மட்டும் ஒதுக்கிடு செய்யும் உரிமை வழங்க, நமது மத்திய அரசை ஈடுபடச் செய்ய, கைத்தறியாளரிடம் அதிக அக்கறை கொண்டுள்ள நம் அரசு முயற்சிப்பதுடன், அத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள இளைஞர்களின் எதிர்கால நலனை உத்தேசித்து வேறு தொழில் துறைகளில் ஈடுபட வாய்ப்பு பளிக்குச் செய்வதுடன், கைத்தறித் தொழிலுக்கு என்று தனியொரு அமைச்சரை அமைச்சரவையில் இடம் பெறச் செய்ய வேண்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய நாட்டில் இருக்கிற தொழில் பீடித் தொழில். ஏராளமான பெண்களும், குழந்தைகளும், பிறரும் ஈடுபட்டுள்ள ஒரு தொழில் பீடி சுற்றும் தொழில். அத் தொழிலாளருக்குரிய குறைந்த அளவு கூலி நிர்ணயத்திற்காக வேண்டி ஏறக்

1968 பிப்ரவரி 15] [ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது]

குறைய நான்கு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பழைய ஆட்சியினர் ஒரு குழுவை நியமித்தனர். அதனுடைய முடிவு இன்று வரையிலும் வெளிவரவில்லை. அத்துடன் அத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளாரில் அதிகம் பெண்களாக எம் மாவட்டத்தில் உள்ளனர். பீடிசக்கா வர்த்தினி கூட எங்கள் மாவட்டத்தில் முதலாளியாக உள்ளார். இந்நிலையில் விலைவாசி ஏற்றத்திற்கு இணங்க அவ்வப்போது கூலி நிர்ணயம் செய்து அதை அமல் நடத்துச் செய்ய, பீடித் தொழில் முதலாளிகளையும் தொழிலாளிகளையும் கொண்ட ஒரு நிரந்தரக் குழு அமைக்க ஆவன செய்ய நம் அரசை வேண்டுகின்றேன். காரணம், அத் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ள குடும்பப் பெண்கள் கூலி உயர்விந்தாக வேண்டி கிளர்ச்சியோ, புரட்சியோ, செய்ய இயலாத வர்கள்.

ஈழத்திலிருந்து புதிய அகதிகள் வந்து ரேகுவதற்கு முன்னால், பர்மாவிலிருந்து வந்துள்ள பரிதாபத்திற்குரிய அகதிகளுக்கு வீட்டு வசதியும், வேலைவாய்ப்புகளும் செய்து, விரைவில் கொடுப்பதுடன், அவர்கள் தம் குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகையும், பிற சலுகைகளும் கிடைக்கச் செய்ய நம் அரசு தீவிர நடவடிக்கை மேற்கொள்வதுடன், ரூ. 500 என்றும், ரூ. 2,000 என்றும் வனிகத்தில் ஈடுபடுவதற்குக் குறைந்த அளவு கடன் கொடுக்காது பாகிஸ்தானில் இருந்து வந்துள்ள அகதிகளுக்குக் கிடைத்த சில சலுகைகளும், சில ஆண்டுகளுக்கு வரி விதிவிலக்கு உரிமைகளும் கிடைக்கச் செய்து, குறைந்தபட்சம் வியாபாரம் செய்வோருக்கு ஒரு ஐந்தாயிரம் ரூபாயாவது உதவிநிதித் கடன் கிடைக்கச் செய்வதோடு, பர்மாவில் விட்டுவந்துள்ள அவர்களது சொத்துக்களுக்கு விரைவில் இழப்பீட்டித் தொகை கிடைக்க மத்திய அரசை துண்டவும் வேண்டுகின்றேன்.

எல்லா சமயத்தினரும், சமூகத்தினரும் உண்டு வருகிற உணவுப் பொருள்களில் இன்றியமையாத பொருள் ஒன்று ஆட்டு இறைச்சியாகும். நமது மாநிலத்திலிருந்து பக்கத்து மாநிலங்களுக்கு ஆடுகள் வாங்கிச் செல்வது அதிகப்பட்டுள்ள காரணத்தால் கசாய வர்த்தகர்களும், வாங்கி உண்போரும் அதிக விலையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதைத் தடை செய்யும் உரிமை நமது மாநில அரசிற்கு இல்லை என்பதை நான் அறிவேன் என்றாலும், விற்பனை வரியிலிருந்து விலக்களித்துள்ள சில்லரை ஆட்டிசைச்சி வியாபாரிகளுக்கு ஒரு நெருக்கடி இப்பொழுது புதிதாக ஏற்பட்டுள்ளது. தங்களது பகுதிகளில் ஆடுகள் விலை அதிகம் உள்ளதால் 50 மைல், 100 மைல் தொலைவில் உள்ள சிற்றூர்களுக்கு நான்கைந்து சில்லரை வியாபாரிகள் சென்று ஆடுகளை வாங்கி ஒரு லாரியின் மூலம் கொண்டு வரும் வழியில் மொத்தமாக லாரியில் ஆடுகள் உள்ளன அதனால் மொத்த வியாபாரத்திற்குத்தான் என்று காரணம் கூறி, வரி விதிக்கும் தொல்லைகள் கோவை, சேலம், மதுரை மாவட்டங்களில் பரவலாக உள்ளன. உண்மையிலேயே அவர்கள் மொத்த வியாபாரிகள் அல்ல. அந்த ஆடுகள் மொத்த வியாபாரத்திற்கும் கொண்டு செல்லப்படுபவை அல்ல. அதனால் சில்லரை வர்த்தகர்களின் இந்நெருக்கடிக்கு நம் அரசு விரைந்து பரிகாரம்

[ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது] [1968 பிப்ரவரி 15]

காண்பதன் மூலம் விலைவாசி ஏற்றத்தையும் கட்டுப்படுத்தலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

“எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வுண்டாம் உய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு”

என்று வள்ளுவர் பெருந்தகை கூறியிருக்கிறார். “பெருமைக்குரிய இம் மாநில மக்கள் அனைவரும் எச்சமயத்தவராயினும், எச்சாதியினராயினும், எம்மொழியினராயினும் நலமுடன் முன்னேறுவதற்கு வழிவகுக்கும் முறையில் நல்லதொரு சூழ்நிலையைப் பேணி வளர்ப்பதே நமது முயற்சியாக இருக்கவேண்டும்” என்று மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் தனது உரையில் கூறியுள்ளதை நன்றியுடன் ஏற்றுக் கொள்கிறேன். நமது அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அமைச்சரவையும், அரசினரும் கூடியவரையில் அப்படியே நடந்து வருவதை நான் அறிவேன். அதற்காகவும் என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இரண்டாம் உலகத்தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடைபெற்ற நேரத்தில், தமிழ்மொழி உணர்வையும், பண்பாட்டையும் நாட்டுப் பற்றையும் ஊட்டி வளர்த்த நம் தந்தையர்களான தமிழ்ப்பெரும் புலவர்களுக்கு, பெருமைக்குரிய பாட்டன் மார்களுக்கு பாட்டிமார்களுக்கு, இந்தகா கடற்கரையோரத்தில் சிலை அமைத்து பெருமைப் படுத்தி பெருமைப்பட்டுக்கொண்டதை நானும் மிகக் மகிழ்வோடு பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் இன்பத் தமிழில் இனிய காப்பியங்களை, கோவைகளை, அந்தாதி களை, பிள்ளைத் தமிழ்களை, உலாக்களை, மாலைகளை, இன்னபிற பல்வகை இலக்கியங்களை யாத்துத்தந்துள்ள இஸ்லாமிய சமயப் பெரும்புலவர்களான எம் பாட்டன் மாருக்கு சிலை அமைக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் சிலை வைப்பதை எங்களது சமயம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்பது தான். அதே நேரத்தில் உலக அதிசயங்களில் ஒன்றாகிய கவின்கிழா காதல் கட்டிடமான, சித்திர தாஜை, முத்து மஸ்ஜிதை, மன்னனின் மகன் தான் மகுடம் சூடலாம், ஆளலாம் என்ற நிலையை தலைகீழாக மாற்றி அவனது அடிமையும் மணி மகுடம் சூடலாம், ஆளலாம், மன்னனாகலாம் என்ற நிலைவின் சின்னமாக குத்புமினரை கட்டித் தந்து இந்நாட்டின் அழகிற்கு அழகூட்டிய இஸ்லாமிய பெருங்குடி மக்கள் சிலை வைப்பதை தமது சமயம் ஏற்காத காரணத்தினால், அதுபோன்ற ஒரு கலைச் சின்னத்தை காலமெல்லாம் கன்னித்தமிழ் வளர்த்த தமிழ்த்தந்தையருக்கு, எம் பாட்டன்மாருக்கு, தமிழ்நாட்டு கடற்கரையோரத்தில் ஏற்படுத்துவதற்கு முயற்சித்து, பெருமதிப்பிற்குரிய அண்ணா அவர்களையும், ஏனைய அமைச்சர்களையும் பணிவோடு அணுகினோம் என்றாலும், ஏனோ அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை. அதே நேரத்தில்

“அன்று அலர்ந்த மலர் போல் கரமிருக்கும்

அதில் அள்ளி அள்ளிக் கொடுத்த தனும்பு இருக்கும்

பொதிகைத் தமிழ் மணம் அவர் இல்லில் மணக்கும்”

என்று கவிஞர்கள் பாடிய வள்ளல் சீதக்காதியின் திருப்பெயரையும், நெஞ்சை அள்ளுகின்ற செஞ்சொற் காப்பியமாகிய சீராவை

1968 பிப்ரவரி 15] [ஹாஜி. ம. மு. பீர் முஹம்மது]

யாத்துத்தந்த புலவர் பெருமான் உமறுவின் திருநாமத்தையும், சென்னையிலுள்ள இரண்டு வட்டங்களுக்கு சூட்டியுள்ளார்கள் என்றாலும், அது கலைச்சின்னம் அமைக்கக் கேட்டதற்குப் பரிகாரமாகாது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாநாட்டை யொட்டி வெளியிட்டுள்ள மலரில்கூட பல்வேறு சமயப் பெருமக்கள் வளர்த்துள்ள தமிழ் குறித்து கட்டுரை இடம் பெறச்செய்துள்ளனர். ஆனால், இஸ்லாமிய சமயத்தவர் வளர்த்த தமிழ் பற்றிய கட்டுரை இடம் பெறச்செய்யவில்லை என்பது கண்டு எம்மவர் அதிர்ச்சி அடைந்துள்ளனர் என்பதையும் பணிவுடன் நினைவுபடுத்திக்கொள்கிறேன். இன்பத் தமிழ் நாட்டில் வாழும் 35 லட்சம் முஸ்லிம்கள், தங்கள் சமயத்துப் புலவர்களுக்கு, தங்கள் பாட்டன் களுக்கு, ஒரு நினைவுச்சின்னம் சென்னை நகரின் அழகுக்கு அழகு செய்யும் இஸ்லாமிய கவிச் சின்னத்தை அமைக்க இஸ்லாமிய சமயத்திடம் அன்பும் மதிப்பும் உடைய பேரறிஞர் அண்ணா இடம் தரவில்லை என்பது அதிர்ச்சியையுடைய மிக்க ஆச்சரியத்தையும் கொடுத்திருக்கிறது. அந்த அதிர்ச்சியையும் ஆச்சரியத்தையும் போக்க புனராலோசனை செய்து முஸ்லிம்களும் ஒரு சின்னத்தைக் கட்டுவதற்கு, அனுமதிப்பதன் மூலம் எங்கள் சமயத்தோரின் நம்பிக்கையையும், அன்பையும் என்றென்றும் அறிஞர் அண்ணா பெற வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

ஒருமைப்பாடு, ஒருமைப்பாடு என்று குரல் கொடுக்கும் கொங்கு நாட்டுக் கம்பருக்கும், திருத்தணி வியைகருக்கும் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். ஒருமைப்பாடு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறீர்களே, அதற்கு அடிமைப்பாடு என்றும் ஒரு பொருள் உண்டோ என்று கேட்கிறேன். இன்பத் தமிழ் மொழியை இந்திய நாட்டின் 14 மொழிகளில் ஒன்றாக ஏற்றுக் கொண்டிருக்கும் போது இந்தி எகாதிபத்தியத்திற்கு இடம் கொடுத்து, இன்பத் தமிழை அடிமைப்படுத்துவதுதான் ஒருமைப் பாடா என்று பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்திய பாராளுமன்றத்திலே நம்முடைய நாட்டின் குரலை எதிரொலிக்க எழுந்த நம்முடைய பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைப் பேசுவதற்கு அனுமதிக்காத வண்ணம் கூக்குரல் இட்டார்களே இந்தி உணர்ச்சியுள்ள பலர், அதுதான் ஒருமைப்பாடா என்று பணிவோடு கேட்கின்றேன். ஒருமைப்பாடு, ஒருமைப்பாடு என்று கூறுகின்றீர்களே, எங்கள் தலைவர் சொல்லிய ஒரு கதை நினைவுக்கு வருகிறது, அதைச் சொல்கின்றேன்! காட்டுப் புலியும் நாட்டு மனிதனும் நப்புக்கொண்டார்கள். காட்டுப் புலிக்கு நாட்டு மனிதன் ஒரு விருந்து வைத்தான். புலி விருந்தை உண்டு, பின்னால், மனிதனைக் காட்டிற்கு அழைத்தது. மனிதனும் புலி நண்பனுடன் அதனுடைய குகைக்குச் சென்றான். அங்கே போனதும் புலி கூறியது, நண்பா நமக்குள் வேறுபாடு கூடாது. ஒருமைப்பாடு வேண்டும். உனக்கு நான் தனியாக விருந்து வைக்க வேண்டாம்; உன்னையே விருந்தாக உண்டுவிடுகிறேன், என்னுடைய ரத்தத்தோடு ரத்தமாக ஒன்றித்து விடு, கலந்து விடு என்று புலி கூறியதாம். அதே போல்,

[ஹாஜி ம. மு. பிர் முஹம்மது] [1968 பிப்ரவரி 15]

இந்தி ஏகாதிபத்திய புலிகள் இன்பத்தமிழை அதன் இனிய பண்பாட்டை சாப்பிட்டு ஜீரணித்துக் கொள்வேன் என்று சொல்வது தான், இவர்கள் சொல்லும் ஒருமைப்பாடா என்று கேட்கிறேன். இந்த நாடு ஒன்றுபட்டு இருக்க வேண்டும் என்று சொல்வதெல்லாம், இந்தி ஏகாதிபத்தியப் புலிக்கு இரையாகிவிடுவதுதான் ஒருமைப்பாடா என்று பணிவன்போடு கேட்கின்றேன். (ஆரவாரம்) இந் நாடு ஒன்றுபட்டு இருக்க வேண்டும் என்றால், இந்த நாடு பிளவு படாமல் இருக்கவேண்டுமென்றால், நாட்டில் உள்ள, அங்கீகரிக்கப்பட்ட எல்லா மொழிகளுக்கும் சம அந்தஸ்து கொடுக்கும் நிலையில் தான் அது சாத்தியமாக இருக்கும். அதன் மூலம் தான் ஒருமைப்பாடு என்றென்றும் இருக்க முடியும் என்பதை தெளிவாகத் தெரிவித்து, அந்த ஒருமைப்பாட்டிற்கு இந்திய யூனியன் முஸ்லிம்லீக் மிகப் பெருமையோடு தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளச் சித்தமாக இருக்கிறது என்பதை மிகவும் பெருமையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்! இந்திய ஐக்கியத்தை நினைவில்கொண்டு கொங்கு நாட்டுக் கம்பரும், திருத்தணி வினாயக்கரும் நமக்கு வடக்கே உள்ளவர்களை எதிர்த்துக் குரல் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். எல்லா நிலையிலும், எல்லாக் காரியங்களிலும், எல்லாக் காலங்களிலும், எல்லா இடங்களிலும் இன்பத் தமிழ் துள்ளித் திரிகின்ற புள்ளி மாள் போல் இருக்கும். அந்த மானை இந்தப் புலி வேட்டையாட வருமானால், அந்தப் புலியை விரட்ட வேட்டைக்காரராகவும், துள்ளித் திரியும் புள்ளி மானைக் காப்பாற்ற 'காவல்காரனாகவும்' எம்.ஜி.ஆர். அவர்கள், அறிஞர் அண்ணாவின் அரசுக்குத் துணையாக இருக்கிறார் என்று கூறி என்னுடைய உரையை நிறைவு டடுத்து முன், என்னுடைய அன்பு மொழி, இன்பத் தமிழ் மொழி அரசு மொழியாகவும், பல்கலைக் கழக மொழியாகவும், உயர் நிலைப் புள்ளி மொழியாகவும், சட்டமன்றத்திலும், அதே போன்று வழக்காடு மன்றங்களிலும் தனது ஆதிக்கத்தைச் செலுத்தும் ஆற்றல் அதற்கு உண்டு என்று எடுத்துக் கூறி அமர்கிறேன். மிக்க நன்றி!

THIRU K. VINAYAKAM: Sir, on a point of clarification coupled with personal explanation நண்பர் சொன்னார்களே ஒரு கதை, அந்தப் புலிக் கதை, அது கதைதான் அல்லது ஏதாவது உண்மையாகவே மனிதனும் புலியும் பேசியது என்பது உண்டா? அதைச் சற்று விளக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விளக்கம் கேட்க நங்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. ஆனால் 65-வது விதிப்படி அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டிய தேவையில்லை. விரும்பினால் பதில் சொல்லலாம்.

திரு. எல். கணேசன்: சட்ட மன்றத் தலைவர் அவர்களே, தமிழக ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கின்றவர்களுடைய வரிசையில் என்னுடைய பெயரையும் பதிவு செய்து கொள்ளுவதில் நான் பெரு மகிழ்ச்சி யடைகிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. எல். கணேசன்]

எந்தப் பிரச்சினைக்கும், அது நிதிப் பிரச்சினையானாலும் சரி, விவசாயப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி, மொழிப் பிரச்சினையாக இருந்தாலும் சரி அவையெல்லாம் மத்திய மாநில அரசுகளின் தொடர்புப் பிரச்சினையில்தான் இருக்கின்றன. விவசாயத்தை விரிவு படுத்த வேண்டும் என்று மிகத் தீவிரமாக மாநில அரசு இயங்கிய நேரத்தில் உழவர்களுக்கு விவசாயத்தை அபிவிருத்தி செய்ய உரம் தேவை என்று சொல்லும்போது, திடீரென்று உரத்தின் விலையைச் சரிக்கட்டாமல், அதற்குத் தந்துவந்த சப்ஸிடியை அவர்கள் நிறுத்தி விட்டார்கள். உடனே உரத்தின் விலை ஏறத்தொடங்கியது. ஆகவே, அந்தப் பிரச்சினையும் மத்திய மாநில அரசுகளின் உறவில்தான் வந்து நிற்கிறது. அன்றைக்கு இந்திய அரசியல் சட்டம் தொகுத்த நேரம், இப்பொழுது இருக்கும் சூழலுக்கும் கால நிலைக்கும் முற்றிலும் வேறுபட்டது. அப்பொழுது இருந்த நிலை வேறு; இப்பொழுது இருக்கும் நிலை வேறு. அன்றைக்கு ஆங்கிலேயன் நம்மை அடிமைப்படுத்தியிருக்கிறான். அதை அகற்ற வேண்டும் என்கிற ஒரே பிரச்சினை. அப்பொழுது இருந்த நிலையில் இந்திய மொழியின் ஒரு பகுதியினர் மற்றப் பகுதியினரின் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்த முடியும் என்கிற நிலைமை இல்லை. ஆங்கிலேயனிடமிருந்து அடிமைத்தனத்தை அறுத்துக் கொண்டோம் என்று பெருமைப் பட்டோம். அந்தப் பெருமையில் இருந்தோமே யல்லாது, இந்தி வெறியர்களின் ஆதிக்கம் நம்மை அடிமை கொள்ளும் என்று நாம் நம்பவில்லை. அது இப்பொழுது தெளிவாகத் தெரிகிறது. இன்றைக்கு இந்தி வெறியர்கள் மற்றைய மொழிக்காரர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்கிற எண்ணம் உடையவர்களாக இருக்கிறார்கள், அதற்கான முயற்சிகளை எடுக்கிறவர்களாக இருக்கிறார்கள். அந்த ஆதிக்கமும் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டும் என்றால், நிச்சயமாக இந்திய அரசியல் சட்டம் மாற்றியமைக்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கு மாநில அதிகாரம் குறைந்தும், மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்கள் மத்திய அரசின் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டும், மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் அதிகமாகவும், மத்திய அரசின் வருவாய்த் துறைகள் மிக மிக அதிகமாகவும், மாநிலவருவாய்த் துறைகள் மிக்க குறைந்தும் இருக்கிறது. சுருங்கச் சொல்லப் போனால், மாநில அரசுகள் மத்திய அரசிடம் கெஞ்சுகின்ற நிலையில், பிச்சை கேட்கும் நிலையில் தான் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலைமை மாறவேண்டுமென்றால், புதிய வகையில் சிந்தனை தேவை. அரசியல் சட்டத்தின் தன்மை பற்றி மறுபரிசீலனை செய்யப்படவேண்டும். மாநில அரசுகளின் அதிகாரங்கள் அதிகப்படுத்தப்பட வேண்டும். மத்திய அரசின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் நிலைமைகள் உருவாக்கப்படவேண்டும். அதே போல, மொழிப் பிரச்சினை கூட அதே போன்று தீர்க்கப்படவேண்டும். அதுவும் கூட்டாட்சிக்கு ஒரு அங்கமாக இருப்பதாகச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நம்முடைய கூட்டாட்சி முறை, கூட்டாட்சியாக இல்லாமல் தனித்த ஆட்சியாகத்தான் இருக்கிறது. யூனிடரி

[திரு. எஸ். கணேசன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

ஸ்டேட்டாகத்தான் இருக்கிறது. நல்லதொரு ஸ்டேட்டால் என்று சொல்லும் வகையில் இருக்கவில்லை என்று சட்ட நிபுணர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, இந்திய அரசியல் சட்டம் நல்ல கூட்டாட்சிச் சட்டமாக மாற்றி அமைக்கப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் மொழிப் பிரச்சினை கூட ஏற்படும் ஒன்றுதான். நல்ல வழியாக, தமிழக அரசு மொழிப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில், திட்டவட்டமாக தன்னுடைய, இந்த நாட்டினுடைய நிலையை அறிவித்திருக்கிறது. கழக ஆட்சி இங்கே இருக்கும் வரையில், இந்தி ஏகாதிபத்தியம் இங்கே காலை எடுத்து வைக்க முடியாது என்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். அந்த நிலைக்கு மாநில அரசுக்கு என்னுடைய மனமார்ந்த நன்றியையும் பாராட்டுதலையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்திலே, நம் மாநில அரசின் நடவடிக்கைகள், தமிழுக்கு மட்டுமல்லாமல், அண்டை மாநிலங்களுக்கும் தமிழக அரசு ஒரு சிறந்த வழி காட்டியாக இருக்கிறது, தலைவர் அறிஞர் அண்ணா வழி காட்டியாக இருக்கிறார்கள்.

ம. ப. 11-00
வேளாண்மையைப் பொறுத்தவரையில், அதிகக் கவனம் செலுத்தப்பட்டு வருகிறது. புஞ்சை நிலங்களுக்கெல்லாம் வரியை ரத்து செய்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். உரிய காலத்தில், தேவையான உரங்களை விவசாயிகள் பெறுவதற்கான தனியான முயற்சிகளையும் வேளாண்மைத் துறை எடுத்துக்கொண்டது. அதற்காக வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குறைந்த அளவிற்கே தண்ணீர் அணைக்கட்டில் இருந்தாலும், அதைத் தேவையான அளவிற்கு, உரிய காலத்தில் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்க வகை செய்ததற்காகப் பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களை நான் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

விவசாயிகள் தமிழக அரசோடு அதிகமாக ஒத்துழைத்தார்கள். ஆனால், துரதிருஷ்டவசமாக, இன்றைய நிலையில், சற்று இயற்கை யினுடைய ஒத்துழைப்பு இன்மையாலும், மேட்டூர் தேக்கத்தில் போதுமான அளவு நீர் இன்மையாலும், புதாற்றுப் பாசனப் பகுதி, ஜி.ஏ. கனல் பகுதி, அதிகமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் விவசாயிகளின் பிரச்சினையை அனுதாபத்தோடு, பரிவோடு அணுகும் மாநில அரசுக்கு நான் என்னுடைய வேண்டுகோளைச் சமர்ப்பிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில், பல கிராமங்களில் முதலிலேயே பயிர் பட்டுப்போய்விட்டது. போதுமான அளவு தண்ணீர் இன்மையால் பல கிராமங்களிலே முதல் போகம் போட்டது எதற்கும் பயனற்றுப் போய்விட்டது. அதேபோல், பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கிப் பகுதிகளில் புதாற்றுப் பாசனப் பகுதிகளில் பயிர் முதலடியிலேயே பட்டுவிட்டது. எனவே, அரசு தயவு செய்து பாதிக்கப்பட்ட அத்தனை பேருக்கும் வரியிலிருந்து விலக்கு அளிக்க வேண்டும். இத்தகைய நிலைமையில் வரிவிலக்கு அளிக்க வேண்டும் என்ற விதியிருக்கிறது. அதைச் செய்வார்கள் என்றாலும் கூட,

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. எல். கணேசன்]

நிர்வாகத்தினுடைய மந்தமான போக்கின் காரணமாகவும், 'ரெட்டேபிஸம்' என்று சொல்லக்கூடிய சிவப்பு நாடா முறையின் காரணமாகவும், கிடைக்கவேண்டிய பலன் காலத்தில் கிடைக்கவில்லை. ஆகவே, தயவு செய்து நிர்வாகத்தை ஊக்குவிக்கவேண்டும்.

நான் வேறொரு கருத்தையும் சொல்ல விரும்புகிறேன். உழைப்பு அத்தனையையும் செலவிட்டு, உரமிட்டு, இருந்த விதை நெல்லையும் பயிராக்கிவிட்டு, பயிர் பட்டுவிட்டிருக்கிற நிலையில் விவசாயிகள் அத்தனை பேரும் கண்ணீரும் கம்பலையுமாக இருக்கிறார்கள். நானும் ரெவின்யூ டிவிஷனல் அதிகாரியும், மாவட்டக் கலெக்டரும் அந்தப் பகுதிகளைச் சுற்றிப் பார்த்தோம். அப்பொழுது அந்தப் பகுதி மக்கள் இருக்கும் அவல நிலையை, பரிதாப நிலையை அவர்கள் கண்டார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவுத் துறைக்குத் தரவேண்டிய கடனையும், அரசாங்கத்திற்குத் தரவேண்டிய கடனையும் இந்த ஆண்டு வசூலிக்கவேண்டிய கடன்கள் அனைத்தையும் தயவுசெய்து மாநில அரசாங்கம் இந்த ஆண்டு தவணைகளைத் தள்ளி வைத்து அடுத்த ஆண்டு வசூலித்துக்கொள்ளலாம் என்ற உத்தரவை உடனடியாகப் பிறப்பிக்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். விவசாயிகளால் எந்த விதக் கடனையும் செலுத்த முடியாமல் அவர்களுடைய பயிர் பட்டுப்போன நிலை இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட நிலை பல கிராமங்களில் இருக்கிறது. வரி விலக்கு அளிப்பதோடு, அத்தனை விவசாயிகளுக்கும் எல்லாக் கடன்களின் தவணைகளையும் இந்த ஆண்டு தள்ளித் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதை நெற்களஞ்சியம் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். தஞ்சை மாவட்டம் தான் பிற மாவட்டங்களுக்கு நெல்லை அதிகமாக அனுப்பிக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில், தஞ்சை மாவட்டம் இந்த ஆண்டு அந்தச் சிறப்பான நிலையில் இருக்க முடியுமா என்று நான் மிகவும் சந்தேகிக்கிறேன். காரணம், ஓரத்தநாடு, பட்டுக்கோட்டை, பேராலூணி, அறந்தாங்கி ஆலுடையார்கோயில் போன்ற பல பகுதிகளில்—புதாற்றுப் பாசனத் தின்கிழ் வரும் பகுதிகளில் இந்த ஆண்டு விவசாயமும் நாம் எதிர் பார்த்த அளவு பல்கிப் பெருகவில்லை. கொள்முதல் செய்யும் அதிகாரிகள் நெல்லை வேறு மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பி விடாமல், தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே ஒரு பகுதி பஞ்சப் பகுதியாகிவிடுமோ என்று சந்தேகித்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், அந்தப் பகுதிக் கென்று ஒரு பகுதி நெல்லை தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே தயவு செய்து வைத்திருக்கவேண்டும். அந்தப் பகுதியிலேயே வைத்திருப்பதற்கான வழிவகைகளை இப்போதே முன்கூட்டிச் செய்வதற்கான நடவடிக்கைகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

நீர்ப்பாசனத்தைப் பொறுத்தவரையில், என்னுடைய தொகுதியில் ஒரு வகையில் அதிகமாக விரிவுபடுத்தமுடியும். கழிவு நீர் வாய்க்கால்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்தி, நீரோற்று நிலையத்தின்

[திரு. எல். கணேசன்]

[1968 பிப்ரவரி 15]

மூலமாக மேல் பகுதிகளில் பாசனத்தை விரிவுபடுத்த முடியும். ஒக்கநாடு கீழையூரில் நீரேற்று நிலைபத் திட்டம் இருக்கிறது. பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியும். மன்றார் குடி மாநாட்டில் அவர் பேசியபோது, சென்ற ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களில் அது முடிந்து பயன்தரத் தொடங்கும் என்று அறிவித்தார்கள். தூதிருஷ்டவசமாக அது முடிவு பெறாமல் இன்றும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறைந்தபட்சம் அடுத்த ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களுக்குள்ளாவது அது நிறைவேற்றத்தக்க நடவடிக்கைகளை அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பிரத்தியேக வளைவுக் குழாய்கள் கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தினால் கால தாமதம் ஆகி வந்தது. நல்ல வேளை பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள், அத்தகைய குழாய்களை நம்முடைய மாநிலத்திலேயே உற்பத்தி செய்து கொள்ளுவதற்கு ஏற்பாடு செய்து, இப்பொழுது அது உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, அங்கே வந்துகொண்டிருக்கிறது. எனவே, இனிமேல் வேலையைத் துவக்குவதற்கும் பெருத் தடைகள் ஏதும் இல்லை. இப்பொழுது மூன்று முக்கியமான வேலைகள் இதில் பாக்கி இருக்கின்றன. இப்பொழுது பம்பு ஹவுஸ் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ரெகுலேடர்களைக் கட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வேலை முடிந்ததும் அடுத்ததாக இருப்பது, தொட்டிகளைக் கட்டுவதாகும். அடுத்ததாக இருப்பது வாய்க்கால்களைத் தோண்டுவதாகும். பிறகு, குழாய்களைப் பதிப்பது. (லேயிங் ஆப் பைப் லைன்ஸ்). கால்வாய்களைக் கட்டினாலும், மதிப்பீடுகளை (எஸ்டிமேட்ஸ்) அங்கிருந்து தயாரித்து அனுப்புவதும், அங்கிருக்கும் பொறிஞர்கள் மீண்டும் கீழே அனுப்புவதும், அதற்குப் பின்னால் மேலேயுள்ள தலைப் பொறிஞருக்கு அனுப்பிவைப்பதும், அவர் வேறு காரணம் காட்டித் திருப்பி அனுப்புவதுமாக இப்படி அவர்கள் மதிப்பீட்டைப் பேசுட இன்னும் ஏற்றுக்கொண்டு ஒப்புதல் அளிக்கக்கூடிய நிலையில் இல்லை தயவு செய்து அந்த மதிப்பீடுகளை உடனடியாக வரவழைத்து, ஒப்புதல் அளித்து, வேலையை தொடங்குவார்களானால், குழாய்களைப் பதிப்பதையும் கால்வாய்கள் வெட்டுவதையும், ஒரே நேரத்தில் தொடங்குவார்களானால் நிச்சயமாக வருகிற ஆண்டு செப்டம்பர் திங்களுக்குள்ளாக அதை நிறைவேற்றி விட முடியும் என்று நம்புகிறேன். அந்த துறையில் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தயவு செய்து அதை விரைவுபடுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கழிவு நீர்க் கால்வாய்களை முழுக்கப் பயன்படுத்தினால் ஓரத்தாடு தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் இருக்கும் தண்ணீர்ப் பஞ்சத்தைத் தவிர்க்க முடியும். அரசப்பட்டு கிராமத்தில் ஜம்புகவாரி கழிவு நீர் வாய்க்காலையொட்டி பம்பிங் ஸ்கீம் வைக்கலாம். சின்னப்பருத்திக்கோட்டை ஊருக்குப் பக்கத்தில் உளுவூர் வடிகால் வாய்க்கால், கண்ணத்தங்குடி ஊருக்குப் பக்கத்தில் சிங்கனேரி வடிகால் வாய்க்கால், சோழகங்குடிக்காடு, சேதுராயன்குடிக்காடு, ஊர்களுக்குப் பக்கத்தில் வேடம்புரி வடிகால் வாய்க்கால், அருமுகை

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. எல். கணேசன்]

ஊருக்குப் பக்கத்தில் அருமத்தரி வடிகால் வாய்க்கால், ஆலிக் கோட்டை ஊருக்குப் பக்கத்தில் திருமேனி ஏரி வடிகால் வாய்க்கால், வடிசேரி, நெம்மேலி ஊர்களுக்குப் பக்கத்தில் காலகம் வடிகால் வாய்க்கால், ஆகிய பகுதிகளில் நீரேற்று நிலையங்களை (பம்பிங் ஸ்கீம்ஸ்) அமைக்க வசதி இருக்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். சென்ற மாதம் நானும், செயற் பொறிஞர், துணைப் பொறிஞர் ஆகியவர்களோடு நீரேற்று நிலையங்கள் அமைப்பது குறித்துப் பல்வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று பார்வையிட்டதில், 'சாத்தியம் இருக்கிறது, நிச்சயம் செய்ய முடியும்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் துறையில் தயவு செய்து மிகவும் கவனம் செலுத்தி, நீரேற்று நிலையங்களை வைப்பதற்கு வசதிப்பட்ட இடங்களில் உருவாக்கித் தர வேண்டும், அதற்கான தீவிர முயற்சி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

மின்சார விஸ்தரிப்பைப் பொறுத்த வரையில், தஞ்சை மாவட்டத் திலேதான் அது மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. மற்ற மாவட்டங்களில், குறிப்பாக, கோவை, வட ஆற்காடு, தென்னாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் மிக அதிகமாக மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மின்சாரம் இல்லாத ஊரே இல்லை என்று சொல்லத்தக்க அளவில் அதிகமாக விஸ்தரிப்பு நடந்திருக்கிறது. ஆனால், தூர திருஷ்ட வசமாக தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில், அந்த விஸ்தரிப்பு மிகக் குறைவாக இருக்கிறது. குறைவாக இருந்தாலும், அதை விரிவுபடுத்துவதிலே அவர்கள் செய்கிற முறைகளில் பல கோளாறுகள் இருக்கின்றன. திருப்பதி மோட்டை என்று சொல்வதைப் போல, ஊர் ஊருக்கு இரண்டு கம்பங்களை நட்டு, ஊர் ஊருக்கு இரண்டு விளக்குகளை எரிய வைத்துவிட்டுப் போயிருக்கிறார்கள். முழுமையாக எந்தக் கிராமத்திற்கும் மின்சாரம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. எனவே, விரைந்து எல்லாக் கிராமங்களுக்கும் மின்சார விஸ்தரிப்பு செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தொழில் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தவரையில், மதுக்கூர் ஓரத்த நாடு, பாப்பாநாடு, உளுவூர் போன்ற இடங்களில் அதிகமாக வனஸ்பதி செய்யும் மூலப் பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அரசே, அந்தப் பகுதியில் வனஸ்பதி உற்பத்தி செய்வதற்கான தொழிற்சாலையையும், உழவுக் கருவிகள் செய்யும் தொழிற்சாலையையும் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலையையும் அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய நன்றியைக் கூறி உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

* திரு. வை. சுவாமிநாதன் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரையின்மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கிடைத்ததற்கு நான் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக, இந்த நாட்டிலிருந்து பர்மாவுக்குச் சென்ற தமிழர்கள், அந் நாட்டை வளம் கொழிக்கும் நாடாகவும், செல்வம் பெருகும் நாடாகவும் மாற்றுவதற்காகச் சென்றார்கள். ஆனால் அவர்களு

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

டைய வாழ்க்கையின் வளம் எல்லாம் இன்றைய தினம் இழந்து, 'பர்மா அகதிகள்' என்ற பெயரில் இந் நாட்டிற்குத் திரும்பி யிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய வாழ்க்கை பெரிதும் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு உண்ண உணவும், இருக்க இடமும் இல்லாமல் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கு உதவி என்ற பெயரில் இரண்டாயிரம் ரூபாய் கடனாகத் தரப்படுகிறது. தங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்திக்கொள்ள கொடுத்த அந்தப் பணத்தையே தங்களுடைய உணவுக்காகச் செலவிட்டு, இப்போது சாப்பாட்டுக்கே வழியில்லாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இலங்கையிலிருந்தும் அகதிகள் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் இந்த நிலைமைதான் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பர்மா, இலங்கையை வளமாக்கச் சென்றவர்கள், இன்று தங்கள் வளத்தையெல்லாம் இழந்து அகதிகளாகத் திரும்புகிறார்கள். இம்மாதிரியான நிலைமை ஏற்படாமல் இருக்க அரசு வழி செய்யவேண்டும். அகதிகளுக்கு நல் வாழ்வு அளித்துப் பரிகாரம் காண தக்க வழி வகைகளைக் காணவேண்டும்.

பர்மா தமிழர்களுக்கு ஏற்பட்ட கதி இலங்கைத் தமிழர்களுக்கும் இன்று ஏற்பட்டிருக்கிறது. மலேயாவிலுள்ள தமிழர்களும் தங்களுக்கு இந் நிலைமை வருமோ என்று மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அரசாங்கம் வெளிநாடுகளிலிருக்கும் தமிழர்களின் நிலைமைகளைக் கண்டு ஆய்ந்து நல்ல வழி வகைகளைக் காண ஒரு குழுவை அமைக்க வேண்டும். அந்தக் குழுவை வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பி நிலைமைகளை நேரில் கண்டறிந்து தக்க பரிகாரம் காண நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

திருச்சி என்று சொன்னாலே, மலைக் கோட்டையும், மசூதியும் உச்சிப் பிள்ளையார் கோயிலும்தான் நிலைவுக்கு வரும். அப்பேர்ப்பட்ட திருச்சி நகரிலே இன்றைய தினம் சொல்லமுடியாத நாற்றம் தான் அதிகமாக விசுகின்றது. திருச்சி ஏறி சாரய கழிவு நீர் உய்யக் கொண்டான் ஆற்றில் கலக்கிறது. அதில் ஓடும் கழிவு நீர் நாற்றத்தினால் நகர மக்கள் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதன் காரணமாக என் பகுதி மக்கள் பெருமளவுக்குப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இந்த கழிவு நீர் காரணமாக கிட்டத்தட்ட ஐந்து ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலைக்கு உள்ளாகியிருக்கின்றன. இது குறித்து எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியனும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். திருச்சி மாவட்ட மன்றத்திலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அங்கு சுற்றுப் பயணம் வந்திருந்த முதலமைச்சர், பொதுப்பணி அமைச்சர், தொழில் அமைச்சர் அவர்களையும் அழைத்து நேரில் காட்டியிருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரையில் தொழிற்சாலை அதிபர்களோ, அரசாங்கமோ எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லையென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இதன் காரணமாக எங்கள் பகுதியிலும் சுமார் 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்கள் சாகுபடிக்கு லாயக்கற்றவைகளாகப் போய்விடும் என்பதைக் கூறிக்கொள்கிறேன். அரசாங்கம் தக்க நடவடிக்கை எடுத்துக்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. வை. சுவாமிநாதன்]

கொள்ளாவிடில், இது குறித்து கட்சி வேறுபாடு இல்லாமல் போராட்டம் நடத்தத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்த நிலை எவ்வளவு நாளாக இருக்கிறதென்பதை அறிய விரும்பலாமா?

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளாக இந்த நிலைமை இருந்து வருகிறது.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: போராட்டம் இப்போது தான் ஏற்பாடாகிறதா? அல்லது முன்பே இதைப்பற்றி யோசனை செய்து நடத்த திட்டமிட்டிருக்கிறீர்களா?

திரு. வை. சுவாமிநாதன்: அன்றிலிருந்து நாங்கள் தீர்மானங்களை போடுகிறோம். அது நிறைவேற்றவில்லையென்றால், அது குறித்துப் பின்னர் திட்டமிடுவோம்.

அடுத்தபடியாக, திருச்சியிலே மருத்துவக் கல்லூரி ஒன்றை நிறுவுவதற்காக திருச்சி மக்கள் ஏராளமாக நிதியுதவியை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடத்தில் அளித்திருக்கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 25 லட்சம் ரூபாய் அரசாங்கத்திடம் கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் 'திருச்சியிலே மருத்துவக் கல்லூரி ஏற்பட வாய்ப்பில்லை' என்று சில தினசரிப் பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்திருக்கிறது. அது உண்மையா, அல்லவா என்பது எனக்குத் தெரியாது. இந்த ஆண்டிலிருந்தாவது அல்லது அடுத்த ஆண்டிலிருந்தாவது மருத்துவக் கல்லூரி செயல்பட அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். மேலும், திருவெறும்பூரில் ஒரு கலைக் கல்லூரியை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்காக எங்கள் பகுதி மக்கள் சுமார் 5 லட்சம் ரூபாய் சேர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் திருவெறும்பூரில் ஒரு கலைக் கல்லூரியை உடனடியாக ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கரும்புக்கும் வெல்லத்திற்கும் பலமுனை விற்பனை வரி விதிப்பதாக அரசு தீர்மானித்திருக்கிறது. இந்த வரி விதிப்பினால் விவசாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே, அரசாங்கம் இந்த வரி விதிப்பைக் கைவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, திருச்சியிலே ஒரு லிட்டர் பால் ரூ. 1.05-க்கு விற்கப்படுகிறது. ஆனால் திருவெறும்பூரில் ஹெவி எலக்ட்ரிகல் பகுதியில் ஒரு லிட்டர் பால் விலை ரூ. 1.15-க்கு விற்கிறது. அங்கு ஒருநாளைக்கு சுமார் 1,500 லிட்டர் பால் செலவாகிறது திருச்சியிலே ரூ. 1.05-க்குக் கிடைக்கும் பால் திருவெறும்பூரிலே ரூ. 1.15-க்கு விற்கப்படுகிறது. ஒரு லிட்டருக்கு 10 பைசா வித்தியாசம் என்றால் 1,500 லிட்டருக்கு ரூபாய் 150 பொதுமக்கள் பணம் நஷ்டமாகிறது. ஆகவே, உணவு அமைச்சர் அவர்கள் இதில் தலையிட்டு, எல்லா இடங்களிலும் ஒரே விலைக்கு விற்கவேண்டும் என்ற ஏற்பாட்டைச் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

அடுத்தபடியாக கரும்பு, சர்க்கரையைப் பொறுத்தவரையில், ஆலை முதலாளிகள் 40 சதவிகிதப் பொருள்களை தங்கள் இஷ்டம் போல் விற்றுக்கொள்ளலாம் என்ற ஒரு முறை இருந்துவருகிறது. அந்தச் சலுகையை நெல் உற்பத்தி செய்பவர்களுக்கும் விஸ்தரித்துத் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்குச் சரியான காலத்திலே உரம் கிடைப்பதில்லை. உர விநியோகத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் ஒவ்வொரு யூனியனுக்கும் இவ்வளவு என்று நிர்ணயம் செய்து அதைக் கமிஷனர்களுக்கு அளிக்கிறார்கள். கமிஷனர் ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்துக்கும் இவ்வளவு என்று கணக்கிட்டு அதை வாங்கி அனுப்புகிறார். இதற்கெல்லாம் பத்து நாட்களுக்கு மேல் ஆகிறது. அதனால் விவசாயிக்கு உரம் காலாகாலத்தில் கிடைப்பதில்லை. பருவம் தவறிவிடுகிறது. விவசாயிக்கு உரம் சரியான நேரத்தில் கிடைக்க வழிசெய்ய வேண்டும், கார்டு முறைத் திட்டத்தைக் கொண்டு வரப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இந்த ஆண்டிலிருந்து அந்த முறை வந்தால் விவசாயிகளுக்குச் சீக்கிரமாகவும், உடனடியாகவும் உரம் கிடைக்க வாய்ப்பு ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : பொதுவாக உரம் சரியான முறையில் விநியோகிக்கப்பட்டு வருகிறது. எந்த ஊரில் கிடைக்கவில்லையென்பதைக் குறிப்பாக எடுத்துச்சொன்னால் நல்லது. பொதுவாக உர விநியோகம் சரியாக நடைபெறவில்லையென்று பேசக்கூடாது.

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : உரம் கிடைக்கவில்லையென்று நான் சொல்லவில்லை. உரம் கிடைப்பதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று தான் கூறினேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எந்த ஊரில் ?

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : சாதாரணமாக ஒரு விவசாயிக்கு கலப்பு உரமோ, மற்ற உரமோ வேண்டுமென்றால், முதலில் மாவட்ட கலெக்டர் அவருடைய விண்ணப்பத்தை அங்கீகரிக்க வேண்டும். மாவட்டக் கலெக்டர் உரத்தை முதலில் சென்ட்ரல் பாங்கிற்கு ரிஸீஸ் பண்ணுவார். அதை சென்ட்ரல் பேங்க் வட்டார சோஸைட்டிக்கு அனுப்பிவைக்கும். சிலசமயங்களில் போட்ட அலாட்மெண்டை அந்த சோஸைட்டி எடுப்பதில்லை. ஏற்கெனவே கடன் பாக்கியிருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் அலாட்மெண்ட் எடுப்பதைத் தள்ளிப் போட்டுக்கொண்டே போவார்கள். சிலசமயங்களில் அலாட்மெண்டை எடுப்பதே கிடையாது. இந்தச் சமயங்களில் விவசாயிக்கு உரம் கிடைப்பதில்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : உறுப்பினர் அவர்கள் பொதுப்படையாகச் சொல்லுவதைவிட, குறிப்பாக, இந்த ஊரில், இந்தச் சங்கத்தில், இப்படி ஏற்பட்டது என்று சரியாகச் சொன்னால் நடவடிக்கை எடுக்க வசதியாக இருக்கும். அதைவிட்டு பொதுப்படையாகச் சொல்வது நல்லதல்ல.

1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. வை. சுவாமிநாதன் : இதுகுறித்து அமைச்சர் அவர்களுக்கு விளக்கமாக எழுதிக்கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

பம்பு செட்டுகளுக்கு கடனாக வழங்கும் தொகை போதுமானதாக இல்லை. அதை அதிகமாகச் சேர்த்துக்கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, கிணறு வெட்டுவதற்கு, கடன் தொகையை இனிமேல் அரசு நில அடைமான பாங்குகளின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு வழங்கத் திட்டமிட்டிருப்பதாகக் கருதுகிறேன். இந்த முறை மத்திய அரசாங்கத்திடம் பணம் பெறுவதற்கு ஒரு தந்திர வழியாக இருக்கலாம் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் இந்த முறை விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்குவதில் அதிகக் காலதாமதம் ஏற்படும் என்று கருதுகிறேன். நில அடைமான பாங்குகளின் மூலமாக ஒரு விவசாயி கடன் தொகையைப் பெற சுமார் இரண்டு மாதங்களுக்கு மேலாகிவிடும். ஆகவே, இம்முறையைக் கைவிட்டு முன்போல் பஞ்சாயத்து யூனியன் மூலம் கடன் கிடைக்க வழி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையில் பஞ்சாயத்துகளில் இருந்து பணத்தை எடுத்து கிணறு வெட்ட உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இன்றையதினம் ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் ஒழுங்காகக் கொடுக்கக்கூட பஞ்சாயத்துக்களில் பணம் இல்லை. அப்படி இருக்கிறபோது பஞ்சாயத்து பணங்களை எடுத்து வேறு காரியங்களுக்குப் பயன்படுத்துவது என்று வந்தால் நிச்சயமாக ஆசிரியர்களும், மற்ற சிப்பந்திகளும் சம்பளம் கூடப் பெற முடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆகவே இந்த யோசனைக்கு மாறாக பஞ்சாயத்துகளின் வருமானத்தைப் பெருக்கக்கூடிய வழிவகைகளைக் காணவேண்டும். அரசாங்கம் புதிய பஸ் ரூட்டுகளுக்கு சுலபமாக லைசென்ஸ் வழங்குவதுபோல பஞ்சாயத்துகள் தங்கள் தங்கள் வருமானத்தைப் பெருக்கிக்கொள்ள சினிமாக்கொட்டகைகள், ரைஸ் மில்கள் இவற்றை நடத்த சுலபமான முறையில் லைசென்ஸ் வழங்கினால் அவற்றின் வருமானம் பெருகும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பஞ்சாயத்துகளுக்குக் கொடுக்கும் கிராண்டையும் அதிகப்படுத்த வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, படி அரிசித் திட்டத்தை எங்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளுக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக திருச்சிக்கு கொடுக்கிறபோது எங்கள் பகுதியையும் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். எங்கள் பகுதியில் தான் கோல்டன்ராக் தொழிற்சாலை, பாய்லர் தொழிற்சாலை, துப்பாக்கித் தொழிற்சாலை, போன்ற பல தொழில்கள் இருக்கின்றன. தொழிலாளர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே இந்தப் பகுதியிலும் படி அரிசித் திட்டத்தை அமுல் நடத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து சர்க்கரை விறியோகத்தில் அதிகமான அளவு நகர்ப்புறங்களில் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. போங்கலுக்குக் கூட

[திரு. வை. சுவாமிநாதன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

கிராமப்புறங்களில் அதிகம் கொடுக்கப்படவில்லை. கிராமங்களில் உள்ளவர்கள் தான் அதிகமான அளவு பொங்கல் கொண்டாடுகிறார்கள். ஆகவே கிராமப்புறங்களுக்கும் அதிக அளவு சர்க்கரை ஒதுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்குப் பேச வாழ்ப்பு அளித்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர் : கனம் துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின் மீது என்னைப் பேச அழைத்தமைக்கு எனது நன்றியறிதலைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் விவசாயத்துறையிலும், உணவுத் துறையிலும் கூட்டுறவுத் துறையிலும் இந்தத் தமிழக அரசாங்கம் நல்லமுறையில் பணியாற்றி வருவதைப் பற்றி விளக்கமாக எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். விவசாயத்துறையை எடுத்துக் கொண்டால் தமிழக அரசு விவசாயிகளுக்கு எந்த எந்த சமயங்களில் என்ன என்ன செய்யவேண்டும் என்பதைக் கண்ணும் கருத்துமாகக் கவனித்து அந்த அந்த ஜில்லாக்களில் விவசாயக் கருத்து அரசங்களை ஏற்படுத்தி, விவசாயிகளுடைய குறைபாடுகளை அறிந்து ஆவன செய்துகொண்டு வருகிறது. தரம்புரி மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை அது மிகவும் பிற்போக்கான மாவட்டம் என்று கருதி அந்த மாவட்டத்திற்குக் கிணறு வெட்டவும், பம்பு செட்டுகள் அமைக்கவும் விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய உரங்களை விநியோகம் செய்யவும் 4 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. நில அடைமான பாங்குகளின் மூலமாக விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய கடன்களைத் தரவும் தமிழக அரசாங்கம் ஆவன செய்திருக்கிறது. இப்படி இந்த அரசாங்கம் நல்லமுறையில் விவசாயிகளை அணுகுகின்ற தன்மையும், உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற எல்லா முயற்சிகளையும் கண்டு நாம் இந்த அரசாங்கத்தைப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். முன்னால் இருந்த அரசாங்கத்தில் விவசாயிகள் உரம் கிடைக்கவில்லை. எரித கிடைக்கவில்லை என்று அல்லலப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இப்போது எந்த சொசைடிக்குப் போனாலும் உரம் நல்லமுறையில் கிடைக்கின்றது. அதை நமது காங்கிரஸ் தோழர்கள் ஒத்துக்கொள்ளவேண்டும். “ஆளுநர் உரையில் நாங்கள் கொண்டு வந்த திட்டங்கள் தானே இருக்கின்றன, புதுத் திட்டங்கள் எதையும் இந்த அரசாங்கம் கொண்டு வரவில்லையே” என்று காங்கிரஸ் தோழர்கள் பேசிவந்தார்கள். புதிய திட்டம் இல்லை என்று சொன்னவர்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு ஆளத் தெரியுமா என்று தான் பல வருடங்களாகச் சொல்லிவந்தார்கள். பொது ஜனங்கள் இவர்களுக்கும் ஆளத்தெரியும் என்று தீர்ப்பு அளித்து, சங்களுடைய ஆதரவைத் தந்திருக்கிறார்கள். பலகாலமாக தமிழகத்தை துயரத்திற்கு ஆளாக்கி வந்த மொழிச் சிக்கலை நமது அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் தான் தீர்த்து வைத்திருக்கிறார்கள். அதைப்பார்த்து முன்னால் ஆட்சியில் இருந்த காங்கிரஸ் தோழர்கள்

1868 பிப்ரவரி 15] [திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்]

பொறுமைப் படக்கூடிய அளவில் ஊருக்கு ஒவ்வொருவிதமாகப் பேசி மீண்டும் மும்மொழித் திட்ட சிக்கலை உண்டாக்கப் பார்த்திருக்கிறார்கள். அவர்களது ஆட்சிக் காலத்தில்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தோழர்கள் தங்கள் ஓரிடத்தில், தங்கள் குழந்தைகள் ஓரிடத்தில், தங்கள் தாய்மார்கள் ஓரிடத்தில், தங்கள் தந்தைமார்கள் ஓரிடத்தில், தங்கள் மனைவிமார்கள் ஓரிடத்தில் என்று பலவிதமான அல்லல்களுக்கு உட்பட்டார்கள். அவை போதாது என்று இன்றைக்கும் காங்கிரஸ் தோழர்கள் அவர்களை வம்புக்கு இழுக்கிறார்கள். ஆங்காங்கே வீண் குழப்பத்தை உண்டாக்கி வருகிறார்கள்.

இன்றைக்கு கூட்டுறவுத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நூற்றுக்குத் தொண்ணூறு சங்கங்கள் காங்கிரஸ்காரர்களின் கையிலேயே இருக்கின்றன. அதன் காரணமாக எங்கள் பகுதியில், “நீங்கள் காங்கிரசுக்கு எதிராக வோட்டுப் போட்டீர்கள் அல்லவா? உங்களுக்கு இங்கே கடன் ஏது” என்று சொல்கிறார்கள். தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு பெருவாரியாக இருக்கக்கூடிய கூட்டுறவு சங்கங்களின் தலைவர்களே ஒரு லட்சம், இரண்டு லட்சம், மூன்று லட்சம், ஐந்து லட்சம் என்பதாக நான்கைந்துபேர்களை வைத்துப் பங்கு போட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். இதன் காரணமாக, அந்தச் சங்கங்கள் அந்த மாவட்ட மக்களுக்குச் சரியான முறையில் பயன்படாமல் இருந்து வருகின்றன. இந்த நேரத்தில் தமிழக அரசாங்கம் நில அடைமான பாங்குகளின் மூலமாக விவசாயிகளுக்குக் கடன் வழங்க ஓர் ஏற்பாடு செய்திருப்பது வரவேற்கத் தக்க விஷயம். கூட்டுறவு சங்கங்களை யும் சரியான முறையில் திருத்தி அமைத்தாகவேண்டும்.

அதேபோன்று தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இந்த ஆண்டு சரியான மழை இல்லாத காரணத்தினால், விளைவு ரொம்ப குறைச்சலாக இருக்கிறது. ஆனால் அங்கே உள்ள கூட்டுறவு சங்கங்கள்—அதில் உள்ள காங்கிரஸ் தோழர்கள் “நீங்கள் காங்கிரசுக்கு எதிராக வோட்டுப் போட்டீர்களே, இன்றைக்கு உங்கள் அரசாங்கம் தான் தீவிரமாகக் கடன்களை வசூல் செய்யச் சொல்கிறது” என்பதாக மக்களிடத்தில் தவறாகப் பிரச்சாரம் செய்து விவசாய மக்களைத் துன்பத்திற்கு ஆளாக்குகிறார்கள். சில உத்தியோகஸ்தர்களும் அவர்களுக்கு உதந்தையாக இருக்கிறார்கள். இதைத் தடுக்க அரசாங்கம் உடனடியாக ஆவன செய்யவேண்டும். உண்மையில் இன்றையதினம் அந்த மாவட்டத்தில் விளைந்திருக்கும் நெல் அவர்களுக்கே பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது. அதை நமது உணவு அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு தெரிந்துகொண்டு கலெக்டருக்கு எழுதி கொள்முதல் திட்டத்தில் அவர்களைத் துன்பத்திற்கு ஆளாக்காது இருக்கும்படி பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும். திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் நல்லமுறையில் பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. இது சிலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. வேண்டுமென்றே சில அதிகாரிகளும் இந்த அரசாங்கத்திற்கு கெட்ட பெயர் வாங்கி வைக்கப்

[திரு. எம். சுப்பிரமணிய கவுண்டர்] [1968 பிப்ரவரி 15]

பார்க்கிறார்கள். மின்சாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கவேண்டும், விவசாய பம்பு செட்டுகளுக்கு உடனடியாக கனெக்ஷன் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தரவு இருந்தும் ஒருசில அதிகாரிகள் வேண்டுமென்றே விவசாயிகளை அல்லல் படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக பம்பு செட்டுகள் கொடுக்கவும், அந்த பம்பு செட்டுகளுக்கு கனெக்ஷன் கொடுக்கவும், தமிழக அரசாங்கம் ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்தில் இடைத்தேர்தல் நடந்தபோது, தர்மபுரி ஜில்லா வேண்டுமா, வேண்டுமென்றால் வோட்டுப் போடுங்கள் என்று முன்னால் இருந்தவர்கள் பறை சாற்றினார்கள். அந்த மாவட்டத்தை இரு பிரிவாகப் பிரித்து கலெக்டர் ஆபீஸ் தர்மபுரியிலும், மாவட்ட நீதி மன்றத்தை கிருஷ்ணகிரியிலும் வைத்தார்கள். இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் பொருளாதார அடிப்படையிலும் அவற்றை ஒன்று சேர்த்தாகவேண்டும். தர்மபுரியிலேயே மாவட்ட நீதி மன்றத்தை வைக்க கட்டடம் கட்ட 19 லட்சம் செலவாகும் என்று சொல்வதாகத் தெரிகிறது. தர்மபுரியிலே கலெக்டர் ஆபீசிலே நிறைய இடம் இருந்தது. தர்மபுரியிலே முன்னால் பர்ஸ்ட் கிளாஸ் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டு இருந்தது. அதை இப்பொழுது டிஸ்டிரிக்ட் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டாக கிருஷ்ணகிரிக்கு மாற்றி யிருக்கிறார்கள். சுமார் 50, 60 மைல் தூரத்திலிருந்து சிறிய சிறிய கேஸ்களுக்கு எல்லாம் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்றால், கிருஷ்ணகிரிக்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. தர்மபுரியிலே மாவட்டம் என்று சொல்லிவிட்டு, தர்மபுரி மாவட்டத்திலே உள்ளவர்கள் அல்லல் படக்கூடிய அளவிலே, முன்னிருந்த அரசாங்கம் டிஸ்டிரிக்ட் மாஜிஸ்திரேட் கோர்ட்டை கிருஷ்ணகிரிக்கு மாற்றி அங்கே வைத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அதை மறுபடியும் தர்மபுரி ஹெட் குவார்ட்டர்ஸிலேயே வைத்துக்கொள்வதற்கு ஆவன செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு தர்மபுரி மாவட்டம் மிகவும் பிற்போக்கான மாவட்டம், அந்த மாவட்டத்தின்மீது அமைச்சர்கள் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து அவர்களுக்கு இருக்கிற குறைபாடுகளை என்ன என்ன குறைபாடுகள் இருக்கின்றன என்று அங்கே வந்து பார்த்து அவற்றை நிவர்த்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, எனக்கு கவர்னர் அவர்கள் உரைமீது பேச வாய்ப்பு அளித்த மதிப்பிற்குரிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களுக்கு என்னுடைய நன்றியறிதலை தெரிவித்துக்கொண்டு என்னுடைய சிற்றுவாரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. எம். சுரேந்திரன் : மேன்மைதங்கிய துணைச் சபாநாயகர் அவர்களே, மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்கள் நிகழ்த்திய உரையின்மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பிலே சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். கடந்த கூட்டத் தொடரின் பொழுது மேன்மைதங்கிய கவர்னர் அவர்களின் உரைமீது நான் உரிமையாகக் காங்கிரஸ் கட்சியினர் ஐயப்பாடாக விவாதிக்காமல்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

நடந்து கொண்டார்கள் என்று குறிப்பிட்டேன். இப்பொழுது திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு ஜனநாயகம் எப்படி இருக்கிறது என்பதை நாம் அனுபவத்தில் பார்த்துக் கொண்டு வருகிறோம். ஜனநாயகத்தைப்பற்றி அவ்வளவு அழுத்தமாகப் பேசுவதற்குக் காரணம் இந்த தேசத்திலே சோஷலிசம் வேண்டுமென்று சொல்லும்பொழுது அந்த சோஷலிசம் ஜனநாயகம் சேர்ந்துகொண்ட ஒன்றாக இருந்தால் தான், சரியாக இருக்கும் என்று சொன்ன கட்சிகளிலே என்னுடைய கட்சி, பிரதானமானது. ஆகவே மற்ற அம்சங்களை விட ஜனநாயகத்திற்குப் பிரதான பங்கு உண்டு என்று நாங்கள் கருதுகிறோம்.

சமீபத்திலே சென்ற 23-ஆம் தேதி நடந்த சட்டசபைக் கூட்டத் திலே மொழித் தீர்மானம் வந்தது. அந்தத் தீர்மானத்தின்மீது என்னுடைய கட்சி தன்னுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவாகவும், சட்டசபையில் பேசும்பொழுது விளக்கமாகவும் சொல்லியிருக்கிறது. அப்படிச் சொல்லியதோடு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்தத்தின்மீது அதை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை என்பதால் ஓட்டுப் போடவில்லை. அதுசம்பந்தமாக ஆட்சிசெய்யும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள், மேட்டூர் பிரதான ஊழியர்கள் பொதுக்கூட்டத்தைப் போட்டு, அண்ணாவின் திருத்தத்துக்கு ஓட்டுபோடாத சுரேந்திரன் ராஜிநாமா செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள்; ஓட்டுப் போடாமல் இருக்கிற சுரேந்திரன் ஆணை, பெண்ணை, அலியா என்று பேசினார்கள். அது மட்டுமல்ல, ஓட்டுப் போடாமல் இருக்கிற சுரேந்திரன் ராஜிநாமா செய்ய வேண்டுமென்று ரோடுகளில் எழுதி வைத்தார்கள்; நோட்டீஸ் போட்டிருக்கிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்ல ஆட்சியாளர் கொண்டுவந்த மொழித் தீர்மான திருத்தத்தில் தேசத்திலே இருக்கிற தேசிய மொழிகள் அனைத்தும் எல்லா ராஜ்யங்களிலும் வளர்ச்சி பெறவேண்டிய முறையில் இருக்கவேண்டும் எனக்கூறப்பட்டுள்ளது. அப்படியிருக்கும் பொழுது, இந்தியை வேசி மொழி, தாசி மொழி என்று பேசி இருக்கிறார்கள். இப்படியெல்லாம் ஒரு சக மொழியைப் பேசுவது, கேவலமாகப் பேசுவது சரியானதல்ல, முறையானதல்ல. இது அரசியல் ஜனநாயகத்திற்குப் பொருந்தியது அல்ல. நாங்கள் ஒரு அரசியல் கட்சியாக இருக்கிறோம், மற்றவர்களும் அரசியல் கட்சிகளாக இருக்கிறார்கள். எந்தக் கட்சியினுடைய கருத்தையும் மற்றவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாமல் இருக்கலாம். ஏற்றுக்கொள்ள முடியாவிட்டால் அதைச் சகித்துக்கொள்ள வேண்டும். சகித்துக் கொள்ளமுடியாமல் கேவலமாக கீழாகப் பேசுகின்ற தன்மையிருக்கிறது என்றால், அது முறையான ஜனநாயகப் போக்கல்ல, முறையல்ல என்பதை நான் சட்டசபையிலே மிகவும் கவலையோடு அறிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் தேர்தலில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்துடன் ஓட்டுச் சிதறாமல் இருக்கவேண்டுமென்பதற்காகத்தான் உறவை வைத்துக்கொண்டோமே தவிர, அவர்கள்

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1968 பிப்ரவரி 15]

சொல்கின்ற கருத்துக்களையெல்லாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்பதற்காக அல்ல. அப்படி ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், தனியாக இப்படி ஒரு கட்சி இருக்கவேண்டியதில்லை. இதை நான் சொல்வதற்குக் காரணம், அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்த தோழர்கள் இப்படிப்பட்ட விஷயங்கள் சரியாக கவனத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்பதைக் குறிப்பிடுவதற்குத் தானே தவிர, வேறு ஒன்றும் இல்லை. ஜனநாயகம் வளர வேண்டுமென்பதற்காகத் தான் சொல்கிறேன். ஒரு தவறு நடந்து இருக்கிறது என்பதைச் சொன்னால்தான் அப்படிப்பட்ட தவறுகள் மேலும் நடக்காமல் இருப்பதற்கு வழி ஏற்படும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன்.

நிர்வாகத்திலே இருக்கிறவர்கள், அமைச்சர்களும் சரி, மற்றவர்களும் சரி, சட்டசபை உறுப்பினர்கள் கடிதங்கள் அல்லது விண்ணப்பங்கள் கொடுத்தால், அதன்பேரில் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப்பற்றி எந்தவிதமான தகவலும் வருவதில்லை, அந்தக் கடிதமோ அல்லது விண்ணப்பமோ கிடைத்தது என்பதற்குக்கூட கடிதம் வருவதில்லை. இது நிர்வாகத்திலே இருக்கிற ஜனநாயகக் குறைவு என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். நிலமில்லாதவர்கள் நிலம் வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் அளித்தார்கள். அந்த விண்ணப்பத்தையும் வரைப்படத்தையும் நான் விவசாய அமைச்சர் அவர்களிடம் இந்த சபையில் கொடுத்தேன். அந்த விண்ணப்பத்தின்மீது என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு இதுவரையிலும் எனக்குத் தகவல் வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அங்கத்தினர் அவர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பான சில விஷயங்களைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேண்டுகோளுக்கிணங்க அவர் அழைத்த பகுதிக்கு நானே நேரடியாகப் போய்ப் பார்த்து விவசாயிகளுக்கு நிலம் வழங்குவதற்கான நடவடிக்கைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்ற நேரத்திலே அவர்கள் இப்படி திரித்துக்கூறுவது சரியல்ல.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் கூறியதற்கு நன்றி. நான் சொன்ன பகுதி கந்திரிப்பட்டி என்பது. அங்கே நிலம் இருக்கிறது. காட்டிலாகா நிலம் இருக்கிறது என்பதற்கு வரைபடமும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றித்தான் நான் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஆரம்பத்திலே அப்படிச் குறிப்பிட்டு அவர்கள் சொல்லவில்லை. பொதுவாகத்தான் சொன்னார்கள். அதனால்தான் நான் பக்கநாடு வனவாசி பகுதிகளைப் பற்றிச் சொன்னேன். அந்தப் பகுதியிலே நான் போய்ப்பார்த்து நிலம் வழங்க நடவடிக்கை நடக்கிறது. அப்படிச் செய்கிற நேரத்திலே அங்கத்தினர் அவர்கள் அங்கேயுள்ள விவசாயிகளைத் தூண்டி விட்டுக்கொண்டிருக்கிற நிலையெல்லாம் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கு சொல்லக்கூடிய சந்தர்ப்பத்தை அவர்கள் ஏற்படுத்தியதற்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி]

காக நான் வருந்துகிறேன். விவசாயிகளைப்பற்றி அவர்களை விட இந்த மன்றத்திலே உள்ள அத்தனை பேர்களும் அக்கறையுடன் இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சேலம் மாவட்டத்திற்கு இங்கேயுள்ள அத்தனை பேர்களும் அக்கறை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. எம். கரேந்திரன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதை பற்றி நான் சொல்லவில்லை. அதற்கு இனிமேல் வருகிறேன், நேரமிருந்தால் அதையும் தெளிவாகப் பேச விரும்புகிறேன். சட்டசபையில் நான் கொடுத்த விண்ணப்பத்தின்மேல் என்ன நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைப்பற்றிய தகவல் தெரியவில்லை என்ற குறைபாட்டைத்தான் நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சபையிலே அளிக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் அமைச்சர்களின் குறிப்புகளுடன் அந்தந்த இலாகாக்களுக்கு அனுப்பப்படுகின்றன. அந்தந்த இலாகாவினால் பரிசீலிக்கப்பட்டபிறகு முடிவுக்கு வருகிற நேரத்தில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்குப் பதில் அனுப்பப்பட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறது.

திரு. எம். கரேந்திரன் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்திற்கு நன்றி. மெம்பருக்கு கடிதம் கிடைத்தது என்றாவது பதில் வரவேண்டுமென்ற ஆசையினால்தான் சொன்னேன் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சபையில் அளிக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். நேரடியாக விண்ணப்பம் அளிக்கப்பட்டதாகவும் சொன்னார்கள். அப்படியிருக்க மறுபடியும் கிடைக்காமல் போனது என்ற சந்தேகம் வருவதற்குக் காரணம் என்ன என்று தெரியவில்லை.

திரு. எம். கரேந்திரன் : அனுப்புகின்ற விண்ணப்பங்கள் எல்லாவற்றையும் சேர்த்துத்தான் சொல்கிறேன். ஆகவே, அது நிர்வாகத்தில் இருக்கிற ஒரு கோளாறு இருக்கலாம் என்றுதான் கருதுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் பதில் வேண்டுமென்று எதிர்பார்ப்பது அதைப் பொதுக் கூட்டத்தில் படித்துக் காட்டித் திருப்திப்பட்டுக் கொள்வதற்காகவா அல்லது உண்மையிலேயே பிரச்சினை தீர நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கருதுகிறார்களா? பிரச்சினை தீர வேண்டுமென்ற நோக்கத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் கனம் அங்கத்தினர் அவர்களையும் கூட அழைத்துக் கொண்டு சம்பந்தப்பட்ட காடுகளை எல்லாம் நேரிலேயே சென்று பார்த்து முடிவு செய்ய வேண்டுமென்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டது. அங்கு, விவசாயக் கருத்தரங்கு மாநாடு கூட்டி நான் வந்து பேசிய பிறகு மாநாடு முடிந்து விட்டது என்று அறிவித்த பிறகும் முடிக்காமல் தொடர்ந்து மாநாட்டை நடத்தினார்கள். கனம் அங்கத்

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி] [1963 பிப்ரவரி 15]

தினர் அவர்கள் குறைசொல்ல வேண்டுமென்ற நோக்கத்திலேயே பேசுவதாகத் தெரிகிறதே தவிர, பிரச்சினையைத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற முறையில் பேசுவதாகத் தெரியவில்லை.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அமைச்சர் அவர்கள் விளக்கத்தைக் கேட்டு உண்மையிலேயே வருத்தப்படுகிறேன். உங்களுடைய கடிதத்தை எந்தக் கூட்டத்திலாவது படித்து செல்வாக்குப் பெற வேண்டுமென்று முயற்சித்ததாக ஒரு உதாரணம் கூடக் காட்ட முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அந்த மாநாட்டில் விவசாயிகளும், அனைத்துக் கட்சி எம்.எல்.ஏ. க்களும் கலந்து பேசி தீர்மானம் போட்டு முடித்த பிறகு தொடர்ந்து மாநாட்டை நடத்தியதன் நோக்கம் என்ன என்பதைப் பற்றிக் கனம் அங்கத்தினர் விளக்கம் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அன்று அமைச்சர் அவர்களோடு நானும் புறப்பட்டு விட்டேன். அதற்குப் பின்னர் மாநாடு நடந்திருக்கலாம். மாநாடு தொடர்ந்து நடப்பதைப் பற்றி நான் பேசவில்லை. நிர்வாகத்தில் இருந்து பதில் கடிதங்கள் வரவில்லை என்று மட்டும்தான் கூறுகிறேன்.

பொருளாதார ஆதிக்கம் கொண்டவர்கள் பொருளாதார ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்கள் என்று இரண்டு பிரிவினர் இருக்கிறார்கள் என்று கடந்த பட்டியல் கூட்டத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் உரையில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பொருளாதார ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்டவர்களாக இருக்கிறவர்களை ஒன்று சேர்த்து, ஒருமுகப்படுத்தி வலிவுள்ளவர்களாகச் செய்தவன் மூலமாகத்தான் அந்த ஆதிக்கத்தைக் குறைக்க முடியும். அந்த ஆதிக்கத்தை குறைக்க அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து அக்கறை செலுத்தவேண்டும். அந்த ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட மக்களை, தொழிலாளர்களை ஒன்றுபடுத்த வேண்டுமென்று கனம் தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கூறி வருகிறார்கள். ஆங்காங்கு இருக்கிற தொழிலாளர்கள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளுக்காக பேரம் செய்கிற சக்தி இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் பல சங்கங்களாகப் பிரிந்து இருப்பனதான். அந்தச் சங்கங்களை எல்லாம் ஒன்றுபடுத்தி தொழிலாளர்களை ஒன்றுபடுத்தவேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் இது பற்றிப் பல இடங்களில் பேசியிருப்பதோடு என்னிடத்திலே நேரிலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தொழிலாளர்களை அரசியலுக்குப் பயன்படுத்தக்கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த மாதிரியான காரியத்தைச் செய்வதற்கு ஆட்சியிலுள்ள அமைச்சர்களும், அந்தக் கட்சியிலுள்ள மற்றவர்களும் முனைந்து பாடுபட வேண்டும். அப்படிப் பாடுபடுவதன் மூலம் அந்த லட்சியத்தை நிறைவேற்ற முடியும். ஆனால் அந்தக் காரியத்திற்குப் பதிலாகத் தொழிலாளர்களைப் பிளவுபடுத்துவதற்கான காரியங்கள் நடப்பதைத்தான் நான் பார்க்கிறேன் மெட்ராஸ் அலுமினியம் தொழிற்சாலை மேட்டூரில் இருக்

1965 பிப்ரவரி 15]

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

கிறது. அதிலே உள்ள தொழிலாளர்கள் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு சங்கம் அமைத்து கோரிக்கைகளைப் பெறுகிற நேரத்தில் அங்கிருக்கிற தொழிற்சாலை நிர்வாகிகளுடைய தூண்டுதலின் பேரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் ஒரு சங்கத்தை அமைத்து தொழிலாளர்களிடையே பிளவை உண்டாக்கினார்கள். மேட்டூர் கெமிகல்லிலும் ஏற்கனவே இரண்டு சங்கங்கள் இருக்கின்றன.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தொழிற்சாலை நிர்வாகிகளின் தூண்டுதலின் பேரில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் அங்கே சங்கத்தை அமைத்தார்கள் என்பதற்கு என்ன ஆதாரம்?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : மானேஜ்மெண்டிலிருந்து சைக்ளோஸ்டைலில் லீபாரம் தயார் செய்யப்பட்டு அந்தச் சங்கத்தில் சேர வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொடுக்கப்பட்டது. அதை அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். நான் சொல்லுவதை வேறு கட்சிக்காரன் சொல்லுகிறேன் என்று எடுத்துக் கொள்ளாமல் உண்மையை ஆராய வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நான் ஒரு லட்சியத்தில் பற்றுள்ளவன் ; ஒரு கொள்கையில் பற்றுள்ளவன். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அந்தப் பாதையில் வரவேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். அதனால்தான் சொல்லுகிறேனே தவிர, குற்றச்சாட்டாகச் சொல்லுகிறேன் என்று தயவு செய்து எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது என்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : அப்படியானால் தாங்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்குக் கொள்கையும், லட்சியமும் இல்லையென்ற கருத்தில் பேசுகிறீர்களா?

திரு. எம். சுரேந்திரன் : அம்மாதிரி கொள்கை ஒன்றும் இல்லாதவர்கள் என்று நான் சொல்லவில்லை. அப்படிப்பட்ட கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடாது. சோஷலிசக் கருத்திற்கு உகந்த காரியங்களைச் செய்வதற்கு முன்வர வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. அம்மாதிரி எண்ணத்தின் மீதுதான் பேசுகிறேன். அம்மாதிரியான காரியங்களை செய்வதன் மூலமாகத் தான் பொருளாதார ஆதிக்கத்திலுள்ளவர்களிடமிருந்து தொழிலாளர்களை விடுவித்து அவர்களை ஒன்றுபடுத்த முடியும். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலையில் முதலாளிகள் தங்களுக்குப் பெரும் நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று ஒரு பக்கத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில்களை மூடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல தொழில்களை மூடியிருக்கிறார்கள். இன்னும் பல தொழில்கள் மூடப்படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லும் போது பத்திரிகைக்காரர்களும் மற்றவர்களும் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால், மாட மாளிகையிலும் கூட கோபுரத்திலும் இருந்த முதலாளிகள் ஏதோ குடிசைகளில் வாழ வேண்டிய

[திரு. எம். சுரேந்திரன்]

[1968 பிப்ரவரி 15]

நிலைக்கு வந்து விட்டது போன்ற அனுதாபத்தோடு பார்க்கிறார்கள். நாட்டின் பொருளாதாரம், மற்ற அம்சங்கள் ஆகியவற்றை வைத்துப் பார்க்கின்றபோது நிலைமை மோசமாகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த மோசமான நிலையைப் பயன்படுத்தி குழப்பத்தை உண்டாக்குகின்ற கட்சியினரும் இந்த நாட்டில் இருக்கிறார்கள். அந்தக் கட்சிகள் குழப்பமான நிலையைத் தங்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளும் வழக்கமுடையவர்கள். சமீபத்தில் வங்காளத்தில் 'நக்சல்பாரி' நடந்து அது எல்லா இடங்களுக்கும் பரவி விடுமோ என்று ஐயப்பட்டார்கள். உலகத்தில் ஆம்மாதிரிக் காரியங்களைக் கையாண்டவர்கள் சோவியத் ரஷ்யா ஒன்று; சைனா ஒன்று. இந்த நிலையை வைத்துக் கொண்டு அந்தக் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் இந்த நாட்டில் இருக்கும் ஜனநாயகத் தன்மையை அறவே கெடுத்து விடுவார்களோ என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு பக்கத்தில் முதலாளிகளின் நிலைமை இப்படி இருக்கிறது. இன்னொரு பக்கத்தில் குழப்பத்தைப் பயன்படுத்தும் சூழ்நிலை. இந்த இரண்டு நிலையை வைத்துக் கொண்டு பார்க்கும்போது ஜனநாயகத்தின் மீது பற்றுக் கொண்டவர்கள் எல்லாம் உறுதியாக, நிச்சயமாக, ஒன்றாக இருந்து அத்தகைய நிலையைப் போக்குவதற்கு வழி காண வேண்டுமென்ற வகையில் தான் நான் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துக் கூறுகின்றேனே தவிர, அமைச்சரவையின் மீது குற்றம் காணவேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் அல்ல.

கவர்னர் உரையின் இன்னொரு பகுதியில், 'எல்லா இடங்களிலும் உற்பத்தி அதிகப்பட்டிருக்கிறது; அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்யப் பட்டிருக்கின்றன; கொள்முதல் அதிகப்பட்டிருக்கிறது' என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. உண்மைதான். பாராட்ட வேண்டிய விஷயந்தான். முன்பு இருந்ததைவிட கொள்முதல் பெருகத்தான் வேண்டும். அதற்கேற்றவாறு உற்பத்தி பெருகத்தான் வேண்டும். அதைச் செய்ய இந்த அரசு முற்படுகிறது என்பதை உணருகிறேன். ஆனால் அதிகப்பட்டிருக்கிற அந்தப் பொருள்கள் யாருக்குப் போய்ச் சேர வேண்டுமோ அவர்களுக்குப் போய்ச் சேருவதிலே கவனம் செலுத்த வேண்டும். சரியான முறையில் விநியோகம் செய்வது பிரதானமானது. எல்லாப் பகுதிகளுக்குச் சீரான முறையில் விநியோகிக்கப்பட வேண்டும். விநியோகிக்கும் பொருள்களின் அளவு உயரவேண்டும். அதற்கான முறையில் இந்த அரசாங்கம் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வேண்டிக் கொள்கிறேன்.

இரண்டு இடங்களில் மட்டும் குறைந்த நிலையில் அரிசி வழங்கி வருவதால் ஐந்து கோடி ரூபாய்க்கும் மேலாகச் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அப்படி எல்லா இடங்களிலும் பரவலாக வழங்கினால்தான் சரியான முறையில் பலன் பெற முடியும். அப்படிக் கொடுக்கின்ற இடங்களில் கூட அளவு அதிகப்பட வேண்டும். அளவு அதிகப்படவில்லை என்றால், குறைந்த அளவில் கொடுப்பதன் மூலம் அவர்கள் மீண்டும் வெளியில் அதிக நிலைக்கு

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. எம். சுரேந்திரன்]

வாங்க வேண்டிய நிலை இருப்பதன் காரணமாக முழுப் பலனையும் அவர்கள் உணர்ந்து கொண்டு பாராட்டுவதற்குப் பதிலாக சங்கடப்படும் நிலைமையில் இருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அந்தப் பிரச்சனையை நாம் ஆழமாக ஆராய்ந்து முடிவு எடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபடவேண்டும். இப்போது நாம் உற்பத்திப் பெருக்கத்தில் அதிகக் கவனம் செலுத்தியிருக்கிறோம் என்பது உண்மையே. இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு காட்டு இலாகா நிலமாக இருந்தாலும்கூட அல்லது மற்ற நிலங்களாக இருந்தாலும்கூட, அவற்றை நிலம் இல்லாத விவசாயிகளுக்கு எடுத்து அளிக்கப் படும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படிச் சொல்லப்பட்டவுடன் பலவிடங்களிலிருந்து விண்ணப்பங்கள் வந்தன. பல விண்ணப் பங்கள் பரிசீலனையில் இருக்கின்றன என்ற நிலையிருக்கிறதென்று அறிகிறேன். பலவிடங்களில் ஸ்பார்ம்கள் அடித்து கையெழுத்து வாங்கி ஆங்காங்கே அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தநிலையில் அது எவ்வளவு தூரம் முன்னேறியிருக்கிறது. எவ்வளவு நிலங்கள் வழங்கப் பட்டிருக்கின்றன, எவ்வளவு வழங்கியிருக்கிறார்கள், எந்தெந்த முறையில் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதெல்லாம் அறிவிக்கப்படவேயில்லை. அவற்றை துரிதமாகச் செய்யவேண்டும். (மணியடிக்கப்பட்டது.) இந்தமுறையில் சில அம்சங்களை மட்டும் சொல்லிவிட்டு நேரம் இல்லாததினால் இத்துடன் முடித்துக் கொள்கிறேன். மீண்டும் சந்தர்ப்பம் பட்ஜெட் கூட்டத்தில் வரும், அப்போது அதிகமாகப் பேசமுடியும் என்று நம்பி இந்தளவு கவர்னர் உரையின்மீது என் கருத்துக்களை அறிவித்து நிறுத்துகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்: தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் அவர்களது உரையில் விலைவாசிபற்றி நன்றாகக் கூறி இருக்கிறார்கள். விலைவாசிகளின் ஏற்றத்தைத் தடுத்து நிறுத்துவதற்கு மாநில அரசாங்கம் தனது அதிகாரத்திற்குட்பட்ட எல்லா நடவடிக்கைகளையும் மேற்கொண்டபோதிலும், மத்திய அரசின் பொருளாதாரக் கொள்கைகளே தற்போதைய பணவீக்க நிலைக்கு முக்கிய காரணம் என்பதை ஆளுநர் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளார்கள். அதுமட்டுமல்ல, உணவு தானியங்களின் விலைவாசிகளையும் ஏனைய இன்றியமையாப் பொருள்களின் விலைவாசிகளையும் நியாயமான அளவுகளில் நிறுத்த முயற்சி எடுத்துள்ளது. அதற்கு மத்திய அரசு ஓரளவிற்காவது உதவி புரியவேண்டுமென்று வற்புறுத்தியும், மத்திய அரசு எந்தவிதமான செயலும் செய்யாதிருந்தாலும்கூட விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்தக்கூடிய முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்டிருப்பது குறித்து மகிழ்ச்சியடைகிறேன்.

1962-ஆம் ஆண்டுவரையில் கவர்னர் அவர்கள் உரையிலோ அல்லது அமைச்சர்களோ விலைவாசிகளைப்பற்றி ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. எங்கள் கட்சியாகிய திராவிட முன்னேற்றக் கழகம்தான் விலைவாசி விஷம்போல் ஏறுகிறது என்று கூறிவந்தார்கள். அதற்கு

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

[1968 பிப்ரவரி 15]

அப்போதிருந்த அமைச்சர்கள் கேளாக்காதினராக இருந்தார்கள். ஆனால் அமைச்சர்களின் மனைவிமார்களோ விலைவாசி ஏறிவிட்டது, எங்களால் வாழ்க்கை நடத்தமுடியவில்லை என்று மாநாடு போட்டு பேசியபோதும் கூட அமைச்சர்கள் இந்த மன்றத்தில் “விலைவாசி எங்கே ஏறியிருக்கிறது”? என்றுதான் கூறினார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விலைவாசிப் போராட்டத்தை நடத்தி ஆயிரம் ஆயிரம் இளைஞர்கள் சிறைபட்டு, கட்டிளங்கானைகளான பொற் செழியன், கோ. சு. மணி இவர்களை பறிகொடுத்ததற்குப் பிறகு 64-ல் இந்த மன்றத்தில் அமைச்சர்கள் விலைவாசி எங்கே ஏறியிருக்கிறது என்று கூறியதை மாற்றி ஆமாம், ஏறியிருக்கிறது அதற்கான வழி வகைகளைக் காணவேண்டும் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார்கள். “திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர்களும், அங்கத்தினர்களும் பேசினார்கள், எங்களிடம் ஆட்சியைக் கொடுங்கள், பதுக்கப்பட்டிருப்பதை நாங்கள் எடுத்து விடுவோம், விலைவாசியைக்குறைப்போம் என்று சொன்னார்கள். அதற்காக இவர்களிடம் ஆட்சியைக் கொடுப்பதா, மக்கள் ஆட்சியை காங்கிரஸிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள், அதை எப்படி மற்றவர்களிடம் கொடுப்பது” என்று முன்னாள் முதல் அமைச்சர் பத்தவச்சலம் அவர்கள் கவர்னர் அவர்கள் உரை மீது 1962-ல் ஏப்ரல் மாதம் 27-ம் தேதியில் அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற நிகழ்ச்சி 450-ம் பக்கத்தில் இருக்கிறது. பாவம் பத்தவச்சலம் அவர்கள் கவலைப்பட்டதுபோல் மக்கள் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் கையில் ஆட்சியைக் கொடுத்துவிட்டார்கள்.

சென்ற ஆண்டு நடந்ததுபற்றி குறிப்பிட விரும்புகிறேன். “விலைவாசியைப்பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். விலைவாசிகள் விஷம்போல் ஏறிக்கொண்டே இருக்கின்றன. ஓரிரு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் விலைவாசிப் போராட்டம் நடத்தியதை நங்களுடைய கவனத்திற்குக்கொண்டுவர விரும்புகிறேன். 1952-53-ல் இருந்த விலைவாசியைவிட இன்றைக்கு பன்மடங்கு அதிகமாகியிருந்து கொண்டிருக்கிறது. அத்தியாவசியப் பண்டங்களின் விலைகள் மிக்க அதிகமாகி இருக்கிறது. அப்படி விலைவாசிகள் உயர்ந்திருக்கின்ற காரணத்தினால் எவ்வளவுதான் நாம் விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த முயற்சிகள் எடுத்தாலும், வெற்றி பெறவில்லை என்பதைத் தங்கள் கவனத்திற்குக்கொண்டு வருகிறேன். விலைவாசிகளைக் கட்டுப்படுத்த இந்த அரசாங்கம் என்னென்ன காரியங்களை மேற்கொள்ளப் போகிறது என்பதை நாங்கள் இந்த உரையில் எதிர்பார்த்தோம். ஆனால், உருப்படியாக எதையும் காணவில்லை. அதனால் பொதுமக்களும், நாங்களும் மிக்க ஏமாற்றம் அடைந்திருக்கிறோம் என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்” என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இதே சட்டமன்றத்தில் மார்ச் 21-ம் தேதி கூறியிருக்கிறார்கள். மேலும், அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், “பண்டங்களை சப்ஸிடைஸ்ட் ரேட்களில் கொடுப்பது நல்ல வழி

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்]

பாக இருக்கும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சிலோன் கவர்ன்மென்ட்டில் உணவு தானியங்களுக்கு ஸப்ஸிடி கொடுத்து வந்தார்கள். அதிகமாக பணத்தைக் கொடுத்து வாங்கி, தன்னுடைய சிப்பந்திகளுக்கு குறைந்த விலையில் கொடுத்து வந்தது. அதே முறையை இந்த அரசாங்கமும் கையாள் முடியுமா என்பதையும் பரிசீலனை செய்யலாம் என்று கட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதுபற்றி நிபுணர்களை வைத்துப் பரிசீலித்துப் பார்ப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்” என்றும், “முதல் பிரச்சனை உணவுப் பிரச்சனையாகும். முதலாவதாக உணவுப் பிரச்சனைக்கு ஒரு பரிகாரம் கண்டால்தான் மற்றப் பிரச்சனைகளுக்குச் செல்வது சிறப்பாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன்” என்றும் கூறியுள்ளார்கள். எனவேதான் நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் உணவுப் பிரச்சனையில் விலைவாசிகளைக் குறைக்க முதல் இடம் கொடுத்து, “புத்துயிரும் புது மெருகும் பெற்று மிளிரும் புதியதோர் பொருளாதார அமைப்புக்கு உணவுப் பொருள்களின் விலைவாசிக் குறைப்பே திறவுகோலாக அமையுமென்பது இவ் வரசின் அமுத்தமான கருந்தாகும்” என்று முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். “உணவுப் பண்டங்களின் விலைவாசிச் சிக்கலைத் தீர்க்க நாம் உறுதியோடு இன்றே, இன்னே செயல்பட வேண்டும். அப்போதுதான் விலைவாசி ஏற்றத்தால் ஆற்றாது அல்லல்படும் மக்களுக்கு அவர்கள் ஏங்கித் தவிக்கும் துயர் தணிப்பு உடனடியாகக் கிட்டும். அத்துடன் விலையேற்றம், செலவேற்றம் என்கிற இந்த நச்சு வட்டத்தின் உயிர் நாடியையும் தகர்த்தெரிய முடியும். இத்தகைய துணிச்சலான கொள்கையின் துணை கொண்டே கடக்க முடியும்.” என்றும் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள், இந்த மன்றத்தில் பட்ஜெட்டை சமர்ப்பிக்கும் நேரத்தில். சலுகை விலைகளில் உணவு தானியங்கள் வழங்குவதினால், ஏனையப் பொருள்களின் விலைகளும் குறையும் என்பதை மெய்ப்பித்துக் காண்பிப்பதற்கு நான் ஒருசில புள்ளிவிவரங்களைத் தருகிறேன். 13-2-1967-ல் இருந்த விலைகளும், 13-2-1968-ம் நாளன்று இருந்த விலைகளும். புளி பெர்க்வின்டால் 13-2-1967-ல் ரூ. 400 என்றிருந்தது—ரூ. 800 வரை விற்ப்பிருக்கிறது—13-2-1968-ல் ரூ. 210. இது சென்னையில் உள்ளவிலை. ஒரு சில இடங்களில் மணப்பாரையில் ரூ. 125-தான். மிளகாய் க்வின்டாலுக்கு ரூ. 480 இருந்தது 13-2-1968-ல் விலை ரூ. 150. தனியா ரூ. 250 என்றிருந்தது ரூ. 100-க்கு வந்திருக்கிறது. பூண்டு ரூ. 540 என்றிருந்தது ரூ. 125-க்கு வந்திருக்கிறது. மஞ்சள் ரூ. 300 இருந்தது ரூ. 250 ஆகியிருக்கிறது. ஜீரகம் ரூ. 103-25 என்றிருந்தது ரூ. 96-க்கு வந்திருக்கிறது. துவரம் பருப்பு ரூ. 280 என்றிருந்தது ரூ. 140-க்கு வந்திருக்கிறது. கடலைப் பருப்பு ரூ. 240 என்றிருந்தது ரூ. 190-க்கு வந்திருக்கிறது. உளுத்தம் பருப்பு ரூ. 175 என்றிருந்தது ரூ. 140-க்கு வந்திருக்கிறது. சேய்க்காய் ரூ. 180 என்றிருந்தது ரூ. 115-க்கு வந்திருக்கிறது. பட்டாணி ரூ. 140 என்றிருந்தது 115-க்கு வந்திருக்கிறது. நல்லெண்ணெய் (16 கிலோ) ரூ. 128-ஆக இருந்தது ரூ. 59-க்கு வந்திருக்கிறது.

[1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்தப் புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் உறுப்பினர் அவர்கள் எங்கிருந்து சேகரித்திருக்கிறார்கள்? அதுமட்டுமல்ல. இந்த விலைக்கு எங்கிருந்து வாங்கலாம் என்பதை யும் தயவு செய்து விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தினமணிப் பத்திரிகை வாராந்திர ரிப்போர்ட்டிலிருந்து எடுத்திருக்கிறேன். அந்தப் புள்ளிவிவரம் இது.

திரு. கே. வினாயகம் : அதிகாரபூர்வமான விலைகளைப்பற்றிச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அரசாங்க அதிகாரிகள் சேகரித்திருக்கிறார்களே அதைத்தான் நம்பக்கூடுமே தவிர, உங்களுக்கு வேண்டிய பத்திரிகைகள், எங்களுக்கு வேண்டிய பத்திரிகைகள் என்று வைத்துக்கொண்டு விவாதம் செய்வது சரியல்ல. கவர்ன்மென்ட் ஸ்டாட்டிஸ்டிஷியன் கொடுத்திருக்கும் விலைகளிருந்தால், தயவு செய்து படியுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அங்கத்தினர் கருத்தை நான் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால், அவர்களது கட்சிக்காரர்கள் தாறுமாறாக விலைவாசிகள் ஏறிற்று, ஏறிற்று என்று கடந்த ஒரு ஆண்டாக இந்தச் சபையிலும் வெளியிலும் கூறிவருகிறார்கள். விலைவாசிப் பட்டியலைக் கொடுத்தால், அதை ஏற்றுக் கொள்ளாதது மட்டுமல்ல இங்கும் வெளியிலும் விலை ஏறிவிட்டது, ஏறிவிட்டது என்று கூறுகிறார்கள். ஒரு விவகாரத்தில் மிகத் தெளிவாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதனால் யாருக்கும் பெருமை தேடிக்கொள்வதற்காகச் சொல்லவில்லை, இதனால் அரசாங்கம் சிறப்பைப் பாராட்டிக்கொள்ள வேண்டுமென்று விரும்பவில்லை. பொதுவாக, விலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரையில் 1966-ஆம் வருஷமும் 1967-ஆம் வருஷமும் ஆகிய இரண்டு வருஷங்களுக்கும் ஆன வாழ்க்கைச் செலவு புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. பொருளாதார இலாக்காவின் தயாரிக்கப்பட்டது. ஒன்று தெளிவாகச் சொல்ல முடியும். நம்முடைய மத்தியநிதி அமைச்சர் உங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். பழைய அரசாங்கம் பொறுப்பிலேயிருந்தபொழுது 1966-ஆம் வருஷம் ஜனவரி மாதத்திலே வாழ்க்கைச்செலவு, காஸ்ட் ஆப் லிவ்லிங் இன்டெக்ஸ்ட்ஸ் என்ன இருந்தது என்றால், 1966-ஜனவரியில் 620-ஆக இருந்தது கடைசியிலே டிசம்பர் மாதத்திலே 701-ஆக மாறியது. 1966-ஜனவரியிலே 620-ஆகயிருந்தது 701-ஆக, 80 புள்ளிகள் உயர்ந்தது. இந்த அரசாங்கம் பொறுப்பேற்றபிறகு 701-லிருந்து இந்த வருஷக் கடைசியிலே எந்த அளவு ஏறியிருக்கிறது என்றால், 20 புள்ளிகள் தான் ஏறியிருக்கிறது. விலைவாசி ஏறவில்லை என்பது அல்ல இதன் பொருள். கடந்த ஆண்டிலே எந்த ஒரு வேகத்திலே விலை ஏறிக் கொண்டிருந்ததோ, அது முக்கால் பகுதியாகக் கட்டுப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது. ஸ்திரப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நான் இந்த மன்றத்திற்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த அரசாங்கம்

1968 பிப்ரவரி 15]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கத்திற்குப் பெருமைவேண்டுமென்பதற்காக இதைச் சொல்லவில்லை. முன்னால் வருகிற விவாதங்களில் இந்த விலைவாசிகளை எந்த முறையில் கட்டுப்படுத்தவேண்டும், எந்த முறையில் விலைவாசிகள் இப்போது கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு முன்னால் கட்டுப்படுத்தாததற்குக் காரணங்கள் யாவை? குற்றவாளிகள் யார், யார்? என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் விவாதிக்கத்தான் இருக்கிறேன். இப்போது குறுக்கிட நேர்ந்ததற்குக் காரணம் இது சம்பந்தமாக ஒரு தவறான கருத்து தமிழகத்திலேயும், மக்களுக்கும் ஏற்பட அரசியல் ரீதியில் செய்யக்கூடாது என்பதற்காகத்தான். காங்கிரஸ்காரர்கள் இவ்வாறு கூறினால், அவர்கள் கட்சியினைச் சேர்ந்த மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களையே மறுக்கிறார்கள் என்பது தான் பொருள். பல பொருள்களின் விலைவாசிகள் குறையவில்லை. அதற்கான காரணங்களைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம், அதை விளக்குகின்றோம். கடந்த காலத்திலே வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளி எந்த வேகத்திலே சென்றதோ அந்த ஓட்டத்திலேயே செல்லாமல், இந்த அரசு பொறுப்பேற்றபிறகு 20 புள்ளியிலே வைத்திருக்கிறது என்பதை நான் மிகுந்த உறுதியோடு, ஆதாரத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள முடியும்.

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : தலைவரவர்களே, தினமணி பத்திரிகை காங்கிரஸ் பத்திரிக்கையோ அல்லது திராவிட முன்னேற்றக் கழகப் பத்திரிக்கையோ அல்ல. அது செய்திப்பத்திரிகை. அந்தப் பத்திரிகை தயாரித்த புள்ளிவிவரம். அதற்கு திருப்புகள் சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கப் புள்ளி விவரம் கிடைக்க ஆறு மாதம் ஆகும். நான் சொல்லுவது இன்றையநிலை. இந்த விஸ்டைப் படித்தால், அதிகமாக இருக்குமென்ற காரணத்தால், எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் தடுக்கிறார்கள். ஆனால், அதிகார பூர்வமாக வரத்தான் போகிறது. இதில் 4, 5 அயிட்டங்கள் மட்டும் படித்துவிடுகிறேன். கடலெண்ணெய் முன்பு 433 ரூபாய், இப்போது 260 ரூபாய். ரிபைண்ட் ஆயில் முன்பு 90 ரூபாய் 20 காசு, இப்போது 59 ரூபாய். சோப்பு முன்பு 8 ரூபாய் 40 காசு, இப்போது 7 ரூபாய் 10 காசு, நெய் முன்பு 14 ரூபாய், இப்போது 12 ரூபாய், வெங்காயம் முன்பு 42 ரூபாய், இப்போது 18 ரூபாய். உருளைக்கிழங்கு முன்பு 52 ரூபாய், இப்போது 36 ரூபாய். பச்சை மிளகாய் முன்பு 2.75 ரூபாய், இப்போது 60 பைசா. இப்படியே படித்துக்கொண்டு சென்றால், நீங்கள் மயங்கி விழுந்து விடுவீர்கள். அந்த அளவிற்கு இன்று விலைகள் குறைந்திருக்கிறது. மேலும் விலைகள் சரியும் என்று வியாபாரிகள் பயப்படுகிறார்கள். நாட்டிலேயுள்ள நல்ல வர்கள் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் தலையை வளையிலே வைத்துக்கொண்டு உலகமே தன்னைப் பார்க்க வில்லை என்று நினைக்கும் நெருப்புக்கோழியைப் போல நிலைமையைக் காண மறுக்கிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் போன்ற வர்கள் இவ்வாறு விலைவாசியைக் குறைந்தமையைப் பாராட்டு வார்கள் என்று பார்த்தோம். அவர்களும் அதற்கு முன்வானில்லை. திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் இந்த நல்ல ஆட்சியை ஒழித்து விட வேண்டுமென்று முயற்சி செய்கிறார்கள். அவ்வாறு ஒழித்துவிட

[திரு. ஆர். நாகசுந்தரம்] [1968 பிப்ரவரி 15]

லாமென்று வீணாக கனவு காண வேண்டாம் என்று எச்சரித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு ஆதாரம் ஒன்றே ஒன்றை மட்டும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். மத்திய அரசின் துணை கொண்டு இந்த ஆட்சியைக் கவிழ்த்து விடலாமென்று கனவு காண்கிறார்கள்.

“The Centre—State conflict will not lead to any serious complications” என்று “Future of Non-Congress Government, Madras.”

என்ற தலைப்பில் ‘அஸ்ட்ராலாஜிகல் மாகசின்’ என்ற புத்தகத்தில் பக்கம் 552-இல் வால்ட்மும் 56-இல், நெம்பர் 6-இல் எழுதப் பட்டிருக்கிறது.

“Regarding the administrative abilities of the Party, Jupiter well placed indicates that the Planning of the Party will be on sound lines and sane.”

என்று டாக்டர் பி. வி. இராமனாஜ் டிசம்பர் 66 இலேயே எழுதப் பட்டிருக்கிறது. நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு கூட அல்ல, அதற்கு முன்னாலேயே எழுதப்பட்டிருக்கிறது மேலும்,

“Saturn's Dasa runs till 1979 November, and it must be presumed that the Party will have its Hey-day during this period. The Party has got long life and a bright future. Till 1979 the D.M.K. will be very popular with the masses”

என்றிருக்கிறது, எனவே வீணாகக் கனவுகள் காண வேண்டாமென்று காங்கிரஸ் நண்பர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்தமைக்காக நன்றிகூறி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. கே. வியைகம் : இப்பொழுது ஜாதகத்திலேயும், சாஸ்திரத்திலேயும் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஜாதகத்திலே அமைச்சர்களுக்கும், அங்கத்தினருக்கும் நம்பிக்கை இருப்பது பற்றி சந்தேகமும். அந்த நம்பிக்கை அவர்களுக்கு உண்மையிலேயே இருக்கிறதா? அல்லது எங்களுக்காகப் படித்துக்காட்ட வேண்டுமென்று படித்துக் காட்டுகிறார்களா?

திரு. ஆர். நாகசுந்தரம் : எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லாவிட்டாலும் ஆட்சியை இராத்திரி 12 மணிக்கு ஒப்புக்கொண்டார்களே அவர்களின் நம்பிக்கையின் பேரிலேதான் டாக்டர் பி. வி. இராமன் எழுதியுள்ளார்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : இதன்மீது நம்பிக்கை உற்றிக்கவலையில்லை. தமிழக மக்கள் மீது எங்களுக்கு நிரம்ப நம்பிக்கை உண்டு. அவர்களது தொண்டிலும், நல்லெண்ணத்திலும் நிறைய நம்பிக்கை உண்டு. அதில் சந்தேகம் வேண்டாம்.

* திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகரவர்களே, ஆளுநர் அவர்களின் உரைமீது என்னுடைய கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். ஆளுநர் அவர்கள் தமிழ் வளர்ச்சியிலும், மொழிப்பிரச்சினையிலும் மிகவும் அக்கறை

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

செலுத்தி இருக்கின்றார்கள் என்பது அவர்களுடைய உரையிலேயிருந்து நன்றாகத் தெரிகிறது. அதற்காக அவர்களை நான் மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இப்பொழுது சென்னை, மதுரை, திருச்சி, திருநெல்வேலி, கோவை போன்ற இடங்களிலே பல கலவரங்கள் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் ஏற்படுவது நாட்டுக்கு நல்லது அல்ல, அரசுக்கும் இது நல்லது அல்ல, இதை எப்படியாவது தடுப்பதற்கு மந்திரிகள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் ஏற்பட்டால் மக்களுடைய பலவிதமான பொருள்களுக்கு மட்டுமின்றி மற்றவைகளின் பாதுகாப்பிற்கும் இன்னல் விளைவிக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. இதனால் மக்கள் கலவரப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதைப்போன்ற கலவரங்களைத் தூண்டி எப்படியாவது ஆட்சியைக் கவிழ்க்க வேண்டுமென்று ஒருசிலர் நினைக்கிறார்கள். எனவே இதுசம்பந்தமாகக் கவனம் செலுத்தி இப்படிப்பட்ட கலவரங்கள் ஏற்படாமல் தடுக்க வேண்டிய முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கலவரங்களிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் எந்தப் பகுதியினராக இருந்தாலும், அவர்கள் இந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி பாடுபாடு இல்லாமல் அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

ஆளுநர் உரையிலே கிழக்கு இராமநாதபுரம் பகுதியிலே ஏற்பட்ட புயல், வெள்ளத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடப்படாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது. அங்கு ஏற்பட்ட புயல் வெள்ளத்தின் காரணமாக கிராம ரோடுகள் முழுவதும் அழிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. கிராம ரோடுகள் கிராமங்களிலிருந்து தொடர்பே இல்லாமல் அறுந்து போயிருக்கிறது. இதனால் மக்கள் மிகவும் அவதிப்படுகிறார்கள். இந்த ரோடுகளைச் செப்பனிடவதற்கு இன்னும் ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. இதைப்பற்றிக் கேட்டால் மத்திய அரசாங்கத் துலிருந்து நிதி கிடைக்கவில்லை. அதனால்தான் செய்ய முடியவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். பல பள்ளிக்கூடங்களும் இதே நிலையிலேதான் இந்தப் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டு அழிந்திருக்கின்றன. ஏரிகளைப் பொறுத்தவரையில் ஏரிகள் எல்லாம் உடைந்து போயிருக்கின்றன. இன்னும் அதற்கு எல்டிமேட் போட்டு, வேலை துவங்காமல் இருக்கிறது. அதையும் உடனடியாகச் செய்து, அந்த ஏரிகளையெல்லாம் மராமத்து செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது பரமக் குடியிலே ஒரு ஸ்பெஷல் டிவிஷனை ஏற்படுத்தி இருப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த டிவிஷன் இன்னும் வேலையைத் தொடங்கவில்லை. இப்பொழுதே வேலையைத் தொடங்கினால்தான் அடுத்த வருடத்திலாவது இந்த ஏரிகளெல்லாம் செப்பனிடப்படும். அதன்மூலம் நல்ல நிலையிலே விவசாயம் செய்வதற்கு முடியும் என்று நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1968 பிப்ரவரி 15]

எல்லா ஏரிகளின் கரைகளும் உடைந்து, அந்த ஏரிகளிலே தண்ணீர் அதிகம் தேங்கியிருப்பது மிகமிகச் சிரமமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இந்த வேலைகளை இந்த வருடத்திலே செய்யாத நிலை ஏற்படுமானால் அடுத்த வருடத்திலும் விவசாயத்திற்கு வேண்டிய தண்ணீரைத் தருவதிலே கஷ்டம் ஏற்படும். இதற்கெல்லாம் எப்படியாவது ஒரு கிராண்ட் கொடுக்க வேண்டும். வரப்போகின்ற பட்ஜெட்டிலே இதற்குத் தனி கிராண்ட் ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் அரசாங்கம் 20 வருடம் ஆண்ட பொழுது இப்படிப்பட்ட அபிவிருத்திகளிலே நாட்டம் செலுத்தாமல் இருந்தார்கள். இப்பொழுது கூட சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் கிராண்ட் கொடுக்காமல் இருந்தது. இந்த கிராண்ட் கிராமங்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கப்படாமல் புறக்கணிக்கப்படுவதால் வேலைகள் நடைபெறவில்லை. இருப்பது வருடமாக ஆண்ட காங்கிரஸ் அரசாங்கம்தான் கிராமப் புறங்களைக் கவனிக்காமல் இருந்தது. இந்தப் புதிய ஆட்சியாவது இதைக் கவனிக்கவில்லை என்றால் கிராமப்புறங்கள் நன்மை அடையாமலாக. மெட்ராஸ் போன்ற சிட்டிகளிலே இருப்பவர்கள் எரோப்பேன்களிலே பறந்தாலும் கூட என்னைப் போன்ற கிராமப்புறங்களிலே இருப்பவர்கள் கட்டை வண்டியிலாவது போவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும். 20 வருட ஆட்சிக்குப் பிறகு உங்களுடைய ஆட்சியிலாவது அதற்கு ஏதாவது வழி வகை செய்தாக வேண்டும். கிராமப்புறங்களிலுள்ள ரோடுகள் எல்லாம் அபிவிருத்தி மற்ற இடங்களோடு தொடர்பு கொள்ள முடியாமல் இருப்பது மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. நிச்சயமாக கிராமப்புறங்களைக் கவனிக்கின்ற முறையிலே பட்ஜெட்டிலே பணம் ஒதுக்க வேண்டும். அப்படிப் பணம் ஒதுக்கி, கிராமப்புற ரோடுகள், பள்ளங்கள் இவைகளை எல்லாம் சரி செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நினைக்கின்றோம். உற்பத்தி பெருகினால்தான் இந்த நாட்டிலே எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை செய்ய முடியும் என்பதை இந்த அரசு உணர்ந்திருக்கிறது. இதற்குத் திட்டங்கள் மட்டும் போட்டு விரயமாகும் இல்லை. முடிவாவது எல்லா கிராமங்களுக்கும் ரோடுகள் தேவை. ரோடுகள் இருந்தாலொழிய உற்பத்தி அதிகரிக்க முடியாது என்பது என்னுடைய பூரணமான நம்பிக்கை. விவசாயிகள் விவசாயத்திற்குக் கைவாயான சாதனங்களையும் ரசாயன உரம் போன்ற பொருள்களையும் கிராமத்திற்குக் கொண்டு வர ரோடுகள் அவசியம். அந்த முறையில் கிராமப்புறங்களில் ரோடுகள் இல்லாத சூழையைப் போக்கி, எந்தக் கிராமத்திலிருந்து எந்தக் கிராமத்திற்கு வேண்டுமானாலும் போவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். வெளும் கட்டை வண்டிகள் மட்டும் அல்ல கார் போவதற்கும் வழி இல்லை என்ற நிலையை மாற்றினாலொழிய கிராமப் புறங்கள் நிவர்த்தி ஆகையவே முடியாது. ஆகவே இந்த அரசு இதிலே மிகவும் அக்கறை கொண்டு, இந்தக் கிராமப் புற ரோடுகளைச் செப்பணிட்டுக்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]
கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். புதிய ரோடு
களைப் போடவும் பழைய ரோடுகளைச் செப்பனிடவும் இந்தப்
பட்ஜெட்டிலே நிதி ஒதுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்
கிறேன்.

இப்பொழுது புஞ்சை நிலவரியைத் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறது
இந்த அரசாங்கம். ஆனால் இந்த புஞ்சை நிலங்களுக்கு இருக்கிற
அடிப்படைத் தீர்வைக்கு இருக்கிற சர்சார்ஜ்கள் எல்லாம்
அப்படியே இருக்கின்றன. அதுதான் அதிகமாக இருக்கிறது.
அடிப்படைத் தீர்வையைக் காட்டிலும் சர்சார்ஜ் அதிகமாக இருக்
கிறது. அதுவும் விவசாயிகளுக்கு மிகப் பளுவாக இருக்கிறது.
ஆகவே இந்த அடிப்படைத் தீர்வையை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு
மற்ற சர்சார்ஜ்களை எல்லாம் நீக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்
கொள்கிறேன். (மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : அந்த
சர்சார்ஜ்கள் எல்லாம் பஞ்சாயத்துக்குச் செல்கின்றன.)
பஞ்சாயத்துக்கு அந்த சர்சார்ஜ்கள் போய் விடும் என்று
அமைச்சரவர்கள் சொல்கிறார்கள். வேறு ஏதாவது வழி கண்டு
பிடித்துப் பஞ்சாயத்துக்களுக்குக் கொடுக்கட்டும். பஞ்சாயத்து
வருமானத்தைப் பெருக்க வேறு நல்ல வழிகளைக் கண்டு பிடிக்க
வேண்டுமென்று நமது அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்
கிறேன். விவசாயிகள்மீது வரி போட்டுத்தானா பணத்தைப் பெற
வேண்டும்? வேறு பல காரியங்களிலே அதிக வரி போட்டடுமே?
அல்லது வேறு அபிவிருத்தி செய்தோ பஞ்சாயத்துக்களுடைய
நிதியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.
நஞ்சை நிலங்களின் வரியை அகற்றுவதுபற்றி ஏற்கனவே இருந்த
அரசாங்கம் யோசித்து வருகின்றோம், யோசித்து வருகின்றோம்
என்றே சொல்லிக் கொண்டு வந்தார்கள். நான் கடைசியாக
அவர்களை . . .

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அரசாங்கத்திலே இருந்த
வர்கள் சொல்லவில்லை. அவர்கள் வெளியிலே பொதுக் கூட்டத்
திலே மீண்டும் நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் அகற்றுவதாகச்
சொன்னார்கள் என்று சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : சொல்லிக்
கொண்டே இருந்தார்கள். நான் கடைசியாக முதலமைச்சர்
அவர்களிடம் கேட்ட பொழுது நாங்கள் மீண்டும் ஆட்சிக்கு
வந்தால் இந்த நில வரியை அகற்றியிருப்போம் என்றே உறுதி
மொழி கொடுத்தார்கள். ஆனால் அந்த உறுதிமொழியைக் காப்
பாற்றாமலே அவர்கள் போய் விட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற
அரசாங்கமும் இதைப் பற்றிச் சொல்லும்பொழுது இது பரிசீலனை
யில் இருக்கிறது, இன்னும் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறோம்
என்று சொல்லிக் கொண்டே இருக்கிறது. விவசாயத்தைப்
பெருக்கவேண்டும். உணவுப் பஞ்சம் இல்லாமல் நாட்டைக் காப்
பாற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் விவசாயி உற்சாகமாக
விவசாயம் செய்ய வேண்டும். விவசாயிக்குப் பல நன்மைகள்
செய்தால் ஒழிய விவசாயி உற்சாகமாக விவசாயம் செய்ய முடி

[திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம்] [1963 பிப்ரவரி 15]
பாது. ஆகவே இந்த அடிப்படை நில வரியை மட்டுமல்லாமல்
நஞ்சை மீது இருக்கிற எல்லா வரிகளையும், அதாவது முறையாக
ஒரு வரியை மட்டும் லேசாக வைத்துக் கொண்டு பாக்கி வரிகளை
எல்லாம் நீக்கினால்தான் இந்த நாட்டிலே உணவுப் பஞ்சத்தைப்
போக்க முடியும்.

(திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன் தலைமை)

விவசாயத்தைப் பற்றி நன்கு உணர்ந்த ஒருவர் விவசாய
அமைச்சராக இருக்கிற காரணத்தாலே பெரும் பாரத்தைக்
குறைக்கலாம். ஏதேதோ விவசாய வரிகள் இருக்கின்றன.
ஏதேதோ சர்சார்ஜ்கள் இருக்கின்றன. இந்த மாதிரி நிலை
இருப்பதனாலே மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கின்றது. . வெள்ளம், புயல்
அடித்த நேரத்தில் கூட வருஷச் செய்வதற்கு ஒரு பக்கம் ரெவின்யூ
அதிகாரிகள் முற்பட்டிருக்கிறார்கள். விவசாயிகள் கொடுக்க
முடியாமல் கஷ்டப்பட்டார்கள். வருவாய் இல்லாத நேரத்தில்
கூட விவசாயிகள் வரி செலுத்த வேண்டிய நிலை இருக்கின்றது.
பார்க்கின்றபொழுது விவசாயி வரியை செலுத்த முடியாத நிலையே
தவிர, வைத்துக் கொண்டு கொடுக்காமல் இருக்கிற நிலை இல்லை.
ஆகவே இருக்கிற வரியை உடனடியாக ரத்து செய்ய வேண்டு
மென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது.)

ஒரிசா அரசாங்கத்திலே அவர்கள் புதிதாக ஆட்சிக்கு வந்த
உடனேயே இந்த நிலவரி முழுவதையும் ரத்து செய்து இருக்கிற
ார்கள். அவர்கள் ரத்து செய்து காண்பித்து விட்டார்கள்.
ஆகவே, இந்த தமிழக அரசு அதைப் பின்பற்றி இந்த விவசாய
வரியை உடனடியாக ரத்துச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்
கொள்கிறேன்.

அடுத்து, என்னுடைய தேவகோட்டை பகுதியிலே எலக்ட்ரிக்
பல்புகள் எல்லாம் எரிவது இல்லை. ஒரே இருட்டுமயமாக இருக்
கிறது. இதைக் கேட்டால் பல்பு கிடைக்க வில்லை என்று சொல்
கிறார்கள். பல்பு கிடைக்கக்கூட வழி பண்ண முடியாத நிலை உதய
சூரியன் ஆட்சியிலே இருக்கலாமா? இது உதயசூரியன் ஆட்சி.
இங்கே இருள் இருப்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடிய வில்லை.
இந்த பல்புகளை எல்லாம் உடனடியாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று
இராமநாதபுரம் டி. டி. சி. மீட்டிங்கிலே கூட தீர்மானம்போட்டு
அனுப்பியிருக்கிறோம். அந்தப் பகுதிகளில் எல்லாம் ஒரே இருட்டு
மயமாக இருக்கிறது. அங்கே போகவே முடியவில்லை. ஒரே
பயங்கரமாக இருக்கிறது. ஆகவே, இதை உடனடியாக நிவர்த்தி
பண்ண வேண்டும். மத்திய சர்க்கார் இதற்கும் தடை போடு
கிறதா? இல்லையென்றால் கொடுக்க முடியாமல் பண்ணி விட்டதா?
இந்த நிலைமையைப் பற்றி அமைச்சரவர்கள் பதில் சொல்லும்
போது கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனக்குச்
சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்கு நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு இத்துடன்
முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

1968 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, அவர்கள் பகுதிக்குப் போனேன். அவர்களுடைய பகுதியின் தெருக்களில் லெல்லாம் நன்றாக வெளிச்சம் இருந்தது. ஒருவேளை உதயசூரியன் இல்லாத நட்சத்திரக் காலத்திலே சூரியன் அல்லாத சமயத்திலே இருள் இருந்திருக்கலாம் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால் இந்தப் பல்பைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களுடைய கோரிக்கையை அரசாங்கம் ஏற்கனவே பரிசீலித்து வருகின்றது. அது இந்த உதய சூரியன் ஆட்சியிலே வந்தது இல்லை. நான் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த பொழுது கூட, அங்கே டி.டி.சி. கூட்டத்திலே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. இந்த பல்பு எப்படி சப்ளை செய்வது என்பதற்கு ஒரு முறை இருக்கிறது. அந்த முறையை மாற்றுவது பற்றி இந்த அரசு பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. பஞ்சாயத்துக் களும் தெருக்களுக்கு நாங்களே இந்த பல்பு சப்ளையை ஏற்றுக் கொள்கிறோம், எங்களிடமே பல்பு வாங்குவதற்கு அதிகாரம் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதையும் இந்த அரசாங்கம் பரிசீலித்துக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கத்தில் எப்பொழுதுமே விளக்கு இருக்கிறது. அந்த ஜில்லாவிலே இருள் என்று சொன்னது தவறு என்று அவர்களிடத்திலே கூறிக் கொள்கிறேன்.

மேலும், அந்தப் பகுதியிலே வரிவஜா செய்யவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் இந்த கோரிக்கை நீண்ட நாட்களாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பகுதிகளில் வரி வஜா செய்து கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர் கேட்பது 'விளைந்தாலும், விளையாவிட்டாலும்' எங்களுக்கு வரி வஜா செய்து கொடுக்கவேண்டும்' என்பதுதான், அது கொஞ்சம் கூட்டமாக இருக்கும்.

அடிப்பட நிலவரியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அடிப்படை நிலவரியை எப்படி நீக்குவது, அதோடு சேர்த்து இருக்கக்கூடிய வரியை எப்படி நீக்குவது என்பதுபற்றி அறிக்கைகளெல்லாம் தயாரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த அறிக்கைகளையெல்லாம் வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்குப் பின்னால் முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன், ஸார். அமைச்சர் அவர்கள் உதய சூரியன் ஆட்சியில் லைட் இல்லை என்று சொன்னேன் என்று தவறாக நினைக்கிறார்கள். நான் அப்படிச் சொல்லவில்லை. உதய சூரியன் ஆட்சியில் இருட்டு இருக்கக்கூடாது என்றுதான் சொன்னேன். அதைத் தான் நான் சொன்னேனே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. இதற்கு விரைவில் ஏதாவது வழிவகை செய்து, எங்கு பார்த்தாலும் லைட் இருப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்து தாவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நன்சைக்கு நிலவரியை நீக்க வேண்டும் என்பது உங்களது கட்சிக் கொள்கையாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், புஞ்சைக்கு வரி நீக்கியதைப் பற்றியே

[திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி] [1968 பிப்ரவரி 15]

சுதந்திராகக் கட்சி அங்கத்தினர்கள் விவசாயக் கருத்தரங்கில் கண்டித்துப் பேசுகிறார்கள். ஆகவே, அதுபற்றி விளக்கம் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கரு. ராம. கரியமாணிக்கம் அம்பலம் : எங்கள் கட்சிக் கொள்கை, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் பிரயோசனமாக இருப்பதோடு, விவசாய அபிவிருத்திக்கு இது உதவியாக இருக்குமாதலால், இந்த வரியைத் தள்ளவேண்டும் என்றுதான் சொல்கிறோம்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : விவசாய வருமானம் இல்லாதவர்களுக்கு வரி கூடாது என்று அங்கத்தினர்கள் வாதாடுகிறார்கள். வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு விவசாய வரி போடுவதை எதிர்க்கிறார்களா, ஆதரிக்கிறார்களா?

திரு. ந. வீராசாமி : மாண்புமிகு சட்டமன்ற மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே 10-2-1968 அன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் . . .

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : ஆன் எ பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர், ஸார், தயவு செய்து கூறுகிறேன். இந்தமாதிரி அங்கத்தினர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் கனம் அமைச்சர்களுடைய குறுக்கீடு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான வேண்டுகோள். முக்கியமான கட்டங்களில், சந்தர்ப்பங்களில், குறுக்கீடு இருக்கட்டும், வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் குறுக்கீடு செய்து பதில் சொல்லிக்கொண்டிருந்தால், குறுக்கீட்டில் நேரம் அதிகமாகப் போய், பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் இல்லாத அளவுக்குப் போய்விடுகிறது என்பதைத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதிகப்படியான குறுக்கீடு இருக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : அவசியம் ஏற்படும் பொழுது குறுக்கீட்டு விளக்கம் தருகிறோமே ஒழிய, கனம் அங்கத்தினர்களுடைய நேரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக அல்ல, நீங்கள் பேசிய அத்தனை கருத்துக்களுக்கும் பதில் கிடைக்க வேண்டும். முதல் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்ல இருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட பிரச்சினைகள் வரும்பொழுது, சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர்கள் விளக்கம் சொல்வது அங்கத்தினர்களுக்கு பிரயோசனமாக இருக்கும் என்று நினைத்துத்தான் நாங்கள் குறுக்கீட்டுப் பேசுகிறோம். பேசக்கூடாது என்று கனம் அங்கத்தினர் நினைத்தால், அவர்களுக்கு வேண்டிய விளக்கம் கிடைக்காமல் போய்விடும் என்றுதான் நினைக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : உறுப்பினர்கள் தவறாகச் சொன்னால், உண்மையான நிலையை வெளிப்படுத்தத்தான் செய்வோம். அதில் வருத்தப்படுவதில் பிரயோசனம் இல்லை.

திரு. வி. கே. கோதண்டராமன் : தவறைச் சுட்டிக்காட்டுவது பற்றி நான் கூறவில்லை. பேசுவது அவ்வளவும் தவறு என்று ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் பதில் சொல்வது என்று ஆரம்பித்தால்,

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. வி. கே. கோதண்டராமன்]

அது எந்த அளவுக்கு உதவியாக இருக்கும்? அது முறையாக இருக்குமா? அப்படி அடிக்கடி குறுக்கடி செய்ய வேண்டாம் என்றுதான் சொன்னேனே ஒழிய, தவறைச் சுட்டிக்காட்டவே கூடாது, திருத்தவே கூடாது என்ற கருத்தை நான் சொன்னதே கிடையாது. முக்கியமான சந்தர்ப்பத்தில் சுட்டிக்காட்டலாம். அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லப் போகிறார்கள். அப்படி பதில் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் போதுமான அளவுக்கு அவ காசம் இருக்கிறது. அந்த நேரத்தில் சொல்லிக்கொள்ளலாம்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராசன்): கனம் உறுப்பினர் கூறியது பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஒழுங்குப் பிரச்சினை அல்ல. வெறும் விளக்கம்தான். உறுப்பினர் திரு. வீராசாமி அவர்கள் தொடர்ந்து பேசலாம்.

* திரு. ந. வீராசாமி: தலைவரவர்களே, 10-2-1968 அன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் வகையில் எனது ஒரு சில கருத்துக்களை இங்கே வழங்க விரும்புகிறேன். இதுவரையில் இந்த சட்டமன்றத்திலே பல ஆளுநர்கள் உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். பலமுறை உரையாற்றியிருக்கிறார்கள். இருந்தாலும், இவர் ஆற்றிய உரையைப் பார்க்கிற நேரத்தில், தமிழகத்தில் மட்டுமல்லாமல், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலேயே எந்த ஆளுநரும் இதுவரையில் இத்தகைய உரையை ஆற்றவில்லை என்று என்னால் சொல்ல முடியும். ஏனென்று கேட்டால், ஆளுநர் அவர்கள் தனது உரையில் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு அரசு நல்ல முறையில் நடப்பதற்கு முக்கியமான தேவை நிதியும், அதிகாரமும் என்று. அந்த நிதியையும், அதிகாரத்தையும் மத்திய அரசாங்கம் அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருப்பதால் மாநில அரசுகள் ஜனநாயக அடிப்படையில் இயங்குவதற்கு அதிக நிதியும் அதிகாரமும் மாநிலங்களுக்கு கிடைக்க வழி செய்யவேண்டும் என்ற வகையிலே தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கே காங்கிரஸ்காரர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் அப்படிப்பட்ட உரையை ஆதரிக்கின்ற வகையில் இல்லாமல் இதிலே ஒன்றுமில்லை, ஒன்று மில்லை என்று சொல்வதைக் கண்டு நான் மிகவும் வேதனைப் படுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் ஆற்றிய உரைக்கு அவர்கள் நன்றி தெரிவிக்க உண்மையிலேயே கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இதை விட ஒரு நல்ல உரையை நிச்சயமாக அவர்கள் இதுவரையில் கேட்டிருக்க முடியாது. ஆனால், அதற்குப் பதிலாக அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் பார்த்தால், ஏதோ உலகத் தமிழ் மாநாடு நடந்ததற்கு அழைப்பு வரவில்லை என்பதுபோன்ற குற்றச் சாட்டுகளைத்தான் அவர்களால் சொல்ல முடிந்ததே தவிர, உருப் படியான குற்றச்சாட்டுகள் எதையும் அவர்களால் சொல்ல முடிய வில்லை.

அடுத்து, இங்கே பேசிய திரு. ஜார்ஜ் அவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்காக வசூல் செய்த விவகாரத்தில் ஏதோ தவறு நடந்ததாகக் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தத் தவறு எப்படி நடந்தது என்று

[திரு. ந. வீராசாமி]

[1968 பிப்ரவரி 13]

ஆதாரத்தோடு ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அவர் சொன்னதெல்லாம், உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்காக நிதி வசூல் செய்யும்போது நிதி கொடுக்காத ஒரு லாரிக்கு சொந்தக்காரரை ஏதோ போலீஸ் அதிகாரி ஒருவர் கூப்பிட்டு, ரோனியோ பாரம் கொடுத்து, பிரக்சரி இல்லை என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள் என்பதுதான். நான் இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுவாக ரோனியோ பாரம் கொடுத்தார்கள் என்றால், அது நடைமுறை நிர்வாகத்தில் இருக்கக்கூடிய வழக்கமே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. காங்கிரஸ் ஆண்டு வந்த நேரத்தில் கூட அப்படிப்பட்ட ரோனியோ பாரங்கள் போட்டு, எங்கே குற்றம் நடக்கிறதோ, அந்த நேரத்தில் குற்றம் செய்தவர்களுக்கு அதை அனுப்புவதுண்டு. ஏதோ உலகத் தமிழ் மாநாட்டுக்காக தனிப்பட்ட முறையிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட சூழ்நிலை அல்ல அது.

அடுத்து மதிப்பிற்குரிய திரு. சித்தன் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள் 'நாங்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் தெரியுமா? ரத்தம் சிந்தியவர்கள், அப்படிப்பட்டவர்கள், இப்படிப்பட்டவர்கள், இப்பொழுது நடைபெறுகிற ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு நாங்கள் அஞ்ச மாட்டோம்' என்று. அவர்களுக்கு தயவு செய்து நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் தமிழகத்தில் மாணவர்கள் கொதித்து எழுந்திருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால், தி.மு.க.-வா அதற்குக் காரணம்? நான் இந்த மன்றத்தில் குற்றம் சாட்டுகிறேன். மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள் காங்கிரஸ் காரர்கள், இந்த ஆட்சியை எப்படியாவது கவிழ்க்க வேண்டும் என்று திட்டம் போட்டார்கள்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: மாணவர்களைத் தூண்டிவிட்டார்கள் காங்கிரஸ் என்று கனம் உறுப்பினர் கூறுகிறார்கள். எந்த காங்கிரஸ்காரர், எந்த இடத்தில், எப்பொழுது தூண்டிவிட்டார்கள் என்பதை ஆதார பூர்வமாக நிரூபிக்க முடியுமா என்று அன்றைக் கேட்கிறேன்.

திரு. ந. வீராசாமி: கோவையில் இருக்கின்ற காங்கிரஸ்காரர்கள் கூட்டத்தில் ஆரம்பித்த இந்த விவகாரத்தை தமிழ் நாடே தெரிந்து கொண்டிருக்கிறது. அங்கே இருக்கிற கல்லூரி முதல்வர்கள் மாணவர்களை வேண்டுமென்றே தூண்டிவிட்டு, 'நீங்கள் கல்லூரிக்குக் கூட வரவேண்டியதில்லை, நீங்கள் இந்தி ஒழிக என்று எழுதுங்கள், அதே நேரத்தில் ஒரு படி அரிசித் திட்டம் எங்கே என்றும் எழுதுங்கள்' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் கோவையில் நடந்தன என்பதை எல்லோரும் அறிவார்கள். அதிலிருந்து என்ன தெரிகிறது? மாணவர்கள் இந்தி ஒழிய வேண்டும் என்று கூறுவதுபற்றி நான் சொல்ல வரவில்லை. ஆனால் அதே நேரத்தில் ஒரு படி அரிசித் திட்டம் எங்கே என்று கேட்பதினால், நான் யாரை சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது? அந்தப் பள்ளி முதல்வர்கள் அல்லது அந்தக் கல்லூரியை நடத்துபவர்கள். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களை தூண்டிவிட்டார்கள். அதேபோல நவ இந்தியா

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. ந. வீராசாமி]

பத்திரிகை என்று சொல்லப்படுகிற, திரு. ராமகிருஷ்ண நாயுடு நடத்துகின்ற பத்திரிகையில் மானவர்கள் நடத்திய போராட்டங்களுக்கு பெரிய விளம்பரம் கொடுத்து, விளம்பரப் படுத்தியிருந்தார்கள். இதிலிருந்து நாம் நிச்சயமாகச் சொல்ல முடியும். அது மாத்திரமல்ல, இந்த ஆட்சியை ஒழிப்பதற்கு காங்கிரஸ்காரர்கள் போட்ட முதல் திட்டம், தொழிலாளர்களை எப்படியாவது பழிவாங்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், ஆலை அரசர்களை அணுகி தொழிற் சங்கங்களுக்கும், தொழில் கூடங்களுக்கும், தகராறு நடந்துவந்த விவகாரங்களில் இடையூறுகளை உண்டாக்கினார்கள். ஆண்டுதோறும் போனஸ் கொடுப்பதுபோல் இந்த ஆண்டு கொடுக்கவேண்டாம் என்ற முறையிலே முதலாளிகளை அவர்கள் அணுகியிருக்கிறார்கள். அந்த அடிப்படையில் விம்ப்ஸன் கம்பெனி போன்ற பெரிய கம்பெனிகளெல்லாம், காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு ஆதரவு அளித்த கம்பெனிகள் இதுவரையில் கொடுத்து வந்திருந்த போனஸை ஓரளவுக்கு குறைத்துக் கொடுப்பது என்றே அல்லது சில இடங்களில் கொடுக்க முடியாது என்றே அவர்கள் அறிவித்தார்கள். எனவே அங்கெல்லாம் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தை ஆரம்பித்தார்கள். அதுபோலத்தான் கடந்த ஆண்டிலும் எத்தனையோ போராட்டங்களை தொழிலாளர்கள் நடத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ்காரர்கள். காங்கிரஸ்காரர்கள்தான் அந்த நிலையை உருவாக்கியிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு உருவாக்கிய தற்குப் பிறகு, இந்த அரசிற்கு திறமை அதிகமாக இருப்பதால், மதிப்பிற்குரிய தொழில் அமைச்சர் அக்கறை எடுத்துக் கொண்ட காரணத்தால், இவைகளெல்லாம் ஒன்றுமே இல்லாமல் ஆக்கிவிட்டார்கள். உதாரணத்திற்கு ஒன்று சொல்கிறேன். காங்கிரஸ்காரர்கள் ஆண்ட காலத்தில் 'இந்து பத்திரிகையில் வேலைநிறுத்தம்' செய்தார்கள் தொழிலாளர்கள். அந்த சமயத்தில் தொழிலாளிகள் பிரச்சினையில் காங்கிரஸ்காரர்கள் நல்ல ஒரு முடிவைக் காணவில்லை. ஆனால் அதே போன்ற நிலையில் இந்த ஆண்டு இந்த அரசு தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு வெற்றி தேடித் தந்திருக்கிறது. அதே போலத்தான், கோவையில் ஆலை அரசர்கள் தொழில் கூடங்களை மூடியிருந்த நேரத்தில், இந்த அரசு அவர்களை அணுகி, அவர்களுக்கு வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து, முதலாளிகளின் கஷ்ட நஷ்டங்களைக் கேட்டு அவைகளைப் போக்க முயற்சி எடுத்துக் கொண்டு, சில மில்களைத் திறந்து வைத்திருக்கிறது. காங்கிரஸ் எந்தத் திட்டத்தைப்போட்டாலும், இந்த வகையில் எந்த சாதனையையாவது செய்ததா என்றால் இல்லை.

தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்த அரசு நல்ல காரியங்களைச் செய்து வரும்போது, இடதுசாரி கம்யூனிஸ்ட் நண்பர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன், இந்த மன்றத்திலே இந்த அரசோடு ஒத்துழைக்கிறோம் என்றும், காங்கிரஸ்காரர்களால் எங்களைப் பிரிக்க முடியாது என்றும் கூறும் நண்பர்கள், காங்கிரஸ்காரர்கள் போடும் சதித் திட்டங்களுக்கு சில இடங்களில் தொழிலாளர்கள் ஆளாக்கப்படும்போது, கம்யூனிஸ்ட் தொழிலாளர்கள்,

[திரு. ந. வீராசாமி] [1968 பிப்ரவரி 15]

‘நம்முடைய அரசுதான் நடக்கிறது, சற்று பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள்’ என்று சொல்லி அவர்களை நேரே அணுகி கேட்டு கொள்வார்களேயானால், தமிழகத்தில் இப்படிப்பட்ட கலவரங்களும் மோசமான சூழ்நிலைகளும் ஏற்படாது. அதற்கு உகந்த வகையில் செயல்பட வேண்டும் என்று மதிப்பிற்குரிய கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவர்களை கேட்டுக்கொள்வதோடு அந்த வகையில் இந்த அரசுக்கு அவர்கள் உதவி செய்ய வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, மின்சார இலாகாவைப் பற்றி இரண்டொரு வார்த்தைகள் சொல்லவிரும்புகிறேன். இந்த அரசு ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு அதிகமாகப் பம்பு செட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொன்ன நேரத்தில், மதிப்பிற்குரிய ஜார்ஜ் அவர்கள் சொன்னார்கள், ‘வளர்ந்து வரும் பொருளாதாரத்தில் அப்படித் தான் இருக்கும், இது ஒரு சாதனையா’ என்று. அவர்களைக் கேட்கிறேன். 1965-ம் ஆண்டில் தமிழகத்தில் 30,000 பம்பு செட்டுகள் மின் இணைப்புப் பெற்றிருந்தன. 1966-ல் காங்கிரஸ் ஆட்சியில் 33,000 பம்பு செட்டுகளுக்குக் கிடைத்திருக்கிறது. ஆனால், அப்பொழுது உயர்ந்த 3,000-க்கு எதிராக, 1967-ல் முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 42,000 பம்பு செட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அந்த அளவக்கு உயர்ந்திருக்கிறது. காரணம் காங்கிரஸ்காரர்கள், ஆட்சியில் ஆண்டுக்கு 4 கோடி ரூபாய் முதலிலும், அதன்பிறகு 2 கோடி ரூபாயும் ஆக ஆறு கோடி ரூபாய் என்ற வகையில் நிதி அளித்து வந்தார்கள். ஆனால் முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிக்கு வந்ததும், முதலிலேயே ஆறு கோடி ரூபாயைக் கொடுத்து, அது போதவில்லை என்றதும், மேலும் 1½ கோடி ரூபாயை கொடுத்து உதவியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக அந்த இலாகா துரிதப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இது வளருகின்ற அரசாங்கத்தின் காரணத்தால் நடந்தது என்றால் அது சரியாகுமா? என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதே நேரத்தில்

திரு. வ. ஜார்ஜ் : ஆன் எ பாரிண்ட் ஆப் பர்சனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன் சார். அவைத்தலைவர் அவர்களே, நான் கூறியது 42,000 விசையேற்றம் என்பது ஒரு சாதனையா, வளரும் பொருளாதாரத்தில் ஏற்படும் நிகழ்ச்சி. ஏற்கனவே காங்கிரஸ் போட்ட திட்டத்தின் காரணமாக வளர்ந்திருக்கிறது. ஒரே வருஷத்தில் பதிய அரசின் திட்டத்தால் இல்லை என்றுதான் குறிப்பிட்டேன் என்பதை எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. ந. வீராசாமி : அப்படிப் பார்ப்பதானால், 50 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஏதாவது ஒரு கட்சி ஆட்சிக்கு வந்து அந்த கட்சியின் சாதனையால் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றாலும் கூட, அதற்குக் காங்கிரஸ்தான் அடிப்படைக் காரணம் என்பார் போல இருக்கிறது. ஆறு கோடி ரூபாய் முதலிலே ஒதுக்கப் பட்டது, அதுவும் போதாது என்றதும், மேலும் 1½ கோடி

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. த. வீராசாமி]

கொடுத்தது. அதன் காரணத்தால் மேலும் 9,000 (ஒன்பதாயிரம்) பம்புசெட்டுகளுக்கு இணைப்புக் கிடைத்திருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

அடுத்து, மின்சார இலாகாவிலே 60,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்கிறார்கள். இந்த அரசு அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு எப்பொழுதெல்லாம் சம்பளம் முதலியவற்றை உயர்த்துகிறதோ, டி. ஏ. போன்ற அலுவல்களை உயர்த்திக் கொடுக்கிறதோ, அப்பொழுதெல்லாம் மின்சார இலாகா தொழிலாளர்களுக்கும் கொடுத்து வந்தார்கள். இப்பொழுது தமிழக அரசு சென்ற நவம்பர் மாதத்தில் உயர்த்திக் கொடுத்த பஞ்சப்படி மின்சார இலாகா தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. நகர் ஈட்டுப்படி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த விவகாரத்தில் அரசாங்கம் உடனடியாக அவர்களுக்கும் அத்தகைய சம்பளவிகிதங்களை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நான் வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற காரணத்தால் சொல்லுகிறேன். அது ஒரு பெரிய மாவட்டம். இருபது ஆண்டு காலமாக காங்கிரஸ் ஆட்சியில் இருந்த காரணத்தாலோ என்னவோ, அல்லது திசாவிட முன்னேற்றக் கழகம் அங்கே அதிகமாக வளர்ந்திருக்கிறது என்ற காரணத்தாலோ என்னவோ, அந்த மாவட்டத்திலே இதுவரை ஒரு தொழில் கூடம் கூட அமைக்கப்படவில்லை. அங்கே உள்ள படித்தவர்கள், தொழிலாளர்கள் ஏதாவது தொழில் வேண்டும் என்று விரும்பினால், அப்படிப்பட்ட கூடங்களில் வேலை செய்ய வேண்டும் என்றால், அவர்களெல்லாம் சென்னையை நோக்கிதான் போகவேண்டியிருக்கிறது. வட ஆர்க்காடு மாவட்டத்தில், 'க்வார்ட்ஸ்' என்ற பொருளும், 'ஃபில்ஸ்பயர்' என்ற பொருளும் அதிகம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. வாலாஜா தாலுகா காவனூர், வள்ளிமலைப் பகுதிகளில் இப்பொருள்கள் கிடைக்கின்றன என்று ஐயாலஜிஸ்டுகள் கண்டு பிடித்திருப்பதாகத் தெரிகிறது. அதை அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து அப்பொருள்களைக் கொண்டு என்ன தொழிற்சாலைகள் நிறுவமுடியுமோ அந்த வகையில் ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு இந்த அளவிற்குப் பேச அனுமதி கொடுத்த தலைவருக்கு நன்றி தெரிவித்து, என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. க. இராமமூர்த்தி: அவைத்தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் உரையின் மீது நடக்கும் இந்த விவாதத்தில் பங்குகொள்ளும் வாய்ப்பு அளித்ததற்காக தங்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறேன். கவர்னர் அவர்களிடையே உரையைத் துருவித் துருவிப் பார்த்தேன். அந்த உரையில் இந்த அரசாங்கம் தன்னைப் பாராட்டிக் கொள்ளும் நிலைமை இருக்கிறதே அல்லாது, "பாவினி ஸ்டேட்மெண்ட்" என்று சொல்லும் அளவில், வருகிற ஒரு ஆண்டுகாலத்தில் என்னென்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதற்கான விளக்கங்கள் கூறிப்பக்கள் எதுவும் காணப்படாத நிலைதான் இருக்கிறது இந்த உரையில் நாட்டிலே இருக்கும் மிக மிக முக்கியமான பிரச்சினைகளை நமுவ

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1968 பிப்ரவரி 15]

விட்டு, கவனத்தில் கொள்ளாத உரையாகத்தான் அமைந்திருக்கிறது. இன்றையதினம் நாட்டிலே எங்கே பார்த்தாலும், சட்டம், ஒழுங்கு, நீதி இவைகளெல்லாம் சீர்குலைந்து இருக்கின்றன என்பதைக் காண்கிறோம். மேலும், தமிழ் நாட்டிலே தொழில் கூடங்களிலும், நகரங்களிலும், மற்ற இடங்களிலும், பெரும் அளவு தொழில் பிரச்சினைகள் காரணமாக ஒரே குழப்பமாகவும், மந்த நிலையாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். அவற்றிற்கு என்னென்ன பரிகாரங்கள் இருக்கின்றன, வழிவகை என்னென்ன அரசு செய்ய விருக்கிறது என்பதையெல்லாம் இந்த உரையிலே காணவில்லை. இன்னொன்றும் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த அரசு விவசாயத் துறையிலே, ஏற்பட்டிருக்கிற உயர்வைப் பற்றிப் பேசும்போது விவசாயிகளுக்குப் போதிய ஊக்கமும் ஆக்கமும் கொடுக்கவும், அவர்கள் பயிரிடும் பொருள்களுக்கு விலையை உயர்த்தும் திட்டங்களும் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால் அதுவும் இல்லை.

அது மட்டுமல்ல, திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அரசிற்கு, ஆட்சிக்கு வருவதற்கு முன்பெல்லாம், பொறுப்பேற்பதற்கு முன்னால் பேசிவந்த பேச்சு பயிர் பாதுகாப்பு அல்லது “க்ராப் இன்ஷூரன்ஸ்,” என்பது. அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றியாவது கவர்னர் உரையில் ஏதாவது இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒரு வார்த்தை கூடக் காணோம். அதற்கெல்லாம் மாறாக, விவசாயிகளைத் தொந்தரவு செய்யும் வகையில், விவசாய வருமான வரியை உயர்த்துவது என்று சொல்லி அதன் மூலம், விவசாயிகளின், அவர்களின் நலனுக்குப் புறம்பாக நடக்கும் அரசாக இருக்கிற நிலையைத்தான் காண்கிறோம். அவர்களை மட்டந்தட்டிம் அரசா கத்தான் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இயங்கிக் கொண்டு வருகிறது என்பதைச் சொல்லவிரும்புகிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு இவற்றைப் பொறுத்தவரையில், நாட்டில் இருக்கும் நிலையை நான் இங்கே அதிகமாக விளக்கத் தேவையில்லை என்று கருதுகிறேன். நாட்டிலே நடக்கும் ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளை மட்டும் இந்த சட்ட மன்றத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இங்கே நம்முடைய தலைநகரில் முழுமையாக ஒரு இரயில் கொளுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும், மற்றவர்களும், பொதுமக்களும், “அதைத் தடுக்க போதுமான முறையில் இந்த அரசு யத்தனிக்கவில்லை” நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை” என தெளிவாக உணர்ந்திருக்கிறார்கள்.

தமிழகத்தில் எதிர்க்கட்சியாக—மிகப் பிரதான எதிர்க்கட்சியாக—இயங்கிக்கொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சிக் கூட்டங்கள் நடைபெறும் இடங்களில் எல்லாம், அங்கே போதுமான பாதுகாப்பு தரப்படவில்லை. தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவராக உள்ள மதிப்பிற்குரிய திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் செல்கிற இடங்களிலெல்லாம், அங்கே கூட்டம் நடத்த முடியாத குழப்ப நிலை இருக்குமானால், அதற்குப் போதுமான போலீஸ் பாதுகாப்பு தரவேண்டியிருக்க, அப்படிப் பாதுகாப்புத் தருவதற்குப் பதிலாக இந்த ஆட்சி பாதுகாப்பு தராத நிலையில் இருக்கும் காரணத்தால்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

தான், அதன் விளைவாக, இவர்களுடைய அன்பைப் பெற்றவர்கள் அல்லது ஆதரவைப் பெற்றவர்கள்—எப்படி எடுத்துக்கொண்டாலும் சரி—இவர்களைச் சார்ந்தவர்கள், இவர்களுடைய கவனத்தை ஈர்த்தவர்கள், அனுதாபத்தைப் பெற்றவர்கள், அங்கே வன்முறைகளில் ஈடுபடுகிற நிலையும், அதன் காரணமாக, அப்படிப்பட்ட சூட்டங்களில் இவர்களுடைய பிரதிநிதிகளாக அங்கே விளங்கி கொண்டு, இவர்களுடைய செயல் திட்டங்களை, உத்தரவுகளை அமல்படுத்திக்கொண்டிருக்கிற, அதிகாரிகளும் அங்கே கல் அடி படுகிற நிலை நாட்டிலே இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்த ஆட்சியில் இவர்களுடைய பிரதான அதிகாரிகளாக இருப்பவர்களுக்குக் கூடப் பாதுகாப்பு இல்லை. அவர்கள் தங்களைக்கூடப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாத ஒரு நிலை இன்றைதினம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது என்றால், அந்த அளவுக்கு இந்த அரசு தங்களுடைய பாதுகாத்துக் கொள்ளாத அளவுக்கு, தங்களுடைய அதிகாரிகளுக்கே கூடப் பாதுகாப்பு அளிக்காத ஒரு அரசாகத்தான் இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை இந்த அவையின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவருகின்றேன். எதிர்க்கட்சிகள் கூட்டம் நடத்துகிற இடங்களில் மட்டும் இப்படிப்பட்ட நிலைகளை கறுப்புக் கொடிகாட்டுவது, மற்ற ஆர்ப்பாட்டங்களைச் செய்வது என்பவற்றை அனுமதிக்கிறது. ஆனால், அதே நேரத்தில், அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செல்லும் நேரத்தில், அங்கே இவர்களுக்கு எதிர்ப்பாக இத்தகைய நடவடிக்கைகளிலும், ஆர்ப்பாட்டங்களிலும் ஈடுபடுகிறவர்களைக் கைது செய்வதற்குத் தயங்கவில்லை என்று நான் எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு ஒரு முறையாகவும் நாட்டிலே இருக்கும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு ஒரு முறையாகவும் இந்த அரசு ஒரு பாகுபாடு படுத்தி, சட்டம், நீதி, ஒழுங்கு இவற்றிலே தலையிடாமல் நாட்டிலே ஜனநாயகம் நிலைக்காது என்று இந்த அவைக்கு நான் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில், குறிப்பாக தமிழகத்தினுடைய தலைநகரிலும் மற்றும் தமிழகத்தினுடைய தொழில் நகரங்களிலும் மிகப் பெருமளவிற்கு தொழில் துறையிலே மந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதற்கு மிக முக்கியமான காரணம், இந்தத் துறையிலே திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஒரு திட்டவாட்டமான, தெளிவான கொள்கை இல்லாத ஒரு அரசாக இருந்துகொண்டிருப்பதுதான்.

நம்முடைய மாண்புமிகு தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் திட்டவாட்டமாக அறிவித்தார்கள். “இந்த சர்க்கார் ‘கேரோ’வை அனுமதிக்காது” என்று சொன்னார்கள். “This Government will not tolerate ‘gherao’” என்று அவர்கள் தெளிவாக அவர்களுடைய பாலிஸி ஸ்டேட்மெண்டில் சொன்னார்கள். ஆனால், இன்றைய தினம் இந்தத் தலைநகரத்தில் மிகப் பெரும்பான்மையான தொழிற்கூடங்களில் கேரோ நடந்திருக்கிறது. அதை ஒப்புக் கொள்ளக்கூட மறுக்கிறார்கள். “கேரோவை நாங்கள் அனுமதிக்க மாட்டோம்” என்று தைரியமாக பாலிஸி ஸ்டேட்மெண்டாகச்

[திரு. க. இராமமூர்த்தி] [1968 பிப்ரவரி 15]

சொன்னால் மட்டும் போதாது. அது நடக்காமல் தடுக்கின்ற ஒரு ஸ்திரீயம் வேண்டும். ஆனால், அந்த நேரத்தில், நடப்பதைத் தடுக்காமல், 'கேரோ நடைபெறவில்லை' என்று சொல்லுகிற நிலைதான் இன்றையதினம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இவர்கள் இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், நடப்பது என்ன? சென்னையைப் பொறுத்து மட்டும் நான் சில தொழிற்கூடங்களைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இந்தத் தொழிற்கூடங்களிலெல்லாம் கேரோ நடந்திருக்கிறது. கேரோ நடந்தது மட்டுமல்ல, இந்தச் சர்க்காரினுடைய தொழிற்கொள்கை தெளிவாக இல்லாத காரணத்தால், அங்கே குழப்பம் ஏற்பட்டது. அங்கே, சட்டம்-ஒழுங்கு சீர் குட்டியும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அம்பத்தூரில் மெட்டல் பாக்ஸ் பாகடரியின் பங்குதாரர்—பார்ட்னர்—முதலாளி—கேரோ செய்யப் பட்டிருக்கிறார். அதைப் போலவே, ஈ.ஐ.டி. பாரி என்ற கம்பெனி எண்ணூரில் இருக்கிறது. அதிலும் கேரோ நடந்திருக்கிறது. அதைப் போலவே, ஆக்லண்டு ஹாக்ஸ் கம்பெனி எண்ணூரில் இருக்கிறது. அங்கும் கேரோ நடந்திருக்கிறது. மவுண்ட் ரோடில் உள்ள பி.ஆர். அண்டு சன்ஸ் என்கிற கம்பெனியிலும் கேரோ நடந்திருக்கிறது. அதை மற்றவர்கள் மறுத்தாலுங்கூட, அங்கிருக்கும் தொழிலாளர்களே கூட, "கேரோ நடத்தியது வாஸ்தவம்" என்று சொல்லும் நிலையைக் காண்கிறோம். "இந்து" பத்திரிகையைச் சார்ந்த ஆசிரியர், அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தைச் சேர்ந்தவர்களால், அந்த ஆசிரியருடைய வீட்டிலேயே கேரோ செய்யப்பட்டதோடு, அவர் அடித்துத் துன்புறுத்தப்பட்டிருக்கிறார். 'இண்டியன் எக்ஸ்ப்ரஸ்' பத்திரிகையிலும், அங்கே வேலைக்குச் செல்வதற்கு ஆயத்தமாக இருந்த அல்லது விருப்பப்பட்ட தொழிலாளர்கள் மற்ற தொழிலாளர்களால் அடக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் வேலைக்குச் செல்லாமல் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். கிண்டியிலுள்ள செல்பார்க் கம்பெனியிலும் இந்த நிலை ஏற்பட்டு, அந்தக் கம்பெனி மூடப்பட்டிருக்கிறது. ஓரியண்ட் பார்மா ப்ரவேட் கம்பெனி பல்லாவரத்தில் இருக்கிறது. அந்தத் தொழில் நிறுவனத்தில் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிற, நமக்கெல்லாம் தெரிந்த சினிமா நடிகர், 'சோ' என்று அழைக்கப்படும் திரு. ராமசாமி அவர்களை, அங்கே பணி புரிந்துகொண்டிருக்கிற பெண் தொழிலாளர்கள் கேரோ செய்திருக்கிறார்கள். அதைப் போலவே, யூனியன் க்ரூப் இன்டஸ்ட்ரீஸினுடைய பர்ஸனல் ஆபீசர்—உயர் அதிகாரி—கேரோ செய்யப்பட்டிருக்கிறார். விம்கோ கம்பெனியிலும் கேரோ நடந்திருக்கிறது. அதனுடைய ஜெனரல் மானேஜரை அடித்திருக்கிறார்கள். அவர் காயங்களோடு அமைச்சர்களிடம் வந்ததாகக் கேள்விப்படுகிறோம்—உண்மையோ என்னவோ தெரியாது. அதெல்லாம் ஒருபுறமிருந்தாலும், இவர்களுடைய அதிகாரியாகவுள்ள கமிஷனர் ஆஃப் லேபர்—திரு. சங்கரன் அவர்களை வேலையைச் செய்யவிடாமல் தொழிலாளர்கள் சூழ்ந்துகொண்டு, மிரட்டியதோடு, 'இண்டியன் டேட்' செய்ததோடு, அவருடைய காரை நொறுக்கி இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை எதற்காக?

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: தலைவர் அவர்களே, கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் குறிப்பாகச் சில குற்றச்சாட்டுக்களைச்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. செ. மாதவன்]

சொல்லியிருக்கவில்லையானால் நான் குறுக்கிட வேண்டியிருந்திருக்காது. அவர்கள் ஏதோ 'கேரோ' என்று ஆரம்பித்தார்கள், பிறகு, வேறு எங்கெங்கோ சென்றுவிட்டார்கள்.

'கேரோ' என்பது வேறு, 'அடிபிடி' என்பது வேறு. கேரோவை இந்த அரசாங்கம் 'சட்ட விரோதம்' என்று அறிவித்திருக்கிறது. 'சட்ட விரோதம்' என்ற சொன்னதாலேயே எல்லோரும் அதை செய்யாமல் இருப்பார்கள் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. சிவ கட்சிகள், தால், சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுக்கிறோம். சில கட்சிகள், 'கேரோ நியாயமானது', 'சட்டவிரோதமானது அல்ல' என்று சொல்லுகின்றன. அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பு அல்ல. இந்த அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில், எங்கெங்கோ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமோ அங்கே நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். விவரம் கேட்டால், எந்த எந்த இடத்தில் கேரோ நடந்து, எங்கெங்கே சட்டப்படி நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம் என்ற விவரம் எல்லாம் சொல்லத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால், கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் உண்மைக்குப் புறம்பான கருத்துக்களைச் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல. கமிஷனர் ஆஃப் லேபர் தாக்கப்பட்டதாகச் சொன்னார்கள். இப்படி ஒரு அபாண்டத்தைப் பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர் சொல்வது தவறு. அதைப்பற்றி விவரம் வேண்டுமானால் நான் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்தக் கமிஷனர் ஆஃப் லேபர் அலுவலகத்தில் இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைச் சேர்ந்த தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் சில பேர்கள் சென்றிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் கோபமாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். அவ்வளவுதான். வெளியே வரும்போது, ஏதோ காரை நொறுக்கிவிட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். இப்படி மிகைப்படுத்திச் சொல்லுகிற காரணத்தினால்தான், இடதுசாரிக் கம்யூனிஸ்டுத் தலைவர்கள், "நாங்கள் செய்தது சரி" என்று வாதாட ஆரம்பித்துவிடுகிறார்கள். உண்மை அது அல்ல. யாரோ சில பேர் கார்ச் சக்கரத்திலுள்ள காற்றைப் பிடுங்கி விட்டிருக்கிறார்கள். இதுதான். இதை மிகைப்படுத்திச் சொல்வது அவ்வளவு பொருத்தமல்ல.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இந்தக் கமிஷனர் ஆஃப் லேபர் திரு. சங்கரன் அவர்களைப்பற்றிய நிகழ்ச்சியைக் குறித்துக் கூடுமான வரையிலும் விவரம் தெரிந்துகொண்டுதான் சொல்லுகிறேன். 'இன்டிமிடேஷன்' நடந்தது உண்மை. அவருடைய கார் சேதம் ஆகியது உண்மை. அதுபற்றி அவர் போலீசுக்கு ரிபோர்ட் கொடுக்க இருந்துங்கூட, அரசாங்கத்தின் தலையீட்டினால் அது கொடுக்கப்படாமல்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன்: பொறுப்புள்ள அங்கத்தினர் மீண்டும் இப்படிச் சொல்லுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்வதற்குப் பொறுப்பேற்பதற்குத் தயாராக இருந்து, அப்படி எழுதிக் கொடுப்பார்களானால், நிச்சயம் அதுபற்றி விசாரணை செய்யப்படும். அங்கத்தினர் அவர்கள், சாட்சி ஏதோ இருப்பதாகச் சொன்னார்கள், எந்த சாட்சியும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. விவரமாகச்

[திரு. செ. மாதவன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

சொன்னால் பரவாயில்லை. 'அரசாங்கம் தலையிட்டது' என்பது உண்மைக்குப் புறம்பான வார்த்தை. இப்படி அபாண்டம் சொல்வது பொறுப்புள்ள அங்கத்தினருக்கு அழகல்ல. உண்மையிலேயே அவர்கள் சொல்லுகிறபடி நடந்தது என்று அவர்கள் கருதுவார்களானால், நிச்சயம் இந்த அரசாங்கம் விசாரணை நடத்தத் தயாராக இருக்கிறது. அதை அவர்கள் எழுதி அனுப்பலாம்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நான் எழுதியனுப்பத் தயாராயிருக்கிறேன். ஆனால், ஒரே ஒரு வேண்டுகோள். விசாரணை நீதி விசாரணையாக இருக்க வேண்டுமே தவிர, டிபார்ட்மெண்டல் விசாரணையாக இருந்தால் அதிலே நீதி கிடைக்காது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்த அரசாங்கம் தலையிட்டு, உரிய நேரத்தில், உரிய முறையில் செய்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால், இங்கேயிருக்கும் உயர்நீதிமன்றத்தினர், அரசு தங்களுடைய கடமையைச் செய்யத் தவறியிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்டி, சில கம்பெனிகளுக்கு அரசு தங்களுடைய கடமையைச் செய்யவேண்டும். போலீஸ் பாதுகாப்பு தரவேண்டும், இவற்றிலே கடமை தவறியிருக்கிறார்கள் என்று கூடச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

THIRU N. VEERASWAMY: On a point of order, Sir.

THIRU K. RAMAMOORTHY: I am not yielding.

THIRU N. VEERASWAMY: I am rising on a point of order.

கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில், "நீதி விசாரணை வேண்டும், டிபார்ட்மெண்டல் விசாரணையாக இருந்தால் அதில் நீதி கிடைக்காது" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். டிபார்ட்மெண்டல் ஆபீசர்களை இவர்கள் நம்பவில்லையானால், அவர்கள் எடுக்கின்ற நடவடிக்கைகள் மீது இவர்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்பது உண்மையாக இருக்குமானால், இதற்குமுன்பு காங்கிரஸ் ஆட்சியில் பல விசாரணைகளை அதிகாரிகள் நடத்தியிருக்கிறார்களே அவை நியாயமானவையல்ல என்று உறுப்பினர் அவர்கள் சொல்லுகிறார்களா என்று நான் கேட்கிறேன்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: இதற்கு நான் ஒன்றைத்தான் பதிலாக சொல்லமுடியும். இந்த அரசில் வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகள் அடிக்கப்பட்டும் கூட, போலீசுக்குச் சொல்லாத நிலை, மாவட்டக் கலெக்டருக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாவட்ட அதிகாரிகளுக்கும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகையிலே பார்க்கிறோம், அவர் கல் அடிபட்டார், இவர் கல் அடிபட்டார் என்று. போலீஸ் துறையினர் சென்று அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க முடியாத நிலைமை தமிழக அரசிலே நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட அதிகாரிகளால் நடத்தப்படும் ஒரு விசாரணையில் நீதி கிடைக்கும் என்று நான் நம்ப முடியவில்லை.

அடுத்து, அன்றாட நிர்வாகத்திலே அரசு தலையிடுகிறது என்பதைப்பற்றிப் பல புகார்கள் வந்து இருக்கின்றன. ஒன்றை

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. க. இராமமூர்த்தி]

மட்டும் சொல்ல விரும்புகிறேன். 'இளம் விவசாயிகள் பரிவர்த்தனை செய்கின்ற திட்டம்' 'பார்ம் யூத் எக்ஸ்சேஞ்சு புரோகிராம்' என்ற திட்டத்தின்படி ஒவ்வோர் ஆண்டும் இன்ன இன்னார் செல்லலாம் என்று தேர்ந்தெடுக்கின்ற முறை இருக்கிறது. முதல் லிஸ்ட் அனுப்பப்பட்டபொழுது காலங்கடந்துவிட்டது. இதனால் நம் முடைய மாநிலம் பாதிக்கப்பட்டுவிட்டது. இதே என்ற காரணத்தினால் டெலிகிராபிக் லிஸ்ட் ஒன்றை அனுப்பினார்கள். பிறகு செகண்டு லிஸ்ட்டை அனுப்பினார்கள். அதிலே ஒருவர் பெயரை மட்டும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அவர் வயது கடந்தவர் என்று தெரிகிறது. அதோடு மட்டும் திருப்தியடையாமல் மூன்றாவது லிஸ்டை அனுப்பி, அதிலே சிலரைச் சேர்த்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் எடுத்துச் சொன்னால், 'இது நாங்கள் செய்தது இல்லை; மத்திய அரசாங்கம் செய்தது' என்று சொல்வார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : ஒரே ஒரு லிஸ்ட்தான் போயிருக்கிறது. உறுப்பினர் கற்பனையில் வேண்டுமானால் ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். அதற்கு ஆதாரம் இல்லை.

திரு. க. இராமமூர்த்தி : எழுந்தார் (மணியடிக்கப்பட்டது).

* திரு. க. மு. ராசகோபால் : பெருமதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் உரையின்மீது பேசுவதற்கு எனக்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர்கள், இதற்கு முன்னால் இருபகாண்டுக் காலமாக ஆட்சியை நடத்திய காங்கிரஸ் ஆட்சியில் எந்தவிதமான குற்றமும் நடக்காதது போலவும், தி.மு.க. பொறுப்பேற்றுக்கொண்ட இந்த ஓராண்டுக் காலத்திற்குள் தான் பலவிதக் குற்றங்கள் நடந்திருப்பதாகவும், ஒழுங்கும், சட்டமும், நேர்மையும் நீதியும் இல்லையென்று குறிப்பிட்டார்கள். எந்தச் சட்டத்தையும் பற்றியும், எந்த நீதியைப்பற்றியும் இன்று பேசுகின்ற காங்கிரஸ் காரர்கள் இதற்கு முன்னால் அவர்களுடைய ஆட்சியில் இவைகள் எல்லாம் எந்த நிலைமையில் இருந்தன என்பதைக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப்பார்க்க வேண்டும். கடந்த தேர்தலின்போது நமது பொதுப்பணிக் துறை அமைச்சர் அவர்களை கோட்டூர் அடையாறில் மடக்கி ஓட ஓட விரட்டியடித்ததும், அங்கே அவர்களுக்கு எந்தவிதப் பாதுகாப்பும் எந்தப் போலீஸும் செய்ததாவில்லை யென்பதும், பின்னாலே எந்த நீதிமன்றத்திற்கும் அவருடைய குற்ற சாட்டு கொண்டுபோகப்படவில்லையென்பதும் காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். ஏதோ தற்செயலாக சும்பலாகக் கூடுகின்ற கோவை நிகழ்ச்சியை மட்டும் காங்கிரஸ்காரர்கள் எடுத்தப் பெரிதாக்குகிறார்கள்.

திரு. வ. ஜார்ஜ் : தலைவர் அவர்களே, நண்பர் அவர்கள் பேசும் போது, 'நீங்கள் நீங்கள்' என்று குறிப்பிட்டுப் பேசுகின்றார். நீங்கள் என்று சொல்வது போவைத் தலைவரைக் குறிப்பதாகாதா?

[1968 பிப்ரவரி 15]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : உறுப்பினர் அவர்கள் எதிர்த்தரப்பில் சொன்ன கருத்துக்கு பதில் கூறுகிறார். சாதாரணமாக நீங்கள் என்றால் சபாநாயகரையே குறிக்கும்.

திரு. க. மு. ராசகோபால் : இதற்குமுன் கோவையில் அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சென்ற நேரத்தில் வழி மடக்கிக் கொலை செய்யப் போவதாக போலீஸுக்குத் தகவல் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால் காவல் துறையினர் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் அறிஞர் அண்ணாவுக்கு அளிக்கவில்லை. இயக்க நண்பர்கள் அண்ணாவை வரவேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டபொழுது, அங்கு இருந்த நண்பர்கள் பலர் தாக்கப்பட்டார்கள், அச்சமயத்தில் யாருக்கும் எந்த வித பாதுகாப்பும் ஆட்சியாளர் செய்து தரவில்லை. அப்பொழுது சட்டம், ஒழுங்கு, நேர்மை நீதி செயல்படுத்தப்பட்டதா? திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் கோவைக்கு வந்தபோது அவருடன் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் கூடவே மாவட்ட காவல் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரியும் சென்றிருக்கிறார்கள். யாரோ சிலர் குழப்பம் விளைவித்தார்கள். ஆனால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கு இந்த தி.மு.க. அரசாங்கம் நல்ல பாதுகாப்பு அளித்திருக்கிறது. நண்பர் அதை உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். உலகத்தின் சிற்பி—சோஷலிசத்தின் தந்தை காலாகாந்தி என்றெல்லாம் புகழப்பட்ட பெருமதிப்புக்குரிய காமராஜர் அவர்கள் வடபுலத்தில் தாக்கப்பட்ட பொழுது, அவர் தங்கியிருந்த வீட்டிற்குத் தீ வைத்தபொழுது உங்கள் அட்சி என்ன செய்துகொண்டிருந்தது? அப்பொழுது மாநிலத்திலே காங்கிரஸ் அட்சிதானே நடந்துகொண்டிருந்தது. மத்தியிலும் காங்கிரஸ் அட்சிதான் நடந்துகொண்டிருந்தது. ஏன் குற்றவாளிகளைக் கண்டுபிடித்து நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துப் போய் விசாரணை நடத்தி தண்டிக்கவில்லை? இப்படிப்பட்ட செயல்களையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, இப்போது மட்டும், நீதி கெட்டுவிட்டது நேர்மை கெட்டுவிட்டது, பாதுகாப்பு இல்லையென்று சொல்வதன் பொருள் என்ன?

எங்களுடைய ஆட்சி, தமிழக மக்கள் எங்களுக்கு அளித்திருக்கின்ற ஐந்தாண்டுக்காலம் வரைக்கும், தமிழகக்காக, தமிழருக்காக தமிழ்நாட்டிற்காக பாடுபடும் என்பதைப் பெருமையுடன் கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில், குறிப்பாக டெல்லி அரசால் நியமிக்கப்பட்டு தமிழகத்தை ஆள்வதற்கு வந்திருக்கும் கவர்னர் அவர்கள், தம்முடைய நீண்ட உரையை முடித்துவிட்டு, இறுதியில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் இயற்றப்பட்ட வள்ளுவர் குறளை எடுத்துக் கூறினாரே. அதுதான் எங்கள் பெருமை. அந்தப் பெருமை எங்களைச் சார்ந்தது. கவர்னர் அவர்களுடைய உரையில் நாங்கள் செய்துவந்த தமிழ்த் கொண்டுக்கு மகிப்பளித்திருக்கிறது.

நாங்கள் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டி என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்கள் தலைவர் காமராஜர்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. க. மு. ராசகோபால்]

இருக்கும் வரையில் இந்தி தென்புலத்தில் நுழையாது' என்று சொன்னீர்களே, அப்படிப்பட்ட காமராஜர் பேச்சையும் தேட்காமல் வடபுலத்தில் இருந்தவர்கள்தானே இந்தியை அவசரம் அவசரமாகக் கொண்டுவந்து தீர்மானம் போட்டு ஆட்சி மொழி என்று நிறைவேற்றினார்கள். அவர்கள் காமராஜரைக் கலந்து பேசினார்களா? அல்லது இங்கிருக்கும் ஆட்சியைத்தான் கலந்து பேசினார்களா? மத்திய ஆட்சியில் இந்தி ஆட்சி மொழி என்ற தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றியபின்னர்தான், இங்கு இந்தச் சட்டமன்றத்தில் ஜனவரி 23-ம் தேதி ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறோம். தமிழகக் குடிமக்களை ஒரு மொழியின் ஆதிக்கத்தின்மூலம் அழிக்க முடியாது என்பதைத் தீர்மானம் போட்டு நிறைவேற்றி எடுத்துக் காட்டினோம். வடநாட்டு ஆட்சியில் இருப்பவர்கள் இந்தி வெறி கொண்டு, பேசுகிறார்கள். திரு. மொரார்ஜி அவர்கள், 'இந்திதான் ஆட்சிமொழி' என்று பேசுகிறார். விபூதி மிஸ்ரா என்ற வடநாட்டு பாராளுமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர், "இந்தக் தமிழர்கள் 25 ரூபாய் கொடுத்தால் இந்தியைக் கற்றுக்கொள்வார்கள்" என்று இழிவாகப் பேசியிருக்கிறார். தமிழர்களை பிச்சையெடுக்கின்ற மக்களாக நீள்துத் கொண்டு அந்த இந்தி வெறியர் பேசியிருக்கிறார். இவர் சன் பேச்சுக்கெல்லாம் என்ன பதில் சொன்னீர்கள். ஆகவே, மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்தவரையில், தமிழ்நாட்டுக் காங்கிரஸ் கொள்கை என்ன? இப்பொழுதும் தலை மூழ்கி போய் விடவில்லை. இந்த நாட்டிற்கு எது பொது மொழியாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக, தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தலைவர் திரு. சி. சுப்பிரமணியம் அறிவிக்க வேண்டும். இதற்கு முன் திரு. சி. சுப்பிரமணியமே 'தமிழால் முடியும்' என்று ஒரு புத்தகத்தை எழுதி வெளியிட்டிருக்கிறார். 1965-ம் ஆண்டு இந்தி எதிர்ப்புப் புரட்சியை மாணவர்கள் நடத்திய நேரத்தில் பல மாணவர்கள் செத்தார்கள், பல மாணவர்கள் பல்விதத் தொல்லைகளுக்கு ஆளானார்கள். பல குழப்பங்கள் ஏற்பட்டன. அந்தச் சமயத்தில் திரு. சி. சுப்பிரமணியமும், திரு. ஓ. வி. அழகேசனும் தாங்கள் வகித்து வந்த மந்திரிப் பதவியை ராஜினாமா செய்தார்கள். அப்படிச் செய்தது மோசடியா? ஒரு கட்சியை வளர்ப்ப தற்காக நீங்கள் இந்த மோசடியை நடத்தினீர்களா? ஆகவே நீங்கள் ராஜினாமா செய்ய வேண்டும். எங்களுக்கு மொழியைப் பற்றிக் தெரியவில்லையென்று நீங்கள் கூறும் நேரத்தில், எந்த மொழி ஆட்சி மொழியாக இருக்க வேண்டும்? தமிழ் எந்த நிலையில் இருக்க வேண்டும். மொழிக் கொள்கையில் உங்களுடைய நிலை என்ன?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது, 'நீங்கள் ராஜினாமா செய்யவேண்டும்' என்று சொன்னார். நீங்கள் என்று கூறுவது சரியில்லை. அந்த வார்த்தையைத் திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திரு. க. மு. ராசகோபால் : தவறைத் திருத்திக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய மக்களுக்கு ஆதரவு கொடாமல், தமிழை இழிவுபடுத்துகின்ற நிலைமையில், இன்னும் வடநாட்டிலுள்ளவர்

[திரு. க. மு. ராசகோபால்] [1968 பிப்ரவரி 15]

களுக்கு அஞ்சி பயந்துகொண்டு இருக்கின்றார்கள் இங்குள்ள காங்கிரஸ்காரர்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பி.ப.
1-00

மொழி விஷயத்தில் காங்கிரஸ்காரர்கள் நல்லதொரு ஆதரவைக் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு எனக்கு மேலும் ஒரு 5 நிமிடம் கொடுக்க வேண்டுமென்று அவைத் தலைவர் அவர்களைப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். காரணம் . . . (மணியடிக்கப் பட்டது).

மாண்புமிகு மாற்றுத்தலைவர் (திரு. வி. எஸ். கோவிந்தராஜன்) : ஓர் அறிவிப்பு. இங்கே இன்னும் பல உறுப்பினர்கள் பேச வேண்டியிருப்பதால் ஒவ்வொரு உறுப்பினருக்கும் ஏற்கனவே எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய கால அளவு வரையறுக்கப்பட்டு விட்டதால் பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் அருள்கூர்ந்து அவர்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 10 நிமிடத்திற்கு மேல் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. அந்தக் காலத்திற்குள் அவர்கள் தங்கள் பேச்சை முடித்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மலைக்கண்ணன் பேசுவார்கள்.

* திரு. வி. மலைக்கண்ணன் : அவைத்தலைவர் அவர்களே, மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் உரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் முகத்தான் நடைபெறும் விவாதத்தில் நானும் கலந்து கொண்டு பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கே பேசிய சட்டமன்ற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் “ஆளுநர் உரையை நாங்களும் துருவித் துருவிப் படித்துப் பார்த்தோம். இன்றைக்கு நாட்டை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சினைகளைப் பற்றி திட்டவாட்டமான கொள்கை எதையும் காணோம்” என்று சொன்னார்கள். எனக்கு முன்னால் பேசிய அருமை நண்பர் திரு. ராமமூர்த்தி அவர்கள் மட்டும் அல்ல, அவருக்கு முன்னாலும் பேசியுள்ள காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் எல்லோருமே அதைச் சொன்னார்கள். ஆனால் மேன்மைதங்கிய ஆளுநர் உரையில் முதல் 3 பக்கத்தில் நாட்டை இன்று எதிர்நோக்கியுள்ள முக்கியமான பிரச்சினைகளைப் பற்றித்தானே இந்த அரசின் திட்டவாட்டமான கொள்கை என்ன என்பது விளக்கப் பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவது பக்கத்தில் மொழிப் பிரச்சினை பற்றிக் கூறியிருக்கிறார்களே, ஏன் அதைப்பற்றி காங்கிரஸ் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாருமே கண்டும் காணாததுபோல ஆதரிக்காமலும், மறுக்காமலும் அப்படியே தங்கள் பேச்சில் விட்டுவிட்டார்கள். நான் என்னும்கிறேன். அவர்கள் மொனம் சாதிப்பது அந்தக் கருத்துக்குச் சம்மதம் தெரிவிக்கும் நிலையில் இருக்குமோ என்று. உண்மையில் அப்படி இருக்குமானால், அதை நான் வரவேற்கிறேன். அவர்கள் மொனத்தின் மூலம் மொழிப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு ஆளுநர் கூறியிருக்கும் கருத்தை வரவேற்பார்களானால் நான் அதை வரவேற்கிறேன். மேலும் அரசியல் பெருந்தன்மை வாய்ந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் கால் அடியைப் பின்பற்றிச் செல்கிற கட்சியைச் சேர்ந்தவன் என்கிற முறையில் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்வேன். அவர்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. வி. மலைக்கண்ணன்]

கனது கட்சி வளர்ந்து வருகிற கட்சி. மொழித் தீர்மானத்தை மெளனத்தின் மூலம் ஆதரிப்பதைவிட, வெளிப்படையாகவே இந்த அரசின் மொழிக் கொள்கையை ஆதரிக்க முன்வருவார்களானால் நிச்சயமாக அந்தக் கட்சி வளர்வதற்கு பெருவாய்ப்பை அளித்த வர்களாவார்கள். அந்தக் கட்சியும் வளர்ந்தாகவேண்டும். இழந்த வாய்ப்பை நீங்கள் மீட்டும் பெறுவதற்கு வெளிப்படையாக இந்தக் கொள்கையை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று அரசியல் பெருந்தன்மையோடு நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சட்டம், ஒழுங்கு இவைகளைப் பற்றி மாண்புமிகு சட்டமன்ற காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் பேசினார்கள். சட்டம், ஒழுங்கு இவைகளைப் பற்றி பேசுகின்ற அவர்களது கைகளில் உள்ள இரத்தக் கறை இன்னும் போகவில்லை. 1963-ஆம் ஆண்டிலே நடைபெற்ற இந்தி எதிர்ப்புக் கிளர்ச்சியின்போது திரு. ராஜேந்திரனைச் சுட்டுக்கொன்றார்களே, ராணுவத்தை அழைத்து தமிழ்நாடு முழுவதும் சுட்டுக் கொன்றார்களே, அப்படிப்பட்ட அக்கிரமத்தைச் செய்து தமிழக அரசியல் வரலாற்றிலே இரத்தக் கறை படிய வைத்திருக்கிறார்களே, அது இன்னும் மறையவில்லை. கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களைக் கைது செய்து லாரியிலே ஏற்றி பாகையங் கோட்டைச் சிறையில் கொண்டுபோய் அடைத்தார்களே, அக்கிரமமாக சட்டப்போவை உறுப்பினர் திரு. ராஜாங்கம் அவர்களைக் கைது செய்து, உண்மைக்கு மாறாகக் குற்றஞ்சாட்டி சிறையிலே தள்ளி சித்திரவதை செய்தார்களே, அது அவர்களுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் தான். காங்கிரஸ் ஆட்சியின் லட்சணம் தெரியாதா? அதைவிட்டு காந்திய வழியைப் பின்பற்றி, இன்றைக்கு அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் புத்தராக ராஜ்யம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சி சட்டம், ஒழுங்கை நிலைநாட்டத் தவறி விட்டது என்று சொல்வது—டெவில் கோட்வை பைபிள்—சாத்தான் பைபிள் ஒதுகிறது என்ற தன்மையில் தான் இருக்கிறது. தமிழ்மொழி காக்கப்படவேண்டுமென்ற எண்ணம் அவர்களுக்கு இருக்குமானால் ஆளுநர் அவர்களை உரையில் எல்லா மொழிகளுக்கும் சமவாய்ப்பை அளிக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதைப் பாராட்டியிருக்க வேண்டும். நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்டுள்ள ஆட்சிமொழிச் சட்டத்தையும், அதையொட்டிக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள மொழித் தீர்மானத்தையும் நிறுத்தி வைக்க வேண்டும் என்பதைப் பாராட்டியிருக்க வேண்டும். ஆட்சி மொழிச் சட்டமும், மொழித் தீர்மானமும் நாடாளுமன்றத்தில் வந்தபோதே இது இந்தி பேசாத பகுதி மக்களின் மீது அதிகச் சமையை ஏற்றி வைக்கும் என்பதை எல்லாக் கட்சியினரும் உணர்ந்து இருக்கிறார்கள். எல்லாக் கட்சிகளும் அந்தக் கருத்தை எதிர்த்தும் கூட நாடாளுமன்றத்தில் அதைக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். நாம் அதை எதிர்க்கிறபோது நிர்வாக உத்தரவின் மூலம் அதனால் ஏற்படும் சிரமங்கள் தவிர்க்கப்படும் என்கிறார்கள். ஏன் இந்த அநீதி? இந்தி பேசுகின்ற பகுதி மக்களுக்கு சட்டத்தின் மூலம் பாதுகாப்பு. இந்தி பேசாத பகுதி மக்களுக்கு நிர்வாக உத்தரவின் மூலம் பாதுகாப்பு அளிப்பது பற்றி யோசிப்பதாக வாக்கு. இதுதான்

[திரு. வி. மலைக்கண்ணன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

அரசியல் நாணயமா? அரசியல் சட்டத்தில் எல்லோருக்கும் சம வாய்ப்பு அளிக்கப்படும் என்பதற்கு இதுதான் விளக்கமா? உண்மையைச் சொல்லப்போனால் ஒரு பெரிய அரசியல் பித்த லாட்டம் இது. இந்தி பேசுகின்ற பகுதி மக்கள் மட்டும் தான் சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டார்களா? இந்தி பேசாத தமிழகத் தைச் சேர்ந்த திரு. ராசகோபாலாச்சாரியார் சுதந்திரத்திற்காக சொல்லொணாத் தியாகத்தைப் புரியவில்லையா? செக்கிழக்க வில்லையா, சிதம்பரனார்? சுதந்திரத்திற்காகப் போராடியவர்கள் தமிழர்கள் இல்லையா? இந்தி பேசாத பகுதியைச் சேர்ந்த நாம் அதனால் நேரிடையாக பாதிக்கப்படுவது தெரிந்தும் காங்கிரஸ் அன்புர்கள் அதை ஆதரித்தார்கள். இராச்சிய சபை உறுப்பினர்கள் அதை ஆதரித்தார்கள் என்றால் இவர்கள் லட்சணம் தெரிய வில்லையா? மொழிவழி மாநிலங்கள் அமைந்திருக்கும்போது எல்லா மொழிகளும் வளர்ச்சி பெற சம வாய்ப்பை மத்திய அரசு தேடித்தரவேண்டாமா? சற்று நேரம் நாம் கற்பனை செய்து பார்த்தாலே பயங்கரமாக இருக்கிறது. 1967-ஆம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலிலே காங்கிரஸ் கட்சி பதவியைவிட்டு அகற்றப்பட்டு, திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசாங்கம் இங்கே அமையாதிருந்தால் நிலைமை எப்படி இருந்திருக்கும், ஆட்சி மொழிச் சட்டமும், மொழித் தீர்மானமும் நாடாளு மன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்ட போது அங்கு அது நிறைவேற்றப்படுவது மட்டுமல்ல, இந்த ராஜ்ய காங்கிரஸ் அரசாங்கம் அதை ஏற்று இருக்கும். மாணவர்கள் சமுதாயம் கிளர்ந்தெழுந்திருக்கும். 1965-லே செய்ததுபோல எத்துணை இடங்களிலே எத்துணை பேர்களை இவர்கள் சுட்டுக் கொன்றிருப்பார்கள், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமைந்து, அந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்த்து இங்கே ஒரு தீர்மானம் கொண்டுவருகிறபோது இங்குள்ள சட்டமன்ற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்கள் நடுநிலை வகிக்கிறார்கள். இவர்கள் இங்கே நடுநிலை வகிக்கிறபோது ராச்சிய சபையிலே இவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த தமிழக காங்கிரஸ் உறுப்பினர் ஆதரித்திருக்கிறார். உண்மையிலேயே மத்திய ஆட்சி கொண்டு வந்த ஆட்சி மொழிச் சட்டத் தையும், அதையொட்டிய தீர்மானத்தையும் ஆதரிப்பதாக இருந்தால் நாங்கள் கொண்டுவந்த தீர்மானத்தை இவர்கள் ஏன் எதிர்த்திருக்கக் கூடாது? எதற்காக நடுநிலை வகித்திருக்க வேண்டும்? காங்கிரஸ் மேலிட ஆணைக்கு அஞ்சுகிறார்கள்; ஆனால் நாட்டு மக்களை வெளியே போய் எந்த முகத்தோடு பார்ப்பது என்கிற வெட்கத்திற்கும் அச்சம்—ஆகவே தான் நடுநிலை வகித்தார்கள். அவர்களுக்குள்ள சங்கடம் எனக்குப் புரியாதது அல்ல. இதற்கு ஆவரேஜ் அரசியல் அறிவு போதும். காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் இன்றையதினம் ஆட்சிப் பொறுப்பில் இந்த ராஜ்யத்தில் இருந்திருந்தால் எத்தனையோ ராஜேந்திரன்களைச் சுட்டுக் கொன்றிருப்பார்கள், எத்தனையோ ராஜாங்கங்களை உள்ளே அடைத்து சித்திரவதை செய்திருப்பார்கள். இன்றைக்கு மாண்புமிகு அமைச்சர்களாக இருக்கக்கூடிய எங்கள் மாபெரும் தலைவர்களை எல்லாம்—லாரியில் அல்ல—கப்பலில் ஏற்றி அந்தமானுக்கே அனுப்பி அடைத்திருப்பார்கள். அந்த அளவுக்கு அக்கிரமம் செய்யக் கூசாதவர்கள்—இன்றைக்கு இந்த ஆட்சியில் சட்டம், ஒழுங்கு காக்கப்படவில்லை என்று சொல்வது எவ்வளவு அபத்தமானது என்று

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. வி. மலைக்கண்ணன்]

தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்கள் இன்றைக்கு நல்லதொரு எதிர்க்கட்சியாக இருந்து இந்த நாட்டிற்குப் பயன்படவேண்டுமானால் மொழிப் பிரச்சினையில் இரண்டா, மூன்றா என்பதற்கு சீக்கிரம் பதில் சொல்லியாக வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. நிச்சயமாக மௌனத்தின் மூலம் நீங்கள் சம்மதிக்கிற கொள்கையை வெளிப்படையாகவே சொல்லிவிடுங்கள் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தின் கீழ் பகுதி சமீபத்தில் ஏற்பட்ட வெள்ளத்தினாலும், புயலினாலும் வெகுவாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் நேரிலேயே வந்து அந்தப் பகுதியைப் பார்த்தார்கள். அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வேண்டிய நிவாரண வேலைகள் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்காக இந்த அமைச்சரவைக்கு நன்றிகூற நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் விசேஷ பாதிக்கப்பட்டுள்ள பகுதிகளுக்கு நமது அரசாங்கம் உடனடியாக வரி வசூல் செய்யவும், கடன் வசூலை ஒத்திப்போடவும், முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமான் உரை மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை எடுத்துக்கூற முனைகிறேன். கவர்னர் பெருமான் தனது உரையை கழிந்த ஆண்டில் இந்த அவையில் ஆற்றியபோது இந்த அரசினரின் கொள்கைகள் வரையறுக்கப்படவில்லை என்பதை என்னுடைய கட்சியைச் சார்ந்த பல மெம்பர்கள் எடுத்துக்காட்டினார்கள். அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள் “நாங்கள் பதவியேற்று சில நாட்கள் தான் ஆகின்றன. அதற்குள் நீங்கள் இவ்வாறு கேட்கின்றீர்களே” என்று எடுத்துரைத்தார்கள். ஆகையால் இந்த ஆண்டு உரையிலாவது நூர்வீட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கொள்கை வரையறுக்கப்பட்டிருக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்தோம். இந்த உரையிலும் அரசின் கொள்கைகள் விளக்கப்படவில்லை. ஆனால் என்ன காரணமோ தெரியவில்லை, இந்த நாட்டிலுள்ள பல்வேறு முக்கியப் பிரச்சனைகள் கவர்னர் உரையில் இடம்பெறவில்லையென்று மக்கள் எமாற்றமடைந்திருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். இந்த நாட்டில் சமூகத்தில் பெரும் பகுதியாக இருக்கிற தொழிலாளர்கள் நலன்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூட நம்முடைய கவர்னர் உரையில் காணப்படவில்லையென்று சொன்னால் இந்த அரசு தொழிலாளர்களைப் புறக்கணிக்கிறது என்பதுதான் பொருள் என்று நினைக்கிறேன். தொழிலாளர்கள் இந்த நாட்டில் எவ்வளவு முக்கியமான இடம் பெறுகிறார்கள், இந்த நாட்டில் உணவுப் பிரச்சனையில் உணவு உற்பத்தி செய்கின்ற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் எவ்வளவு முக்கியமான துணைபுரிகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு அறியாதது அல்ல. இருந்தாலும்கூட அவர்களின் வாழ்க்கைத்தரம் உயர்வதற்கேற்ற வகையில் அவர்களுடைய கூலி நிர்ணயம் செய்வதிலே இப்பொழுதிருக்கிற நெருக்கடியான நிலைமையை மாற்றியமைப்பதைப்பற்றி யாதொன்றும் இதில் கூறப்படவில்லை. நாம் அறிவோம், பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு விவ

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1968 பிப்ரவரி 15]

சாயத் தொழிலாளர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப் பட்டது. அந்தக் காலத்திற்கும் இப்பொழுது இருக்கிற ரூழ் நிலைக்கும் எவ்வளவு வித்தியாசங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே அவர்கள் ஊதியம் வரையறுக்கப்படவேண்டும். அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சக் கூலி நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும் என்று அவ்வப்பொழுது சட்டமன்றத்தில் பல்வேறு அங்கத்தினர்கள் எடுத்து உரைத்துக் கொண்டே வருகிறார்கள். இருந்தாலும்கூட கவர்னர் அவர்கள் உரையில் இதுபற்றிக் குறிப்பிடவில்லை என்பதை நினைக்கும்பொழுது வியப்பை அளிக்கிறது. இன்றைய தினையில் ஆண்டுதோறும் சுருங்கச் சொன்னால் மாதத்திற்கு ஒரு முறை விலவாசி உயர்ந்துகொண்டே போகிறது. ஆனால் கூலியோ அன்று நிர்ணயிக்கப்பட்டதுதான் இன்றைக்கும் இருந்து வருகிறது. விவசாயிகளினுடைய தொழில் சீசனல் தொழில், ஒரு சில மாதங்களுக்குத்தான் அவர்களுக்குத் தொழில் இருக்கிறது, மற்ற மாதங்களில் வேலையிழந்திருக்கிறார்கள். விவசாயத் தொழிலாளரின் வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு இந்த அரசு என்ன எவ்வம் எண்ணவில்லை என்பதை மிக வருத்தத்துடன் நான் கூறிக் கொள்கிறேன்.

இந்த மாநிலத்திலே டாலர் சம்பாதிக்கின்ற ஒரு தொழில் ரப்பர் தொழில். ரப்பர் தொழிலாளர்கள் இங்கே அதிகமாக இருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில்தான் ரப்பர் தோட்டங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் அத்தொழிலில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். ஒன்றைக் கூற விரும்புகிறேன். தொழிலாளர் நலன் அமைச்சர் அவர்களிடம் இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு தொழிலாளர் சம்பந்தமாக எடுத்துரைத்த பொழுது அவர்கள் சொன்னார்கள், தொழிலாளர் நலன் சட்டங்கள் அத்தனையும் மத்திய சர்க்கார் வகுத்திருக்கிறது. அந்தச் சட்டங்களில் இருக்கின்ற சிக்கல்களின் காரணமாகத் தொழிலாளர்களுக்கு நன்மைகள் செய்வதற்கு வழிவகை இல்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க விரும்புகிறேன். நமது சர்க்கார் நடத்தி வருகின்ற கன்னியாகுமரி ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு நியாயமான கூலியைக் கொடுக்கவில்லை, ஏன் சட்டப்படியான நன்மைகள் அவர்களுக்குச் செய்யப்படவில்லை என்று அமைச்சர் அவர்களை நான் சபாநாயகர் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்பு அவர்களிடம் ஒரு மெமோரண்டம் கொடுத்தேன். அமைச்சர் அவர்கள் உடனடியாக நிவர்த்தி செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இல்லாமல் இருக்கிறார்கள்...

மாண்புமிகு திரு. செ. மாநவன் : ஒரு அங்கத்தினர் இவ்வளவு பேசுவது அவ்வளவு நல்லதல்ல. அவர் நேற்றுத்தான் கொடுத்தார், கொடுத்தவுடன் அவர் முன்னதாகவே அந்த அடிஷனல் செகரட்டரியை கூப்பிட்டு பேசினேன். அப்படியிருக்கும் பொழுது உண்மைக்குப் புறம்பாகச் சொல்கிறார்கள் அல்லது சொல்லக்கூடாத வார்த்தையைச் சொல்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : முன்னதாகக் கொடுத்ததாக நான் சொல்லவில்லை. நேற்றுத்தான். கொடுத்தேன் என்று சொன்னேன். அரசாங்க நினைவத்தில் தொழிலாளர்களுக்கு சட்டப்படி கூலி

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பும், நன்மைகளும் நாமே கொடுக்கவில்லை என்றால் மற்றவர்கள் எப்படிக் கொடுப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். அரசாங்க நிறுவனமாகிய ரப்பர் தோட்டத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குச் சட்ட ரீதியான எல்லா நன்மைகளும் வழங்கியிருக்கவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் அதில் தவறியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு எக்ஸ்க்யூஸ் (மன்னிப்பு) இல்லை என்று தான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வேஜ்போர்டி நிர்ணயித்து ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மினிமம் சம்பளம் இவ்வளவு என்று வரையறுத்து இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் தனியார் வைத்துள்ள நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவருக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 3.05 பைசா கூலிகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் நடந்துகின்ற தோட்டத்திலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி ஒருவருக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 2.49 பைசா தான். ஆகவே இந்த நிர்ப்பந்தமான நிலைமையை மாற்ற அமைச்சர் அதிகமாகக் காலதாமதம் செய்யாமல் நிவர்த்திசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் இன்று அதிகமாக இருப்பது வேலையில்லாத திண்டாட்டம். அதைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட கூறப்படவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்கிறேன். நாம் அறிவோம். கடந்த ஆண்டு இந்த அரசின் கொள்கையின் பயனாகத்தான் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல், படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல், வாலிபர்கள் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கிற வேலை தேடித் தரும் நிறுவனத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் ஒப்பேறியவர்களும், தோற்றவர்களும், பட்டதாரிகளும், பாவி-டெக்னிக்ஸ்களில் படித்தவர்களும், எஞ்சினியர் பட்டதாரிகளும் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் காத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்; இவ்வு காத்த கிரிபோல் பல மாதங்களாக வேலைக்கு அருகதை யுள்ள வயதைக்கூட தாண்டிவிட்ட நிலைமையில் அதிகமானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த வாலிபர்கள் 2500 பேர்கள் கண்டக்டர் வேலைக்கு பதிவுசெய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் நம்முடைய மாநிலத்தில் இவ்வளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கும் பொழுது ஒரு நிவர்த்தி தேடவோ அல்லது பரிசாரம் தேடவோ அரசாங்கம் முன்வரவில்லையென்றால் படித்த இளைஞர்களின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் கைக்கொண்டிருக்கிற மொழிக் கொள்கையின் படி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்னும் அதிகப்படியாக இருக்கிறது. எனவே நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்ற வேலை:இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க நன்கு சிந்தித்து நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு கைக் கொண்டிருக்கிற மொழிக்கொள்கையின் காரணமாக மூலாயிரம் இந்தி ஆசிரியர்கள் வேலையிறந்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு மாற்று வேலையாக ஏதாவது கொடுக்கப்படும் என்று

[திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

[1968 பிப்ரவரி 15]

முதலமைச்சர் கூறியிருப்பதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். அதற்கும் விரைவில் ஒரு பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது என்னவென்றால் நம்முடைய உணவுக் கொள்கையின் காரணமாக ஏழை எளியவர்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மிகவும் வேதனை யோடு நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். என்னுடைய மாவட்டத்தில் கார்டு முறைப்படி போடுகின்ற அரிசியின் அளவைப் பார்ப்போமானால் ஒரு வாரத்திற்குக் கொடுக்கப்படுகின்ற அரிசி ஒரு நாளைக்கு கூடப் பற்றவில்லை. ஒரு வாரத்திற்கு ஒரு மனிதனுக்குக் கொடுப்பது எவ்வளவு என்றால் 700 கிராம், அதாவது உத்தேசமாக பட்டணம் படிக்கு அரைப்படிதான். இந்த நிலையில் ஒரு நாளைக்குப் போக மீதம் ஆறு நாட்களுக்கு வெளிச் சந்தையில்தான் வாங்கியாக வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. வெளிச் சந்தையிலே 3 ரூபாய் அல்லது 4 ரூபாய் என்ற அளவில்தான் விலை இருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருப்பதற்குக் காரணம் அரசாங்கத்தின் உணவுக் கொள்கைதான். நம்முடைய மாநிலத்திலே ஒரு இடத்திலிருந்து வேறு ஒரு இடத்திற்கு உணவு தாலியம் கொண்டுபோகக் கூடாது என்று சட்டம் இருக்கிறது. நம்முடைய கொள்கையின்படி 6 நாட்களில் வெளிச் சந்தையிலே வாங்கவேண்டிய நிலையில் இருக்கிறவர்கள் வேறு எங்கிருந்து வாங்கமுடியும். கள்ளக் கடத்தல்காரர்கள் மிகச் சௌகரியமாக தங்கள் வேலையைச் செய்கிறார்கள். அவர்களிடமிருந்துதான் அதிகமாக விலைகொடுத்து மக்கள் 6 நாட்களுக்குத் தேவைப்படும் உணவை வாங்கவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே, இதையும் பரிசீலனை செய்து இதற்கு ஒரு மாற்றுப் பரிகாரம் தேடித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு படி அரிசித் திட்டம் ஒருவேளை தேர்தலுக்கு முன்னதாகச் சொல்லப்பட்ட வாக்குறுதி என்று நினைத்தாலும், மீண்டும் மீண்டும் அமைச்சரவை அமைத்த பிறகும் கூட அதைப் பற்றித் தாராளமாகக் கூறி வந்திருக்கிறார்கள். பொங்கலன்று மேலும் சில பகுதிகளில் போடுவதாகக் கூடக் கூறினார்கள். ஆனால் இன்று வரை நடக்கவில்லை. கோவையிலும் சென்னையிலும் மட்டுந்தான் கொடுக்கப்படுகிறது. மத்திய அரசு வடக்கை வாழ வைக்கிறது. தெற்கைத் தேய வைக்கிறது என்று பல காலமாக இவர்கள் சொல்லி வந்தார்கள். இவர்கள் இன்று கோவை மாவட்டத்திலும் சென்னை மாவட்டத்திலும் மட்டும் படி அரிசித் திட்டத்தை செயல்படுத்தியிருக்கிறார்களே தவிர மற்ற மாவட்டங்களுக்கு சேலம் மாவட்டத்திற்கு, குமரி மாவட்டத்திற்கு எல்லாம் விஸ்தரிக்கப்படவில்லை. இந்த ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களிலும் விஸ்தரிக்க வேண்டும். பத்திரிகையின் வாயிலாக அறிந்திருக்கலாம்—ஆங்காங்கு இருக்கின்ற மக்கள் இந்தத் திட்டத்தை எல்லா இடங்களிலும் கொண்டு வரவில்லை யென்றால் வரிகொடா இயக்கம் நடத்துவோம் என்று குரல் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, எல்லா இடங்களுக்கும் ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தை விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

1968 பிப்ரவரி 15]

* திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையை வரவேற்றுப் பேசுகின்ற நான் எனக்கு முன்னாலே பேசிய மதிப்பு மிக்க காங்கிரஸ் நண்பர் இந்த மாமன்றத்தில் தொடர்ந்து தடைபெறுகிற விவாதத்தில் பேசி வருகிறபோது நான் கவனித்து வந்தது ஒன்றே ஒன்றுதான். எப்படியாவது ஆளுகின்ற திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் மீது, அந்தக் கழகம் இந்த நாட்டை ஆளுகின்ற தகுதி உடையதல்ல என்று காரணத்தைச் சொல்லிக்காட்ட ஏதாவது ஒரு தவறு நிகழாதா என்று ஆகாச பூர்வமாக விளக்கிக் காட்ட சிரமப்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். எப்படியாவது அரிச்சந்திரனை ஒரு பொய் சொல்ல வைக்க வேண்டுமென்ற நியமனத்தில் விஸ்வாமித்திரர் இறுதியாகத் தோற்றாரோ அதே போன்ற நிலைமைதான் இதிலும் ஏற்படும்.

காங்கிரஸ்காரர்கள் 20 ஆண்டுகாலமாக ஆட்சி செய்தார்கள். அவர்கள் ஆட்சியின் போது இழைந்த கொடுமைகளை எல்லாம் இணைத்துப் பார்த்து, இன்று ஆட்சிப் பொறுப்பில் இருக்கின்ற அரசு ஓராண்டுக் காலத்தில் செய்திருக்கின்ற சாதனைகளைக் கவனித்துப் பார்த்தால் இந்த ஆட்சியின் சிறப்பு தெரியும். ஜனநாயக நாட்டில் ஒரு கட்சி ஆளுகின்ற கட்சி, இன்னொரு கட்சி எதிர்க்கட்சி என்ற நிலையில் பணியாற்றுகின்ற போது எதிர்க்கட்சியாக இருக்கின்றவர்கள் என்ன முறையில் செயல்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நோக்கிப் பார்த்தால் நாட்டுக்கு நலம் பயப்பதாக அமையும் என்ற முறையில் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னால் சிறப்பாக இருக்கும். எனக்கு முன்னாலே பேசிய நண்பர் ராமமூர்த்தி அவர்கள் வெளியே நடமாட முடியாத நிலைமை இருப்பதாகச் சொன்னார்கள். அண்மையில் நான் நெல்லை மாவட்டத்திற்குச் சுற்றுப்பயணம் சென்றிருந்தேன். அப்போது ஸ்ரீவைகுண்டம் போயிருந்தேன். அங்கே, நம்முடைய பேரவைத் தலைவருடைய இல்லம் இருக்கிறது. அன்று மாலை ஒரு பெரிய காங்கிரஸ் ஊர்வலம் நடந்தது. அதிலே காங்கிரஸ் நண்பர்களிலே ஒருவர் ஒரு சட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு, அதிலே ஒரு படி அரிசித் திட்டம் எங்கே என்று எழுதி அதனைப் பேரவைத் தலைவருடைய இல்லத்தின் முன்னாலே கொண்டு வந்து போட்டு உடைத்தார்கள். அதற்குப் போலீசார் பாதுகாப்புத் தந்தார்கள். அதைக் கண்டு நான் மிக மிக வேதனைப்பட்டேன். அதைச் செய்கிறவர்கள் காங்கிரஸின் பெயரால் செய்கிறார்கள். மிகப் பெரிய தேசிய ஸ்தாபனத்தின் பெயரைச் சொல்லிக் கொண்டு இவ்வாறு செய்கிறார்களே என்று வருத்தப்பட்டேன். அந்த ஸ்தாபனத்திலே யார் யார் இருந்தார்கள்? எப்படி எப்படிப் பாடு பட்டார்கள்? என்ற வரலாறு எல்லாம் இன்றைய காங்கிரஸ்காரர்களுக்குத் தெரியாத காரணத்தால் இது போன்ற நிகழ்ச்சிகளிலே ஈடுபட்டார்கள். உலகமே அதிருகின்ற முறையில் விடுதலைக் குரல் எழுப்பிய லோகமான்ய திலகர் இருந்தார். என் மீது விழுகின்ற ஒவ்வொரு அடியும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்தின் சவப்பெட்டியில் அடிக்கின்ற ஒவ்வொரு ஆணியாகும் என்ற அளவுக்கு நெஞ்சும் கொண்ட லாலா லஜபதிராய் இருந்தார். கொடிகாப்பதற்காகக் குருதியை கொட்டிய குமரன் இருந்தார்.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1968 பிப்ரவரி 15]

செக்கிழுத்த சிதம்பரம் பிள்ளை இருந்தார். ஆயுதம் தாங்கிய பிரிட்டிஷாரை ஆயுதம் தரித்துப் போர் தொடுக்க வந்த மாவீரர் சுபாஷ் சந்திரபோஸ் இருந்தார். மனிதனுடைய வாழ்வின் இணையில்லாத வாழிப்புப் பருவத்தைதே தேசத்திற்காக தியாகம் செய்த பசும்பொன் முத்துராமலிங்க தேவர் இருந்தார். இப்படிப்பட்ட வர்களெல்லாம் வளர்க்கப்பட்ட ஸ்தாபனத்திலே இன்று இருப்பவர்கள் சட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு சந்தியிலே வந்து 'ஒரு படி அரிசி எங்கே' என்று கூறி உடைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை யாரும் மறுத்துவிடவில்லை. 1946-ம் ஆண்டில் கல்கத்தாவிலே ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் மூன்று லட்சம் மக்கள் அடங்கிய கூட்டத்தில் ஒரு வாக்குறுதியைக் கொடுத்தார்கள். நான் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு 'இந்த நாட்டிலே கள்ள மார்க்கட்காரன் எவனாவது இருந்தால் அவனைத் தூக்கிலே போடுவேன்' என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார். இந்த 20 ஆண்டுக் கால ஆட்சியிலே அந்தக் கள்ள மார்க்கட்காரர்களை என்ன செய்தீர்கள்? வாக்குறுதியை அவர் நிறைவேற்றினாரா?

திரு. க. இராமமூர்த்தி: நேரு அவர்களுடைய பேச்சு தேர்தல் அறிக்கையாக வந்ததா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: அதைப் போலவே திண்டிவனம் உறுப்பினர் அவர்கள் படி அரிசித் திட்டம் தேர்தல் அறிக்கையிலே வந்ததா என்று எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அது தேர்தல் அறிக்கையில் வரவில்லை. அதுமாத்திரமல்ல; தேர்தல் நேரத்திலே இது பேசப்பட்ட ஒன்றே தவிர, தேர்தல் பிரகடனமாக இல்லை. பேரியதைக் கூட நாங்கள் வாக்குறுதியாகக் கருதி நிறவேற்றி வருகிறோம், நிறைவேற்ற முயற்சித்து வருகிறோம். மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் 'நேரு கொடுத்த உறுதி மொழி தலைசிறந்த தலைவர் கொடுத்த உறுதிமொழி அல்லவா? அதை நிறைவேற்றினாரா?' என்றுதான் கேட்டார்கள்.

திரு. க. இராமமூர்த்தி: எது எப்படி இருந்தாலும் படி அரிசி பற்றிய ஒப்புதல் இந்த மன்றத்திலும் கூட எடுத்துச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: நாங்கள் அதைச் சொன்னது உண்மை. அதிலிருந்து திரும்பி ஓடிவிட நினைக்கவில்லை. இப்போதும் நெஞ்சமுத்தத்தோடு ஒத்துக் கொள்கிறேன். அதற்கான முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கின்றோம். சொல்லி விட்டு மாற்றிக் கொள்ளுகின்ற கட்சி அல்ல எங்கள் கட்சி.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்: கள்ள மார்க்கட்காரர்களைத் தூக்கில் போட வேண்டுமென்று பண்டித நேரு அவர்கள் கூறியதாக உறுப்பினர் அவர்கள் கூறினார்கள். எந்தச் சட்டப்படி இந்தக் கள்ள மார்க்கட்காரர்களைத் தூக்கில் போடுவது என்று கூறுவார்களா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி: இந்தக் கேள்வியைத் துணைத் தலைவர் அவர்கள் அப்போதே நேருவைப் பார்த்துக் கேட்டிருக்க வேண்டும்.

1968 பிப்ரவரி 15]

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : இந்த மாதிரிப்பெரும் பெரும் தலைவர்கள் கொடுக்கின்ற வாக்குறுதிகளைக் காலக்கிரமத்தில் நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற வகையில் கொடுத்தார்களே தவிர, படிப்படியாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்ற வகையில் கொடுத்தார்களே தவிர உடனடியாக நிறைவேற்றிட வேண்டுமென்ற வகையில் கொடுத்து விடவில்லை. ஆகவே, இதற்காகக் கூக்குரல் போடுவது உகந்ததாக இருக்காது என்பதற்காகத்தான் இதைச் சொன்னேன். ஒரு படி அரிசி போட வேண்டுமென்பது இந்த அரசின் திட்டம். அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றும் முயற்சியில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். 'ஒரு படி அரிசித் திட்டத்தைக் கை விட்டு விட்டோம்' என்று கூறுகின்றபோது தான் 'ஏன் கைவிட்டு விட்டார்கள்?' என்று சூரல் எழுப்ப வேண்டுமே தவிர, அந்தத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தும் வகையில் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் போதே கூக்குரல் எழுப்புவது சரியல்ல. ஜனநாயக சோஷலிசம் என்பது காங்கிரஸ் கட்சியின் திட்டம். இதைப் பற்றி நாடுபூராவும் பேசுகிறார்கள். ஜனநாயக சோஷலிசத் திட்டத்தை என் பரிபூரணமாக நிறைவேற்றவில்லை என்று கேட்டால் அந்த நோக்கத்தில், பாதையில் சென்று கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள்..

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

கம்யூனிஸ்ட் நாடு என்று சொல்லக்கூடிய சோவியத் அரசாங்கத்தில் கூட, கம்யூனிசத்தை நோக்கிப் போய்க்கொண்டிருக்கிறோம் என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, நடைமுறையில் இருப்பது சோஷலிசந்தான். ஒரு அரசு அதனுடைய லட்சியத்தை நோக்கி நடைபோட்டுக் கொண்டிருக்கிறது; திட்டங்களைத் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது என்ற நிலையில் இருக்கும் போது சட்டியைத் தூக்கிக் கொண்டு சந்தியில் போய் உடைப்பது என்பது காங்கிரஸ் ஸ்தாபனத்தின் பாரம்பரியத்திற்கு உகந்தது அல்ல.

இங்கே பேசுகிறபோது காங்கிரஸ் நண்பர்கள் எல்லாம் தாங்கள் தான் தேசிய பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் போலும் மற்றவர்கள் எல்லாம் விதேசியத்தில் வந்தவர்கள் போலும் பேசுகிறார்கள். இந்த நாட்டில் பிறந்த ஒவ்வொருவரும் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மற்றவர்களும் தேசிய பாரம்பரியத்தில் வந்தவர்கள் தான். பிரிட்டிஷ்காரர்கள், அமெரிக்கர்கள் ஆகியோர்தான் விதேசியத்தில் வந்தவர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும்.

வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்து நேருக்கு நேர் போர் புரிந்த நேதாஜி பாபுவை விட வெள்ளைக்காரனை எதிர்த்த இந்தியப் பாரும் இருக்க முடியாது. நேதாஜி பாபு அவர்கள் பார்வோட்டப்ளாக் கட்சியைத் துவக்க மதுரைக்கு வந்திருந்தபோது அப்போது பத்திரிகை நிருபர்கள் அவர்களிடம் மொழிப் பிரச்சனை பற்றிக் கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள் என்றால் இந்தியாவில் பல்வேறு மொழிகள் பேசக்கூடிய மக்கள் இருக்கிறார்கள், அவ்வளவு மக்களும் சேர்ந்து ஏகோபித்து மனமுடன் ஒரு முடிவை எடுத்துக் கொள்ள

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்] [1968 பிப்ரவரி 15]

வேண்டும், அப்படி ஒரு முடிவு எடுக்கப்படுகிற வரையில், அந்தக் காலம் வரை இந்தியாவின் பொது மொழியாக ஆங்கிலமே இருக்கலாம் என்று அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு ஆதாரம் வேண்டுமென்று கேட்டால் ஒரு மில் அதிபரிடம் அன்று நடந்த அந்தச் சம்பவம் பற்றிய செய்திக் குறிப்பு. அந்தப் பத்திரிகைக் குறிப்பு இருக்கிறது. ஆங்கிலம்தான் நாட்டின் பொது மொழியாக இருக்கவேண்டுமென்று தேதாஜி பாபு அவர்கள் கூறியுள்ளதை என்னால் நிரூபிக்க முடியும். நான் நிரூபித்துக் காட்டத் தயார். திரு. முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்களை விட உண்மையான தேச பக்தர் வேறு யாரும் இருக்க முடியாது. 1937-ல் அவர்கள் காங்கிரஸ் அங்கத்தினராகயிருந்தபோது ராஜாஜி அவர்கள் இந்தியைக் கட்டாய பாடமாக கொண்டுவந்தபோது இன்றைய நம் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், பெரியார் ராமசாமி அவர்களும் இந்தியை எதிர்த்து போராடியபோது, தமிழ் மொழி மீது இந்தி ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலை வருமானால் இந்தியை எதிர்த்து நடத்தும் போராட்டத்தில் நானும் பங்கு கொள்வேன் என்று முழக்கமிட்டார் திரு. முத்துராமலிங்க தேவர் அவர்கள். அரசியல் கொள்கைகள் வேறு, கோட்பாடு வேறு, ஆனால் தமிழைப் பாதுகாப்பது என்பது வேறு என்றார்கள். உங்கள் நெஞ்சில் சிறிதளவு துணிவு இருக்குமானால் சொல்லுங்கள். உங்களுக்கு மொழிப் பற்று உண்மையில் இருக்குமானால் தமிழ்நாடு சட்டமன்றத்தில் நிறைவேற்றிய தீர்மானத்தை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டால் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் தமிழ் கலைக்கப்படும் என்ற ஒரு அறிவிப்பை நீங்கள் கொடுத்துவிட்டால் உங்களைப் பாராட்டலாம். அப்படி ஒரு அறிவிப்பு கொடுப்பதால் என்ன இடர்பாடு ஏற்படப் போகிறது? காங்கிரஸைக் கலைத்து விட்டு காங்கிரஸில் யாரும் சேரக் கூடாது என்று சொல்லிவிட்டால் புதிதாக எந்த காங்கிரஸ்காரர்கள் இங்கு முளைக்கப் போகிறார்கள்? அதை வைத்து வேறு எந்தக் காங்கிரஸ் கட்சி இங்கு பிரசாரம் செய்யும்? அதைச் செய்ய துணிவு வேண்டும், துணிச்சல் வேண்டும். அது துணிவு வந்தால் நிச்சயமாக மத்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பணிவை எதிர்பார்க்கலாம்.

அடுத்து என் தொகுதி சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இரண்டு நிமிடங்கள் அதிகமானாலும் தலைவர் அவர்கள் பொறுத்தருள் வேண்டும். எங்கள் தொகுதியில் க்ருதமால் நதி என்ற நதி இருக்கிறது. அதுபற்றி கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக பலமுறை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தப் பிராந்தியம் திரு. முத்துராமலிங்கத் தேவர் அவர்களின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டது. அந்தப் பிராந்தியத்தின் மீது கடந்த கால அரசாங்கத்திற்கு மிகுந்த அக்கறை, அதாவது அரசியல் அக்கறை. ஆகவே கவனிக்காமல் விட்டு விட்டார்கள். இதுபற்றி சென்ற ஆளுநர் உரையின்மீது பேசும் போதே கூறினேன். நீர்ப்பாசன போக்குவரத்து மாநாடு நடத்தும் போது அதுபற்றி கவனிக்கப்படும் என்று பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி அவர்கள் சொன்னார்கள். எழுந்து மூலம் எழுதியிருந்தார்கள். திடீரென்று அமைச்சர் அவர்களுக்கு விபத்து ஏற்பட்டதால் மாநாடு ஒத்தி

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

வைக்கப்பட்டது. பிறகு கூட்டப்படவில்லை என்று அறிவிக்கிறேன். அந்த கருதமால் நதித் திட்டத்தை எங்கள் பகுதியில் நிறைவேற்றித் தந்தால் முதுகுளத்தூர் தொகுதி, கரியாப்பட்டித் தொகுதி, மாணமதுரை, அருப்புக்கோட்டை போன்ற கிழக்கு ராமநாதபுரத்தில் உள்ள ஐந்து, ஆறு தொகுதிகளில் 50,000 ஏக்கர் களுக்கு அதிகமான ஏக்கரா நிலங்கள் பாசன வசதி பெற முடியும். இது சிறிது சிரமமான திட்டம்தான். ஐந்து கோடி ரூபாய் வரை ஆகும் என்று என்ஜினியர்களைக் கலந்து ப்ளான் அமைத்து வைத்திருக்கிறோம். ஆண்டொன்றுக்கு 50 அல்லது 60 அல்லது 70 லட்சம் ரூபாய் நிதி வசதிகேற்ப கொஞ்சங் கொஞ்சமாக ஒதுக்கி அத்திட்டத்தை நிறைவேற்றிவிடலாம். இப்படி ஐந்தாறு வருடங்களில் சிறிது சிறிதாக நிதி ஒதுக்கி அந்தத் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தந்தால் அது ஒன்றே போதும், வேறு எதுவும் நான் இங்கே கேட்க மாட்டேன். அத்திட்டத்தை தொடங்கி வைக்க வேண்டும். முப்பது லட்சம் ரூபாய் முதலில் செலவழித்தாவது கருதமால் நதித் திட்ட வேலையைத் துவக்கி வைக்கவேண்டும். அந்த நதி பழைமையானது. அந்தநிதி இப்போது தூர்ந்து போயிருக்கிறது. தேசிய நண்பர்கள், காங்கிரஸ் நண்பர்கள் அந்நதியை ஆக்கிரமித்து வீடுகள் கட்டி தோட்டங்கள் வைத்ததால் அந்தநிதி பாழ்பட்டது. ஆக்கிரமிப்பு செய்த இடங்களிலிருந்து அவர்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டும். நதி வகையிலிருந்து துவாரி மான் ஓரத்தில் உதயமாகி முதுகுளத்தூர் கடலோரத்தில் சங்கமமாகிறது. அந்த நதித் திட்டத்தை நிறைவேற்றித் தரவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் அந்த வேலையைத் தொடங்கி வைக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் அல்லது அமைச்சர் அவர்களாவது நிச்சயமாக அதைக் கவனித்து ஆவன செய்வேன், இந்த வருடத்திற்குள்ளே அந்த வேலையைத் தொடங்குவோம் என்று வாக்குறுதியாவது அளிக்கவேண்டும்.

அருப்புக்கோட்டை தாலுக்காவில் ஒரு தொழிற்பேட்டையும் இல்லை. ஆகவே கரியாப்பட்டியில் ஒரு தொழிற்பேட்டை அமைத்துத் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மற்ற பிரச்சனைகள் பற்றி அமைச்சர் அவர்களிடம் நேரிடையாகச் சொல்லிப் பேசுவதற்கு, வாய்ப்பிருப்பதால் இதுவரையில் பேசுவதற்கு அனுமதி அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு என் நன்றியைக் கூறி உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. கே. என். குமாரசாமி: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரைமீது சில வார்த்தைகள் நான் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் விவசாய உற்பத்தித் துறையில் அரசாங்கத்தின் கடமைகளைப் பற்றி விளக்கமாக கூறியிருக்கிறார்கள். தொழில்துறை பற்றித் குறிப்பிடிகையில், 18 ஆலைகளுக்கு அரசின் உத்தரவாதத்தின்மீது அவை நிற்காமல் ஒடுகிற பிரச்சனை குறித்தும் கவர்னர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள் கிட்டத்தட்ட 60,000 தொழிலாளர்கள் வேலை செய்து ஒரு பிரதேசத்தில் ஆலைகள் மிகவும் நெருக்கடியான நிலையில் இருக்கின்றன என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். அறிக்கையில் குறிப்பி

[திரு. கே. என். குமாரசாமி]

[1968 பிப்ரவரி 15]

பிட்டிருப்பதைப் பார்த்தால், அரசு உதவி செய்வதன் மூலம் அந்த ஆலைகள் எல்லாம் ஓடி தொழிலாளர்களுக்கு வாழ்வளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. நான் வேதனையோடு சொல்கிறேன், மூன்று ஆண்டுகளாக முயற்சி எடுத்துக் கொண்டும் அந்த ஆலைகள் ஓடாமல் அப்படியே இருக்கின்றன. திரு. லோகநாதன் கமிட்டி பரிசீலனை செய்தது. அந்தக் கமிட்டியில் அரசு காரண்டி கொடுப்பதாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் அந்த ஆலைகள் அப்படியே அதே நிலையில்தான் இருக்கின்றன. அதில் வேலை செய்து வந்த தொழிலாளர்கள் இன்று பிச்சை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர அவர்களுக்கு வேறு வாழ்வு கிட்டியாது. இது சம்பந்தமாக அரசு உடனடியாக தக்க முடிவு எடுக்க வேண்டும். தேசத்தின் உற்பத்தியில் ஈடுபட்டிருக்கிற இந்தப் பெரும் தொழில் நகரத்துக் கொண்டிருக்கிறது. மில் முதலாளிகள், எங்களுக்குத் தொழில் நெருக்கடி ஏற்பட்டு விட்டது, எங்களால் தொழிலை நடத்த முடியாது, சம்பளத்தை குறைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று தொழிலாளர்களிடம் பேரம் பேசுகிற அளவிற்கு வந்துவிட்டார்கள். இந்நிலையில் தொழிலாளர்கள் மட்டும்தான் தியாகம் செய்யவேண்டுமென்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். விலைவாசியேற்றம் காரணமாக இன்று தொழிலாளர்கள் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்ற மனோபாவம் வளர்ந்து விட்டால் தொழிலாள வர்க்கம் வாழ முடியாதேன்ற ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும். ஆகவே தயவுசெய்து அரசு அப்பிரச்சனை குறித்து ஆலோசித்து ஒரு முடிவு காணவேண்டும். மூடப்பட்டிருக்கும் பஞ்சாலைகளுக்கு விமோசனம் இல்லை என்ற நிலையிருக்கிறது. மூடிக்கிடக்கிற ஆலைகளை மத்திய அரசு மூலம் எடுத்து நடத்த நிர்வகிக்கிற முறையில் இந்த அரசு உடனடியாக நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். அதிலே காலதாமதம் செய்வதன் மூலம் இந்த நாட்டிலே மிகப் பெரிய அபாயம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. நிறகு அதைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாமல் போய்விடும். ஆகவே அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். “ஸ்மால் இண்டஸ்டிரிஸ் கார்ப்பொரேஷன்”—இல் பல தொழிலாளர்களை நிறுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். அது சர்க்காரின் ஒரு அங்கமாக இருக்கிறது. அதில் ஆயிரம் பேர் நிறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தகுந்த மாற்று வேலை கொடுக்கும் நிலைமையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் நிதி வசதி போதாததின் காரணமாக தொழில் அபிவிருத்திக்கு முதலீடு செய்ய முடியாத நிலையிருக்கிறது என்று அரசு சொல்கிறது. உண்மைதான். இருந்தாலும் இருக்கின்ற தொழில்களைச் சரியாக நடத்த முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாகப் படியரிசித் திட்டம் பற்றிப் பேசப்பட்டது. அதைப்பற்றி இங்கு ஆலோசனை செய்தார்கள். நான் இதுபற்றி ஆலோசனை ஒன்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கிராமத்திலுள்ள மக்கள், சாதாரண மக்கள், குறைவான கூலி பெற்றுக்

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. கே. என். குமாரசாமி]

கொண்டிருக்கும் மக்கள் ஆகியோருக்குக் குறைந்த விலையில் அரிசி கிடைக்கவில்லை. ஆனால் நகரத்திலேயுள்ள அதிகமாகச் சம்பளம் பெற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு நிறைந்த அளவில் சரியான, நியாயமான விலையில் கிடைக்கிறது. கிராமத்திலேயுள்ள ஒரு ரூபாய், ஒன்றரை ரூபாய் கூலிபெறும் மக்களும் அத்திட்டத்தின் மூலமாக அரிசி பெறக்கூடிய வாய்ப்பை உண்டாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மக்கள் அதைத்தான் ஏதிர்பார்ப்பார்கள். அதுதான் அவர்களுடைய வாழ்வைச் சரிக்கட்டிக்கொள்ள உதவியாயிருக்கும்.

என்னுடைய தொகுதியாகிய பல்லடம் பஞ்சம் நிறைந்தது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அந்தப் பிரதேசத்தில் வரட்சி ஏற்பட்டு விவசாயிகள் திண்டாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அங்கே எந்தவிதமான நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களோ கிடையாது. அங்கேயுள்ள சகல கிராமங்களிலும் இருக்கின்ற மக்கள் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தப் பகுதியைப் பஞ்சப் பிரதேசமாகப் பிரகடனப்படுத்த வேண்டுமென்று மூன்று மாதங்களுக்கு முன்பு நான் நோட்டீஸ் கொடுத்திருந்தேன். அதற்கு அரசு ஆவன செய்வதாகவும் சொன்னார்கள். ஆனால் அங்கு இதுவரை எந்த விதமான விமோசனமும் ஏற்படவில்லை. தவிர அங்கு வரியை நீர்ப்பந்தமாக வசூல் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடன்களைத் தள்ளிவிடுவதாக இருந்தால் அந்தப் பகுதி விவசாயிகளுக்கு நன்மையாக இருக்கும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, தொழில் நெருக்கடி, விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நிலைமைகள் இவற்றைப் பரிசீலனை செய்வதோடு அந்தப் பிரதேசத்திலே உள்ள இந்த மக்களுக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வந்து உதவ வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே அரசினருக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

பெரிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை நிறைவேற்ற முடியாத நிலையிலே இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அந்தப் பிரதேச மக்களுக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தில் பெரிய திட்டம் கூட வேண்டியதில்லை. அங்கிருக்கின்ற ஏற்கெனவே அரசு போட்டிருக்கிற குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டத்தில் வரும் உபரித் தண்ணீரை அந்தப் பிரதேசத்தில் பாய்ச்சினால் அந்தப் பிரதேசத்திலுள்ள மூன்று தாலுக்காக்கள்—அதாவது கோவை தாலுக்கா, பல்லடம் தாலுக்கா, அவினாசி தாலுக்கா—பயன்பெறும். அவ்வாறு செய்தால் அங்குள்ள இரண்டரை இலட்சம் ஏக்கரா நல்ல பூமிகளில் விளை பொருள்களை நிச்சயமாக எடுக்கலாம். அப்படிப்பட்ட பூமிக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஏற்கனவே நாலரை கோடி ரூபாயில் திட்டம் போடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கொஞ்சம் கூடச் செலவு செய்தால் திட்டம் செயல்படுமென நம்புவதால் அவ்வாறு செய்தால் அது அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வாழ்வளிக்கும் திட்டமாக இருக்கும். அதற்கு அரசு முன் வரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பரம்பரையாக நீர்ப்பாசன வசதிகள் இல்லாமல் போய்விட்டது அங்குள்ளவர்களுக்கு. இந்த நேரத்தில் அந்தத் திட்டம் மேற்கொள்ளப்படுமேயானால் அந்த விவசாயிகள் மிகவும்

[திரு. கே. என். குமாரசாமி] [1968 பிப்ரவரி 15]

நல்ல முறையிலே இந்த அரசைப் பாராட்டுவார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கின்றேன். இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு காண இந்த அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும்.

தொழிலிலே ஏற்பட்டிருக்கும் மந்த நெருக்கடிக்கு மத்திய அரசு காரணம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கொள்கை வழியிலேதான் நடக்கப் போகிறார்கள். அதனால் தமிழகத் தொழில்கள்தான் பாதிக்கப்படும். அது நம்மைத்தான் பாதிக்கிறது. மத்திய அரசு காரணம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்காமல் தமிழக அரசு ஏதாவது முடிவு எடுத்து அந்த நெருக்கடிகளைத் தீர்க்க முன் கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் அதிகமாக இருக்கிறது. தொழில் நெருக்கடி ஏற்பட்டு வேலையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் புதிய தொழிலில் ஈடுபடும் சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்தி அவர்களைக் காக்க வேண்டும். சிறு தொழில்களையும், மற்றச் சிறு தொழில்களையும் ஏற்படச் செய்வதன் மூலம் இந்த வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று நம்புகிறேன். வேலையில்லாத திண்டாட்டத் தினால் பயங்கரமான விளைவுகள் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. அந்த நிலைமைகள் மாற வேண்டுமென்று சொன்னால் சிறு தொழில்கள் மூலமாகவோ, அல்லது வேறு முறையிலேயாவது வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த நிலையில் அரசு முன் கை எடுத்து செய்வார்களேயானால் அப்பொழுதுதான் மக்களுக்கு நன்மை தெரியும். அப்படி இல்லையென்று சொன்னால் நிலைமைகள் வேறுவிதமாகப் போகலாம். ஆகவே அரசு இதைக் கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : மேன்மைமிக்கு சட்டமன்றத் துணைத் தலைவரவர்களே, கவர்னர் அவர்கள் உரையின்பேரில் கொண்டு வந்த நன்றியறிவிப்பு தீர்மானத்தினை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். கவர்னர் அவர்கள் உரையில் முதலாவதாகக் குறிப்பிட்டுள்ளது மொழிக் கொள்கை. நமது மாநிலத்தில் ஆட்சி மொழியாகவும், நிர்வாக மொழியாகவும் இடம்பெற நம் தாய்மொழியான தமிழ் மொழியே பொருத்தமானது. பள்ளிகளிலும், கல்லூரிகளிலும் பயிற்சி மொழியாகவும், நீதி ஸ்தலங்களில் நிர்வாக மொழியாகவும் தமிழ் மொழியே அமைய வேண்டுமென்பது எல்லோருடைய அடிப்பிராயம். அந்தவிதமாக ஏற்பட்டாலொழிய இயற்கையான ரூபநிலை அமையாது. அடுத்து ஆங்கிலத்தை நன்றாகக் கற்று “மாஸ்டரி ஆப் தி லாங்குவேஜ்” ஏற்பட்டால் ஒழிய நாம் பிற நாடுகளிலிருந்து பின் தங்கித்தான் நிற்போம். எனவே தமிழுக்கு முதலிடம் கொடுத்த போதிலும் நமது அரசு ஆங்கிலத்தின் முக்கியத்துவத்தை புறக்கணிக்கவில்லை. எனவே தான் இருமொழிக் கொள்கையை நமது அரசு மேற்கொண்டு

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

உள்ளது. இருமொழிக் கொள்கையை நிறைவேற்றவேண்டுமென்று உறுதிபெற்றதொன்றை நமது சர்க்காரை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. பாராட்ட வேண்டும், வரவேற்க வேண்டும். இந்த மொழிதான் வேண்டும், ஆங்கிலம் தேவையில்லை என்று சொல்லக் கூடிய ஒரு சாரர் இருக்கும். இந்தநாளில், கிளர்ச்சி, குழப்பம் செய்து கொண்டு, கலகம் செய்து கொண்டிருக்கும் இந்தநாளில் நமது அரசானது நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட வேண்டும், எல்லோரும் கூடி நல்வாழ்வு வாழ வேண்டும், அதற்காக ஒரு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற நல்ல எண்ணத்தில் எல்லா தலைவர்களின் கூட்டு ஆலோசனை நடத்தலாம் என்று சொல்லி யிருப்பது மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. அந்த வகையிலே நாம் இந்த அரசைப் பாராட்ட வேண்டும். இந்த மொழியை நமது பள்ளிகளிலே நுழையவிடக் கூடாது என்று சொன்ன நேரத்திலே இந்த ஆசிரியர்களை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. அது மட்டும் அல்ல. இந்த ஆசிரியர்களுக்கு மாற்று வேலை கொடுக்கலாம் என்றும் சொன்னார்கள். அரசின் அந்த பரந்த நோக்கத்தை நாம் பாராட்டாமல் இருக்க முடியாது. இந்த அளவிலே மொழிப் பிரச்சினையைப்பற்றிச் சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக்கொண்டு கைத்தறி தொழிலின் நிலையை பற்றி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் ஈடுபட்டிருக்கிற தொழிலான கைத்தறி நெசவுத் தொழிலைப்பற்றி எடுத்துக்கொண்டால் உண்மையிலே அவர்களின் நிலை வேதனைக்குரியது. ஏறத்தாழ 30 இலட்சம் பேர்களின் நிலை மிகவும் பின் தங்கியுள்ளது. அவர்களது நிலையைப் பார்த்தால் மிகவும் கவலையாக இருக்கிறது. வேலையில்லாத தினன் டாட்டம், ஐவுனித் தேக்கம் இவைகளினால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு வழிவகை காண நமது அரசு முற்பட வேண்டும். நான் ஒரு ஆலோசனை கூறிக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு தனி குழு ஏற்படுத்தி ஆலோசனை செய்தால் மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கும். அதுமட்டுமல்ல, கைத்தறி நெசவாளர்களில் நகர்ப்புறத்திலுள்ளவர்களுக்கு உணவுக்கு குடும்பக் காட்டு கிடைத்திருக்கிறது. அரிசி நியாயமான விலைக்குக் கிடைக்கிறது. ஆனால் கிராமப் பகுதிகளில் வசிக்கும் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நியாயமான விலைக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை.

அந்த மாதிரி கிராமங்களிலே வசிக்கக்கூடிய நெசவாளர்களுக்கு, குடும்பக் காட்டு முறையை ஏற்படுத்தி அவர்களுக்குக் குறைந்த விலைக்கு உணவுப் பொருள்கள் கொடுக்க அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று உணவு அமைச்சர் அவர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எங்கெங்கே, எந்தெந்த கிராமத்தில் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலில் உள்ள மக்கள் வாழ்கிறார்களோ அங்கெல்லாம் குடும்பக் காட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று உத்தரவு போட வேண்டும். அதுதான் அவர்கள் செய்ய வேண்டிய நல்ல காரியம்.

அடுத்தபடியாக இந்தக் கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் வாங்க சப்ளை கொடுக்க வேண்டும். அது கொடுத்தால்தான் அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கும். அது மட்டுமல்ல, கைத்தறி

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [1968 பிப்ரவரி 15]

நெசவாளர்களுடைய குழந்தைகளுக்குக் கல்விச் சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். ஸ்காலர்ஷிப் போன்ற சலுகைகள் கொடுக்க வேண்டும். அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று ஆட்சியாளர்களை வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, செயற்கைப் பட்டுதூல் இறக்குமதி செய்வதற்காக ஒரு வழி இருக்கிறது. ஆக்சவல் யூசர்ஸ் ஆக இருக்கிற கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு இறக்குமதி லைசென்ஸ் கொடுப்பது ஒரு முறை. அந்த முறையில் இறக்குமதி விலை ஒரு கிலோ கிராம் 10 ரூபாயாக இருந்தால், ஆக்சவல் யூசர்ஸ்-க்கு வெளி மார்க் கெட்டில் 25 ரூபாய்க்குத்தான் கிடைக்கிறது. அந்தச் செயற்கை பட்டு தூல் வெளியிலிருந்து 10 ரூபாய்க்கு இறக்குமதி செய்யப் பட்டதை ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகிற நிலை இருப்பதால் அவர்கள் அதை அதிக விலைக்குக் கொடுக்கிறார்கள். பத்து ரூபாய்க்கு இறக்குமதி செய்யப்படுவதை 22 ரூபாயாக உயர்த்தி நெசவாளர்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். அப்படி செய்வதனால் உண்மையிலேயே எந்த விதமான பயனும் கிடையாது. நேரடியாகவே, நெசவாளர்களுக்கு இறக்குமதி லைசென்ஸை அளித்துவிட வேண்டும். அதன் மூலம் எந்தவித பாதகமும் கிடையாது. ஆகவே, ஸ்டேட் டிரேடிங் கார்ப்பரேஷன் மூலமாக விநியோகிக்கக் கூடாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கோவாபரேடிவ் ஸ்பின்னிங் மில்லில் புதிதாக நியமிப்பதாக இருந்தாலும் சரி, பழைய ஆட்களையும் சரி, அநிலே இருக்கிற மேனேஜிங் டைரக்டர்களுக்கும் மற்ற அதிகாரிகளையும் சேர்மன் போன்றவர்களையும் தூல் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டவர்களாகவும் இருக்கும்படியானவர்களாகப் பார்த்து நியமிக்க வேண்டும். தூலைப்பற்றி ஒன்றுமே தெரியாதவர்கள் எல்லாம் டைரக்டர்களாக உயர்க்கப்படுகிறார்கள். இந்தப் புதிய அரசு நெசவாளர்களுக்காக இருக்கிற காரணத்தால், இந்த விதமான ஒரு நிலையை மாற்றி, தூல் சம்பந்தப் பட்டவர்கள், தூல் வியாபாரத்தில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள், ஜவுளியைப் பற்றித் தெரிந்தவர்கள் ஆகியவர்களைத்தான் நியமிக்க வேண்டுமென்பது என்னுடைய வேண்டுகோள்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே மலைப்பகுதிகள் இருக்கின்றன. மணலூர் கிராமம், ஆடலூர் கிராமம், சோலக்காடு கிராமம், பன்றிமலை கிராமம் போன்ற கிராமங்கள் எல்லாம் அந்த மலைப் பகுதிகளில் உள்ளன. அங்குள்ளவர்கள் வாழை, காபி, போன்ற பயிர்களை விவசாயம் பண்ணுகிறவர்கள். நெல் விவசாயம் பண்ணுவது கிடையாது. அவர்களுக்கெல்லாம் கீழிருந்துதான் அரிசி போக வேண்டும். அதிகாரிகள் மலைப் பகுதிகளுக்கு அரிசி போகாமல் தடுக்கிறார்கள். அவர்களுக்குத் தாராளமாக அரிசி விநியோகிப்பதற்கு அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று உணவு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மணலூர், ஆடலூர், சோலக்காடு, பன்றிமலை போன்றவையெல்லாம் முக்கியமான கிராமங்கள். அன்னியச் செலாவணி சம்பாதிக்கக்கூடிய கிராமங்கள். ஏலக்காய், வாழை, காபி இவை

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

கள் எல்லாம் உற்பத்தி செய்யக் கூடிய விவசாயிகள் ஏராளமாக வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அரிசி கிடைக்கவில்லை. அரிசியைக் கீழிருந்து கொண்டு போவதைத் தடுக்கிறார்கள். அதைத் தடுக்காதவாறு, கீழிருந்து அரிசி மலைக்குத் தாராளமாகப் போக வழிவகைச் செய்ய வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து நீர்ப்பாசனத்தைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியான ஆத்தூர் மதுரையிலே இருக்கிறது. அந்தத் தொகுதியில், அணைக்கட்டு கட்ட ஒரு திட்டம் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டத்தை நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் முந்தைய சர்க்கார் அதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. காரணம் நான் எதிர்க்கட்சியிலே இருந்தேன். எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த காரணத்தால் அந்தத் திட்டத்தை அனுமதிக்காமலிருந்தார்கள். மருதா நதி திட்டம் எனப்படும் அந்தத் திட்டத்திற்கு ரூ. 56 லட்சம் எஸ்டிமேட் அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. பாசனத்திற்கு நீர் ஏராளமாகக் கிடைக்க வசதி செய்யக்கூடிய அருமையான திட்டம். அந்தத் திட்டத்திற்கு முதலிடம் கொடுத்து, வரக்கூடிய பட்ஜெட்டிலே அதைச் செய்ய வேண்டுமென்று நமது பொதுப் பணித்துறை அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என்னுடைய தொகுதியிலே நரசிங்கபுரம் கிராமம் ஒன்று இருக்கிறது. அங்கு பாசனம் ஒரு வாய்க்கால் இருக்கிறது. அந்த வாய்க்காலிலே வந்து விழுகிற தண்ணீரை ஏழை விவசாயி பயன்படுத்த முடியாதபடி அங்குள்ள செல்வாக்கு படைத்தவர்கள் பலசாலிகள் தடுத்து, கீழே கொண்டு போய் வேறு எங்கெங்கோ பாய்ச்சுகிறார்கள். அதற்கு ஒரு முறை வைத்து, இந்தச் சர்க்கார் அந்தத் தண்ணீரை வீணாகாதவாறு முறையாக பாயக்கூடிய வகையில் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நமது அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. க. முருகேசன் : மாண்புமிகு உதவி அவைத் தலைவர் அவர்களே, 10—2—1968 தேதியன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றப் பேரவைக் கூட்டத்தில் மேன்மை தங்கிய ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது எனக்குப் பேச வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என் தொகுதியில் நடைபெற வேண்டிய சில நல்ல காரியங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட விழைகிறேன்.

புதியதாக நிர்மாணிக்கப்பட்ட தர்மபுரி மாவட்டம் மற்ற மாவட்டங்களைவிட பொருளாதாரத்திலும் அபிவிருத்தியிலும் பின்தங்கிய மாவட்டமாகும். நீண்ட காலமாக 3-வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலும் இப்பொழுது நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலும் விவர அறிக்கை 2-ல் இடம் பெற்றுள்ள சின்னாறு திட்டம் எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலேயே இருக்கின்றது. இதற்கான பூர்வாங்க வேலைகள் அனைத்தும் முடிந்து விட்டன. எஸ்டிமேட்ஸ் சுமார் 107 லட்சம் என நினைக்கிறேன். கடந்த மாதம்

[திரு. க. முருகேசன்] [1968 பிப்ரவரி 15]

20-1-1968-ல் தர்மபுரி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும், ஓரூர் துணை ஆட்சித் தலைவர் அவர்களும் அனை கட்டப்படும் இடத்தைப் பார்வையிட்டுள்ளார்கள். இதற்கான அவர்களுடைய அறிக்கையும் அரசினருக்குக் கிடைத்திருக்குமென எண்ணுகிறேன். இந்தத் திட்டம் ஏற்படுவதால் விவசாய அபிவிருத்தி அடையும். கூடுதலாக சுமார் 2,500 ஏக்கருக்கு அதிகமாகப் பாசன வசதி கிடைப்பதுடன், மாரண்டஅள்ளிக்கு அடுத்துள்ள செங்கன் பசுந்தலா, ஜோர்தலாவ் ஏரிகளுக்கும், ஜோர்தலாவ் ஏரிக் கோடியிலிருந்து உபரி தண்ணீரை கால்வாய் மூலம் கொண்டு போனால் பாப்பாசரப்பட்டி, கடகத்தூர், சோகத்தூர், தர்மபுரி முதலிய பெரிய ஏரிகளுக்குக் கீழ் உள்ள நிலங்கள் பயனடையும். இதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் புதிய பாசன வசதி ஏற்பட்டுக் குடிமக்கள் நன்மை அடைவார்கள்.

சமீபத்தில் தர்மபுரியில் நடைபெற்ற விவசாயக் கருத்தரங்கிற்கு வருகை தந்த விவசாய அமைச்சர் மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்களிடம் பாலக்கோட்டிலும், அரங்கிலும் இதை வலியுறுத்தி கோரிக்கைகள் விடுக்கப்பட்டுள்ளன. எனவே இதன் முக்கியத்துவத்தைக் கருதி இதை உடனடியாக முதல் அமைச்சர் மாண்புமிகு அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் 59-வது பிறந்த தினத்தன்று இத் திட்டத்தைத் துவக்கி, தர்மபுரி மாவட்ட மக்களின் நீண்ட நாள் அவாவினைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் அன்று பாசன, பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும், விவசாய அமைச்சர் அவர்களும் வருகை தந்து இத்திட்டத்தை அண்ணாவின் பிறந்த நாள் விழா சிறப்புற நடத்தப்படும் பல திட்டங்களில் இதையும் சேர்த்துக் கொண்டு சிறப்பிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்கிறேன். வரவிருக்கும் 1968-69-ம் வருட பட்ஜெட்டிலேயே இடம்பெறச் செய்ய வேண்டுமாய்க் கோருகிறேன்.

விவசாய அபிவிருத்திக்கும் தொழில்கள் அபிவிருத்திக்கும் அதிகப்படியாக மின்சாரம் தேவைப்படுகிறது. எனவே ஒகேனக்கல் மின் விசைத் திட்டத்தை விரைவில் மேற்கொள்ளத் தக்க நடவடிக்கையினைத் துரிதப்படுத்தி நீண்ட நாளாக எதிர் பார்த்திருக்கும் மக்களின் அவாவினைப் பூர்த்தி செய்ய வேண்டுமாய் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

பாலக்கோட்டிலிருந்து கெசரகுளி போகும் பாதையில் சின்னாற்றின் குறுக்கே பாலம் ஒன்று கட்ட மதிப்பீடு போடப் பட்டு அவை செயல் முறைக்கு வராமலேயே உள்ளது. எனவே இத்திட்டத்தையும் இந் நிதி ஆண்டின் அறிக்கையிலேயே எடுத்து பூர்த்தி செய்து, இதனால் சுமார் 25 கிராம மக்களின் தினசரி துன்பத்தைப் போக்கித் தருமாறு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாரண்டஅள்ளியிலிருந்து பஞ்சப்பள்ளிக்குச் செல்லும் பாதையில் சின்னாற்றின் குறுக்கே ஓர் பாலம் கட்டினால் இதனால் தினசரி அதில் செல்லும் ஆயிரக்கணக்கான மக்களுக்குப் பெரும் பயன் ஏற்படும் என்பதுடன் நீர்ப்பெருக்கெடுத்தோடும் காலத் தில் நிகழும் உயிர்சேதங்கட்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கும் என்பதையும் விழைந்து கூறிக்கொள்கிறேன்.

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. க. முருகேசன்]

படி அரிசித் திட்டத்தை வரவேற்பதுடன், இத்திட்டத்தை மற்ற எல்லா ரேஷன் ஏரியாக்களுக்கும் குறிப்பாக நெசவாளர்கள் வாழும் இடங்களுக்கு உடனடியாக விஸ்தரிக்க வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தமிழகத்தில் நிறைய இன்சினீரீங் படித்த பட்டதாரிகளும் பாஸ்டெக்னிக்கில் படித்து டிப்ளமோ பெற்றவர்களும் வேலையின்றி இருக்கிறார்கள். இவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு அளிக்கக் கோருகிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டம் சேலம் மாவட்டத்திலிருந்து பிரிந்து ஒன்றரை ஆண்டு ஆகியும் மாவட்ட துலக ஆணைக் குழு, இன்னும் குழு அங்கத்தினர்களை நியமிக்காமலும் பிரிக்கப்படாமலும் இருக்கிறது. அதை உடனடியாகப் பிரிக்க வேண்டுமென கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே போன்று தர்மபுரி மாவட்டத்தில் சுமார் 90 உயர்நிலைப் பள்ளிகள் இருந்தும் தனி மாவட்ட கல்வி அதிகாரி நியமிக்கப்படவில்லை. ஆகையால், தர்மபுரிக்குத் தனி மாவட்ட கல்வி அதிகாரி ஒருவரை நியமித்து, நிர்வாகத்தைத் தனியாக பிரிக்கவேண்டுமெனத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தர்மபுரி மாவட்டத்திற்குத் தனியாக இயங்கக்கூடிய அசிஸ்டெண்ட் என்சினீயர் போர் அதிகரிக்கச் சரஸ் டிரில்லிங், அலுவலகத்தை ஏற்படுத்தித் தர வேண்டுமெனக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் : இத்துடன் பேரவை பி.ப. 2-00 யின் கூட்டம் நாளை காலை 9 மணி வரையில் தள்ளி வைக்கப் படுகிறது. மீண்டும் பேரவை நாளை காலை 9-மணிக்குக் கூடும்.

பின்னர் பேரவை ஒற்றி வைக்கப்பட்டது.

4. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

48. Notification issued with G.O. Ms. No. 2988, Home, dated the 31st October 1967, making certain amendments to the Madras Motor Vehicles Rules, 1940, published at pages 1 to 40 of the *Fort St. George Gazette Extraordinary*, dated the 30th March 1940, as subsequently amended. [Laid on the Table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]

B. Reports, Notifications and other Papers.

6. Annual Report of the Madras State Khadi and Village Industries Board for 1965-66.

† 7. Resume of Work (XXX Session) transacted by the Madras Legislative Council during the period from 24th to 30th November 1967.

† Despatched to Members on 14th February 1968.

1968 பிப்ரவரி 15] [திரு. ஜே. ஜேம்ஸ்]

பும், நன்மைகளும் நாமே கொடுக்கவில்லை என்றால் மற்றவர்கள் எப்படிக் கொடுப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகின்றேன். அரசாங்க நிறுவனமாகிய ரப்பர் தோட்டத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்குச் சட்ட ரீதியான எல்லா நன்மைகளும் வழங்கியிருக்கவேண்டும். இந்த அரசாங்கம் அதில் தவறியிருக்கிறது என்று சொன்னால் அதற்கு எக்ஸ்க்யூஸ் (மன்னிப்பு) இல்லை என்று தான் அமைச்சர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் ஒரு வேஜ்போர்டி நிர்ணயித்து ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு மினிமம் சம்பளம் இவ்வளவு என்று வரையறுத்து இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் தனியார் வைத்துள்ள நிறுவனங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு ஒருவருக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 3.05 பைசா கூலிகொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் அரசாங்கம் நடந்துகின்ற தோட்டத்திலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்குக் கூலி ஒருவருக்கு ஒரு நாளைக்கு ரூபாய் 2.49 பைசா தான். ஆகவே இந்த நிர்ப்பந்தமான நிலைமையை மாற்ற அமைச்சர் அதிகமாகக் காலதாமதம் செய்யாமல் நிவர்த்திசெய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நாட்டில் இன்று அதிகமாக இருப்பது வேலையில்லாத திண்டாட்டம். அதைப்பற்றி கவர்னர் உரையில் ஒரு வார்த்தை கூட கூறப்படவில்லை என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் வருத்தத்தோடு கூறிக்கொள்கிறேன். நாம் அறிவோம். கடந்த ஆண்டு இந்த அரசின் கொள்கையின் பயனாகத்தான் வேலை வாய்ப்பு இல்லாமல், படித்துவிட்டு வேலையில்லாமல், வாலிபர்கள் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னுடைய மாவட்டத்தில் இருக்கிற வேலை தேடித் தரும் நிறுவனத்தில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி.-யில் ஒப்பேறியவர்களும், தோற்றவர்களும், பட்டதாரிகளும், பாவி-டெக்னிக்ஸ்களில் படித்தவர்களும், எஞ்சினியர் பட்டதாரிகளும் பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள் காத்துக்கொண்டே இருக்கிறார்கள்; இவ்வு காத்த கிரிபோல் பல மாதங்களாக வேலைக்கு அருகதை யுள்ள வயதைக்கூட தாண்டிவிட்ட நிலைமையில் அதிகமானவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்த வாலிபர்கள் 2500 பேர்கள் கண்டக்டர் வேலைக்கு பதிவுசெய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். நான் இந்த அரசைக் கேட்டுக்கொள்வது என்னவென்றால் நம்முடைய மாநிலத்தில் இவ்வளவு வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இருக்கும் பொழுது ஒரு நிவர்த்தி தேடவோ அல்லது பரிசாரம் தேடவோ அரசாங்கம் முன்வரவில்லையென்றால் படித்த இளைஞர்களின் எதிர்காலம் எப்படி இருக்கும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாம் கைக்கொண்டிருக்கிற மொழிக் கொள்கையின் படி வேலையில்லாத திண்டாட்டம் இன்னும் அதிகப்படியாக இருக்கிறது. எனவே நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்ற வேலை:இல்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க நன்கு சிந்தித்து நமது மாநிலத்தில் இருக்கின்ற வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தை ஒழிக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த அரசு கைக் கொண்டிருக்கிற மொழிக்கொள்கையின் காரணமாக மூலாயிரம் இந்தி ஆசிரியர்கள் வேலையிறந்து இருப்பதாகத் தெரிகிறது. அவர்களுக்கு மாற்று வேலையாக ஏதாவது கொடுக்கப்படும் என்று